

ilerici YURTSEVER gençlik

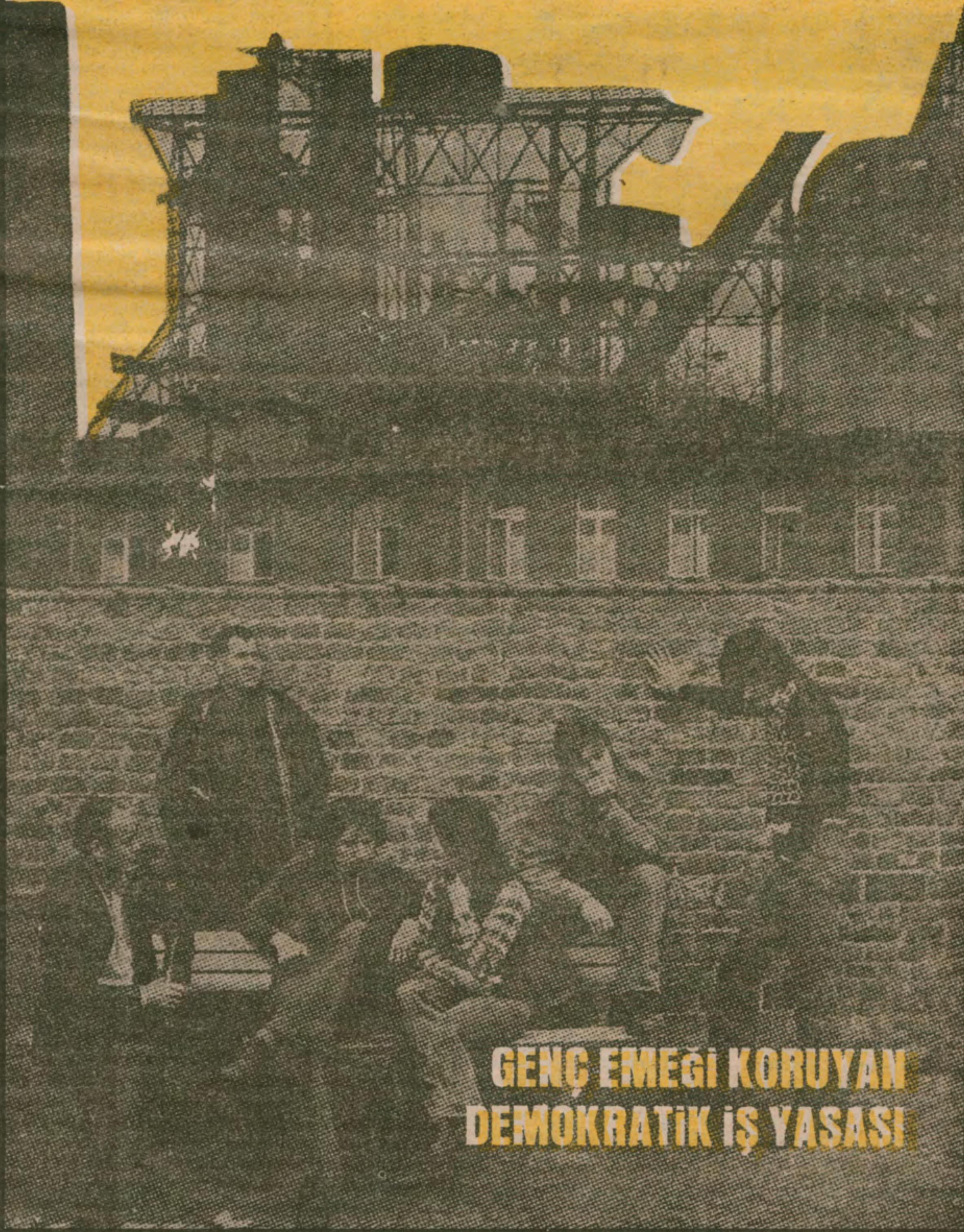
YIL: 4
13.12.1978
750 Kr.

70

BU SAYIDA

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE TÜM GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM

İŞSİZLİĞE KARŞI SAVAŞ!

GENÇ EMEĞİ KORUYAN DEMOKRATİK İŞ YASASI

METİN AKGÜN

KEMAL PEHLİVAN

Ölüyor çarpışarak insanlarımız.
-halbuki nasıl haketmişlerdi yaşamayı-
Ölüyor insanlarımız
-ne kadar çok-
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü nümayişe çıktılar
öyle genç
ve fütursuz...

İLERİCİ GENÇLİK KAVGADA DÜŞENLERİN ANISINI YAŞATACAKTIR.

KEMAL PEHLİVAN

METİN AKGÜN

Ülkede insan kanının akıtılmadığı, cana kıyılmadığı bir tek gün yaşanmıyor. MHP'li faşist çeteler öğrenci, öğretmen, mühendis, öğretim üyesi demeden ilerici, yurtseverlere kurşun sıkıyor, onları hunharca katlediyorlar.

Saldırıların sivri uçlarından birinin de gençliğin savaşkan örgütü İlerici Gençler Derneği'ne yöneldiğini açıkça görmekteyiz. Son birkaç haftada faşistler ve maocu faşistler sekiz İGD üyesini katlettiler. Ali İhsanların, Ercanların kanı daha kurumamışken Türkeşçi faşistler Eskişehir'de Metin Akgün, Adana'da Kemal Pehlivan arkadaşımızı öldürdüler.

METİN AKGÜN'ÜN DEVRİMCİ ANISI YAŞAYACAKTIR!

Faşist katiller, Metin arkadaşımıza pusu kurup kaçırdıktan sonra insanlık dışı işkence ederek onu hunharca öldürdüler. Gözlerini kan bürümüş faşistler, Metin'in cesedini Porsuk Çayına atarak cinayetin açığa çıkmasını önleyebileceklerini sandılar. Hiç kuşku yoktur ki diğer ilerici yurtseverler gibi Metin'in öldürülmesi de rastgele değildir. İlerici yurtsever gençlik hareketinin, Eskişehir'de günden güne gelişip güçlenmesi faşistlerin işledikleri cinayetle yakından ilgilidir. Faşist komandolar İGD'nin militan savaşçılarını katlederek filizlenip kök salmaya başlayan ilerici gençlik hareketini ezmeyi planlamaktadırlar. Ancak saldırılar, tehditler boşuna! Faşist saldırı ve terör, ilerici yurtsever gençliğin savaşım azmini bir nebze olsun azaltamayacaktır! İlerici yurtsever gençlik her yerde her bölgede kendisine yönelen faşist saldırıları boşa çıkartacak, faşistlerden hesap sormasını bilecektir!

KEMAL PEHLİVAN'IN KATİLLERİNDEN HESAP SORULACAKTIR!

Faşistler kanlı cinayetlerinden birini de Adana'da işlediler. 1 Aralık gecesi Sümerevler i'nde İGD üyelerinin kaldığı bir eve ateş ettiler. Faşistlerin ateşiyle evde kalmakta olan İGD üyelerinden Kemal Pehlivan arkadaşımız başından ve karnından ağır bir biçimde yaralandı. Hastaneye kaldırılan İGD'nin savaşeri Kemal arkadaşımız kurtarılamadı.

Adana Mühendislik Yüksek Okulu 2. sınıf öğrencisi Kemal arkadaşımızın cenazesini almak için toplanan ilericilerin, devrimcilerin üzerine polis ve jandarmalar saldırarak cenazeyi vermek istemediler. Polis Kemal'in ailesinin gelmesini beklemeden cenazeyi kaçırdı ve Bolu'ya gönderdi. Polisin bu tutumu ilerici ve devrimciler arasında sert tepkiler yarattı. Kemal'in faşistlerce katledilmesini çeşitli biçimlerde protesto eden ilerici gençler, faşist katillerden mutlaka hesap sorulacağını belirttiler.

Ankara'da Maocularca katledilen Ercan Turgut'un Lefkoşe'deki cenaze töreni.

ALİ İHSAN ÖZGÜR'ÜN CENAZESİ KALDIRILDI

22 Kasım 1978 günü faşist katiller tarafından kaçırılıp işkence edilerek öldürülen İGD üyesi ve Politika Gazetesi Yazıişleri Müdürlerinden ALİ İHSAN ÖZGÜR'ün cenazesi 1 Aralık 1978 günü, Politika'dakiarkadaşları ve saflarında dövüştüğü İGD üyelerinin ve diğer devrimci örgüt ve kuruluşlardan gelen temsilcilerin omuzları üzerinde, Topkapı'daki Yeni Kozlu mezarlığına götürüldü.

Görkemli bir anti - faşist gösteriyle dönüşen cenazede sık sık "İhsanlar ölmez", "Faşist yuvalar dağıtılacak", "Faşizme geçit yok", "MHP-ÜGD kapatılsın", "Gençliğe can güvenliği" belgilerini sürekli haykıran yürüyüş kolu Topkapı'ya geldiğinde çevrede biriken halkın ve çok sayıda esnaf "Katil Türkeş", "MHP kapatılsın" sloganlarıyla cenazeye katıldı. Yürüyüş kolu mezarlığa ulaştıktan sonra Ali İhsan'ın mezarı başında birer konuşma yapan Politika Gazetesi Yazıişleri Müdürü ve İGD temsilcisi, konuşmalarında faşist saldırıları bir kez daha lanetleyerek, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin zorunlu olduğunu belirttiler. Binlerce ilerici yurtsever gencin işçinin katıldığı cenaze töreni and içildikten sonra dağıldı.

BTİB'İN BAŞSAĞLIĞI MESAJI

Değerli dostlar,

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın yiğit evladı, Politika Gazetesi'nin Yazıişleri Müdürü Ali İhsan Özgür'ün faşist katillerce kaçırılıp öldürüldüğünü üzülerek öğrenmiş bulunuyoruz.

Barış, bağımsızlık, ileri demokrasi ve sosyalizm savaşımında şehit düşen yiğit savaşçı Ali İhsan Özgür'ü işçi sınıfımız unutmayacaktır.

Tüm yakınlarına ve savaş arkadaşlarına başsağlığı diler, derin üzüntülerimizi belirtiriz.

BTİB
BELÇİKA'DAKİ TÜRKİYE'Lİ
İŞÇİLER BİRLİĞİ

İGD ÖRGÜTLENİYOR: 71 ŞUBE, 21 TEMSİLCİLİK

1. Büyük Kongre sonrası örgütlenme çalışmalarını iyice yoğunlaştıran İlerici Gençler Derneği'nin Anadolu'nun her yerinde açılan şube ve temsilcilikleri, İGD'nin 1. Büyük Kongre ile kazandığı örgütlenme dinamizminin en sağlam kanıtları oluyor.

Artık Türkiye'deki ilerici gençlik hareketi, Anadolu'nun bir ucundan diğer ucuna uzanan İGD şube ve temsilcilikleriyle tanınıyor.

Türkiye ilerici gençliği geçmişin devrimci mirasını, geleceğin aydınlık günlerini İGD'de görüyor ve var gücüyle çalışıyor. İGD'nin örgütlenme ağının içinde. Doğru gençlik örgütlenmesinin bilinciyle, şevkiyle, özverisiyle...

İşte, her geçen gün yükselen ve yoğunlaşan İGD örgütlenme çalışmalarının son adımları; Adana Karşıyaka şubesinin açılmasıyla (ki bu İGD'nin 71. şubesidir), ayrıca 19. temsilciliğin Nazilli'de, 20. temsilciliğin İzmit- - Karamürsel'de, ve 21. temsilciliğin Sivas - Şarkışla'da açılmasıyla atıldı.

Karşıyaka Şubesinin Başkanlığına Ahmet İyici, Yönetim Kurulu'na da Durdu Artuk, Ali Ekber Güzal, Yakup Polat, Hasan Karadağ, Mehmet Eker ve Şeref Akboğa getirilmiştir. Nazilli Temsilciliğine, Celal Çapın Karamürsel Temsilciliğine Arif Üsta, Burhan Somay, Osman Genç ve Şarkışla Temsilciliğine Yüksel Tekdemir seçildiler.

BURSA'DA BİNLERCE KİŞİ YÜRÜDÜ

9 Aralık Cumartesi günü Bursa'da çok sayıda demokratik örgütün katıldığı bir miting yapılmıştır. "Hayat pahalılığına, faşizme, emperyalizme, ırkçı şoven baskılara son" adlı mitinge beşbinin üzerinde ilerici, yurtsever, devrimci katılmıştır. Miting: T. Maden - İş, Tekstil, Bank - Sen, Beton - İş gibi sendikalarla, İGD, İKD, GENÇ-ÖNCÜ, TÜM-DER ve daha birçok örgütün katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Binlerce işçi, öğretmen emekçi kadın, genç ve öğrencinin katıldığı yürüyüş, düzenli ve disiplinli sıralar halinde stadyumdan başladı Binlerce ilericinin, yurtseverin coşkuyla haykırdığı "TKP'ye özgürlük, 141 - 142'ye hayır, Faşizme geçit yok, Analar doğurur faşistler öldürür, Faşizme karşı omuz omuza" gibi belgiler Bursa sokaklarını çınlattı. Mitingte yapılan konuşmalarda hükümetin faşist saldırılar karşısında eli kolu bağlı durması eleştirildi, azgınlaşan faşist saldırı ve provokasyonlar karşısında tüm ilerici yurtsever güçlerin eylem birliği yapmalarının zorunluluğu üzerinde duruldu.

BAKIRKÖY'DE FAŞİSTLERE YER YOK!

Yurt çapında her gün beş on ilerici, yurtseverin kanını akıtan, canına kıyan MHP'li faşist çetelerin yeni bir saldırısına Bakırköy'de tanık olundu. Faşist komandolar yoldan geçmekte olan iki İGDüyesinin yollarını keserek taş ve sopalarla saldırmışlardır. Faşistler hakettikleri cevabı almakta gecikmediler. İlerici, yurtsever gençler, faşistlere, cinayet yuvaları MHP önünde unutamayacakları bir ders vererek dağıttılar. MHP binasına kaçan faşistler sıkıştıklarını anlayınca ilerici gençlerin üzerine kurşun sıkmaya, dinamit atmaya başladılar. Ancak faşistlerin bu saldırısı da boşa çıkartıldı. İlerici, yurtsever gençler dinamitlerin, kurşunların üzerine kararlılıkla yürüdüler. Faşist çeteleri inlerine tıktılar.

Faşist komandoların silahlı saldırısı polislerin gözü önünde sürdü. Faşist çetelerin saldırısını seyreden polisler, faşistlerin zor durumda kaldıklarını görmüş olacaklar ki ilerici yurtsever gençleri coplayarak dağıtmaya çalıştılar. Birçoğunu yakalayarak gözaltına aldılar. Daha sonra İGD Bakırköy Şubesini ve Bakırköy Halkevini basarak arama yaptılar. Dernek binasını tahrip ettiler. Güvenlik yetkilileri bu olayda da açıkça faşistlerin MHP binasından silahlarıyla, bombalarıyla kaçmalarına göz yummuşlardır. Bazı günlük gazetelerin ve gerici basının olayı çarpıtarak vermesi, olayı İGD üzerine yüklemesi ve faşist MHP'yi temize çıkartmaya çalışması, gerici - faşist güçlerin, emekçi halktan yüz bulamadıkları Bakırköy bölgesinde birtakım provokasyonlar peşinde koştuklarına işaret etmesi bakımından ilginçtir. Ancak MHP'li, ÜGD'li faşistlerin bu planı, ilerici, Yurtsever güçlerin kararlılığıyla bozguna uğratılacaktır. Faşistler Bakırköy'de umduklarını bulamayacaklardır. Bakırköy'de faşistlere yer yoktur!..

İGD GİRESUN ŞUBESİ VE TÜMİŞ.DER KAPATILDI

22.11.1978 gecesi Giresun'da İlerici Gençler Derneği Giresun Şubesi ve Tüm Çalışanlar Dayanışma ve Birleşmiş Derneği, her iki derneğin de kapalı olduğu bir sırada, kapıları kırılarak aranmış, İGD Giresun Şubesi tahrip edilmiş ve arkasından 24 Kasım günü yine her iki dernek birden, üye olmayanlara rastlandığı gerekçesiyle kapatılmıştır.

DUYURU

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ Genel Merkezi adresi değişmiş bulunmaktadır. İGD Genel Merkezi ile yapılacak yazışmaların aşağıdaki adres aracılığı ile yapılması gerekmektedir.

Adres:
İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ
Genel Merkezi
İstiklal Cad. Rumeli İş Hanı
No: 88/21
Beyoğlu-İstanbul

İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ BURJUVAZİNİN ÇIKMAZI

Ekonomik bunalım her geçen gün derinleşiyor. Ticaret Bakanı enflasyon hızı % 37'dir diyor. Ama en iyimser gözlemciler % 50-60'larla konuşuyor. Maliye Bakanlığı'nın resmî raporlarında bir yılda paranin değerinin % 50'den fazla düştüğü açıklanıyor. Aynı raporda 1978 Ocak-Eylül ayları arasında fiyatlar genel düzeyinin ortalama % 50,2 oranında artış gösterdiği belirtiliyor. Dış ticaret açığı 4 milyar doları geçiyor. Tekelci basını en büyüğünden en küçüğüne "demokrasi tehlikede" diye bağırtan, emperyalist finans kuruluşlarının heyetlerinin biri gitmeden diğerinin gelmesine neden olan, NATO'da, AET çevrelerinde "neden Türkiye'ye yardım etmiyoruz, yoksa geç olur" çığlıklarını sıklaştıran Türkiye kapitalizminin ekonomik bunalımının temelinde yatan gerçek nedir? Bir yanda Türkiye Savunma Bakanı NATO Avrupa grubu toplantısında dönem başkanlığına seçilirken, AET zirvesinde Türkiye gündemin başına alınırken, diğer yanda hem NATO Konseyi Toplantısı ve hem de AET zirvesinde Türkiye'nin ekonomik sorunlarına bir çözüm bulunmaksızın komisyonlara havale ile sona ermesinin anlamı nedir?

Kuşkusuz emperyalizm Türkiye'de konumlarını güçlendirmek istiyor. Ama Türkiye tekelci sermayesinin aşırı kârlarından büyük bir pay almasını da istemiyor. IMF heyetleri ne olursa olsun ihraç edin, kendinize yeni pazarlar bulun ama motor sanayi örneğinde olduğu gibi emperyalist tekellerin alanlarına girmeyin diyor. Siz bugüne değin olduğu gibi bundan sonra da montajcı sanayiyi sürdürün diyor.

Türkiye orta gelişmişlik düzeyinde, bağımlı bir kapitalist ülke. Türkiye tekelci sermayesi yaşayabilmek için emperyalizmle bağımlılık ilişkilerini geliştirmek zorunda. Ama Türkiye'de sermayenin merkezileşmesi ve yoğunlaşması birçok ileri kapitalist ülkeden daha yüksek. Bu ne demek? Hem emperyalizmle ilişkileri geliştireceksin hem de ürettiğin mallara yeni pazarlar, dış pazarlar bulacaksın, genişleyeceksin? Bunu Halit Narin açık açık söylüyor. *"Batı dünyası ile olumlu, dengeli ve etkili ilişkiler kurulmalıdır. Bu ilişkiler Türkiye'nin dışa açılmasını ve dışardan Türkiye'ye yabancı sermaye yatırımlarının yapılmasını sağlayacaktır"* diyor ve ekliyor *"Üçüncü dünya ve komşu ülkelerle dengeli ve normal düzeyde ilişkiler sürdürülmelidir."* Tekelci sermayenin hükümetin dışa açılmasını, Ortadoğu ve Afrika ülkeleri ile ilişkiler geliştirmesini istemesinin nedeni de bu.

CHP ağırlıklı hükümetin ihracat olanaklarının artırılması yönünde son günlerde büyük bir çaba içine girdiği gözden kaçmıyor. Haftalık bir dergi bu değişikliğe dikkati çekiyor, *"...Başbakan Ecevit, şimdi çok değişik bir görünüm içinde.. Yurt dışı gezilerinde vaktinin büyük kısmını politikadan ziyade ekonomiye ayırıyor. Gittiği yerlerde Türkiye'den ne ihraç edilebileceğini araştırıyor"* diyor. Dış politikanın tekelci sermayeye pazar arayan bir yörüngeye oturtulmasından övgüyle sözediyor. Doğaldır.

Ancak, tekelci sermaye ile uzlaşma sürecini geliştirenler, emekçi halktan yana önlemleri uygulayamıyorlar. Uygulayamazlar. 4. Beş yıllık planı tekelci sermayenin istemleri doğrultusunda biçimlendirirler ve parlamentodan geçirirler. Enflasyonun, hayat pahalılığının önüne geçemezler. Halkı kemerleri sıkmaya davet ederler. Anti-demokratik yasaları gündeme getirirler. Faşist terörden, ekonomik bunalımdan bunalan halkın demokratik haklarını korumasını, genişletmek ve geliştirmek istemine karşı çıkarlar. Sosyalist ülkelerle imzalanan anlaşmaların emperyalizmin konumlarını güçsüzleştireceğini görmezler.

Ama gözle görülen bir olgu var: Emekçi halkımız, tüm halklar gibi emperyalist bağımlılığa karşı çıkıyor. Tekelci sermayenin kârına kâr katmasını istemiyor. Baskı ve sömürüye hayır diyor. Mevcut düzen sürdükçe sorunların, bunalımların sonunun gelmeyeceğini görüyor. İnsanca, özgür, demokratik, ileri bir Türkiye'de yaşamak istiyor. Bunun için savaşıyor.

başyazı

ANTİ-DEMOKRATİK YASA TASARILARI VE DEMOKRASİ SAVAŞIMI

İşçi sınıfının ve demokrasi güçlerinin yükselen savaşımları sonucu her geçen gün güç kaybeden, bunalımları derinleşen tekelci burjuvazi, faşist diktatoryaya oynarken bir yandan da CHP ağırlıklı iktidar eliyle anti-demokratik baskı yasalarını gündeme getiriyor. Tekellerle işbirliği politikasından vazgeçmeyen CHP ağırlıklı iktidar anti-demokratik baskı yasalarını, meclislerden geçirebilmek için gerici - faşist güçlerle, AP başları ile diyalog kuruyor. Anti-komünizme sürükleniyor. Sağ sosyal-demokrat yöneticiler yüzlerine geçirdikleri "halkçılık", "özgürlükçülük" *maskesini indiriyorlar.*

CHP ağırlıklı iktidar emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin istemleri doğrultusunda hazırladığı 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı, anti-demokratik yasalar, zamlar, toplumsal anlaşmalarla bunalımdan çıkış yolu arıyor. Egemen güçlerin bunalımlarının ağır yükünü işçi sınıfına, emekçi halka yüklemek istiyor.

Başbakan Ecevit, anti-demokratik yasaların "demokrasileri çok gelişmiş ülkelerde" *bile olduğunu ileri sürüyor.* "Demokrasi tehlikede" *diyerek bu tür baskı yasalarıyla* "demokrasiyi düze çıkarmayı" *umuyor.*

İleri kapitalist ülkelerde temel hak ve özgürlükler uzun, zorlu savaşımlar sonucu kazanılmıştır. İşçi sınıfı, bağlaşıkları ile birlikte, kazanılan hakları korumak için savaşırken, yeni demokratik hakların sağlanmasını, tekellerin erkinin kırılmasını da gündemlerinden indirmemektedirler. Çünkü demokrasi savaşımı ile sosyalizm savaşımı ayrılmaz bir bütündür. Bilimsel sosyalizmin kurucuları, burjuva demokrasisinin sınırlarının dar, şartlı bir demokrasi olduğunu birçok kez vurgulamışlardır. Burjuva demokrasisinin, burjuva diktatörlüğünün bir biçimi olduğunu delilleriyle kanıtlamışlardır. Ancak onlar şu gerçeği de hiç gözardı etmemişlerdir:

"İşçi sınıfı demokrasiye karşı ilgisiz olamaz. Çünkü demokrasi proletaryanın elinde güçlü bir silahtır."

Sınırları ne kadar dar olursa olsun, demokrasinin, işçi sınıfının savaşımının önünü açtığını, yeni olanaklar sağladığını özellikle belirtmişlerdir. Lenin, "Genel olarak kapitalizm ve özel olarak emperyalizm demokrasiyi bir yanılsamaya çevirir-ancak bununla birlikte kapitalizm, aynı zamanda, kitleler içinde demokratik emeller doğurur, demokratik kurumlar yaratır, emperyalizmin demokrasiyi inkârı ve kitlelerin demokrasi mücadelesi arasındaki uzlaşmazlığı şiddetlendirir" *der. (Toplu Eserler, Cilt 23, sayfa 43)*

Anti-demokratik yasa tasarılarına, yasalardaki anti-demokratik maddelere, özellikle işçi sınıfının örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne yasak koyan faşist 141 ve 142'ye karşı savaşım günceldir. Demokratik hak ve özgürlükleri korumak, genişletmek, demokrasi düşmanı tekelci burjuvazinin erkini yıkmak, tüm ulusal demokratik güçlerin önünde duran en dirimsel görevdir. Çünkü anti-demokratik yasalar, yasaklar sadece işçi sınıfı hareketine yönelik bir tehdit değildir. Tüm ilericileri, demokratları, yurtseverleri hedeflemektedir. Demokratik örgütlere yönel mektedir. Böylesine ortak bir sorun karşısında eylem birliğini güçlendirmek tarihsel bir görevdir. Savaşımımızı sadece CHP ağırlıklı iktidarın gündeme getirdiği yeni anti-demokratik yasalarla sınırlandırmamalı, faşist 141 ve 142'ye, diğer maddelere karşı da yükseltmeliyiz. Bu demokrasinin gelişimi yolunda tüm ulusal demokratik güçlerin ertelenmez görevidir. İlerici yurtsever gençler bu savaşımın ön saflarında yeralmalıdır.

DEVRİMCİ UYANIKLIĞI YÜKSELTELİM

Sert sınıf savaşlarının keskin dönemeçlerinden geçiyoruz. Egemen burjuvazi, gerici - faşist güçler saldırılarını çılgınca, aralıksız sürdürüyor. Son 1,5 ayda faşist saldırılarda katledilen ilericilerin, yurtseverlerin sayısı 100'ü geçiyor. Bunlardan 12'si İGD ve İLD üyesi yurtsever gençlerdir. Kanlı kırım provalarının ardı arkası kesilmemektedir. Faşist Türkeş'in direniş çağrısına uyan faşist katiller memleketi kana bulamaktadır. Elazığ'da bir günde 5 kişi ölebilmektedir. İçme sularına, yemeklere zehir katıp binlerce insanı bir anda öldürebilecek korkunç girişimlere tanık olunmaktadır.

Bunda şaşılacak, hayrete düşülecek, paniğe, yılgınlığa kapılınacak bir yan yoktur. Lenin'in dediği gibi "burjuvazi böyle davranmakla, tarihte ölüme mahkum olan bütün sınıflar gibi davranmış oluyor" (Dimitrov, Seçme Eserler, Cilt 1, sy-184) Mutlak sonunu geciktirmek için her türlü çılgınlığa gücü yettiğince başvurmakta olan burjuvazinin bu saldırılarına, tuzaklarına karşı, ilerici güçler, gençlik ne yapmalıdır? Yılmak, paniğe kapılmak, bir köşeye çekilmek bizden uzaktır. Sorumsuz çıkışlar, telaşla atılmış adımlar, kontrolsuz eylemler de işçi sınıfının savaş yolunu yol bilen ilerici gençliğe yabancıdır. Lenin'in önemle vurguladığı gibi, "Bizler büyük devrimci mücadelede çok büyük çoşkunlukla beraber, burjuvazinin kudurmuşçasına çabalamalarını çok büyük bir soğukkanlılık ve uyanık bir biçimde gözönünde bulundurmalıyız." (a.g.e, sy-184/185) Devrimci uyanıklığı yükseltmeliyiz. Cesaret ve atılganlığı, ihtiyat ve direngenlikle sıkı sıkıya örmeliyiz.

Devrimci teori ile devrimci pratik, devrimci pratik ile devrimci uyanıklık arasında canlı bağlar kurmak. İşte devrimcilerin burjuvazinin saldırılarını soğukkanlılıkla, cesaretle göğüsleyebilmelerinin ve karşı saldırıya geçebilmelerinin anahtarı.

Devrimci uyanıklık nedir? Gözünü dört açmak, sınıf savaşımının gelişim süreçlerini, eğilimlerini dikkatle izlemektir. Olayların gidişine kaptırmak değil. Tersine bu gidişi bilinçli biçimde etkilemektir. Mevcut koşulları dikkatle değerlendirebilecek yeteneklerle donanmaktır. Bu doğrultuda devrimci teoriyi öğrenmek, özümsemektir. Çevremizdekilere öğretmek ve özümsetmektir.

Faşistler iki İGD üyesini kaçırmak istedi

MHP'li faşistler İstanbul'da İGD Eminönü Şubesi Başkanı Yurdal Kayırhan ve İstanbul Bölge Sekreterliği'nde görevli Yusuf Karasoy'u kaçırmak istediler. İlerici gençler direndiler, faşistlere karşı koydular. İlerici gençlerle konuştuk. İlk sorumuzu Yurdal Kayırhan'a yönelttik.

■ *İYG— Yurdal arkadaş, olay nasıl oldu?*

■ *Y.KAYIRHAN—* Laleli'den otobüse binmiştik. Araba Beyazıt'a geldiğinde bir grup faşist bindi. Aralarında, Kıbrıslı ilerici genç Muharrem Özdemir'in katillerinden, Vatan Mühendislik öğrencisi Mehmet Başer'in de bulunduğu faşistler biner binmez üzerimize geldiler. Faşistlerden biri, namlusuna mermi sürdüğü silahını üzerime çevirdi. "İn aşağıya" dedi. Yoksa otobüsün içinde öldürüleceğimi söyledi. Direndik, bizi kaçıramadılar, kendileri kaçtılar. Hisar yayınlarında çalıştığını ve adının İrfan Şener olduğunu sonradan öğrendiğimiz faşist komandoyu yakalayıp polise teslim ettik. Ölümden dönmemize karşın Kumkapı Karakolu'nda daha sonra da 1. Şube'de suçlu muamelesi gördük. 1. Şube'de gözlerim bağlı olarak üç saat boyunca sorgudan geçirildim. Dayak attılar. Dahası, faşist komandoyu kaloriferli yere koyarken bizleri soğuk ve damı akan bir hücreye kapattılar. 1 gece gözaltında tuttular.

■ *İYG- Faşistlerin bu tür saldırılarına karşı ne yapılmalı?*

■ *Y.KARASU-* Sınıf savaşımı keskinleştikçe faşistler çok daha değişik saldırı yöntemlerine başvurabilirler. Her türlü saldırıya karşı hazırlıklı olmalıyız. Her türlü savaşım biçimini ustalıkla uygulayabilmeliyiz. Faşist saldırganlığa karşı eylem birliğini yükseltmeliyiz. Tüm ilericiler, devrimciler elele verdikten sonra faşistler değil adam kaçırmak, burunlarını bile dışarı çıkaramazlar.

Bu genel görevlerin yanısıra tek tek her birimize, anti-faşistlere büyük sorumluluklar düşüyor. Ucuz kahramanlığa gerek yok. Ölmek çözüm değil. Düşmana inat bir gün daha fazla yaşamak genel ilkemiz olmalıdır. Bunun için saldırı ne biçimde gelirse gelsin karşı koymalıyız. Kuşkusuz karşı çıkışımızın biçimi koşullara göre değişecektir. Sadece körü körüne karşı çıkmakta yetmiyor. Paniğe kapılmadan, devrimci uyanıklığı biran olsun elden bırakmadan, soğukkanlı davranmalıyız. Gözümüzü dört açmalıyız. Başımız önde, sadece burnunun ucunu görmek bizden uzak olmalıdır. Her şeyden önce de kesinlikle yalnız gezmemeliyiz. Faşist saldırganlara kesinlikle teslim olmamalıyız. Neredeysek orada direnmeliyiz. Faşistlerin dediğini yapmak kendi sonumuzu imzalamak olur.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi: Rifat GÜLER ★ Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN ★ Yönetim Yeri: Hoca Rüstem Mektebi Sok. No: 11/4-B Cağaloğlu-İST. ★ Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci-İST. ★ Posta çeki: Rifat GÜLER 107301 ★ Abone koşulları: 6 Aylık 50 TL. - 12 Aylık: 100 TL. - Yurtdışı iki katı ★ Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM ★ Dizgi: Dünya Dizgi Servisi ★ Baskı: Dünya Süper Web Ofset A.Ş. İST. ★ Son baskı tarihi: 15.12.1978

ÜNİVERSİTELER YASASI DEMOKRATİK OLMALIDIR

Gazetemizin geçen sayısında yeni hazırlanan "Üniversiteler Yasası Taslağı" konusunda ilerici bir asistanın görüşlerini yansıtan imzalı bir yazı yayınlamıştık. Bu sayımızda da İlerici Gençler Derneği Merkez Öğrenci Gençlik Bürosu'nca hazırlanan bir yazıyı yayınlıyoruz. Yazının, yasa taslağında yer alan bir çok hükme açıklık getireceği inancındayız

Kamuoyunda, eğitim - öğretim çevrelerinde şu sıralarda tartışılan konuların başında Üniversiteler Yasası Taslağı geliyor. Bu konuyla uzaktan veya yakından ilgisi bulunan birçok kişi ve kuruluş görüşlerini belirtiyor. Bu konunun en çok ilgilendirdiği kesimlerin başında gelen öğrencilerin görüşlerine nedense yer verilmek istenmiyor. Öğrencileri ilgilendirmediği görünümü yaratılmaya çalışılıyor.

Öğrenciler açısından görüşlerimizi yansıtmak durumundayız. Üniversite ve yüksek öğrenim kuruluşlarında çoğunluğu oluşturan kitlenin öğrenciler olduğu tartışma götürmez. Bu kitlenin toplumsal, politik yaşamın dinamik unsurlarından biri olduğunu söylemek abartma değildir. Öğrenciler için yaşamsal bir önem taşıyan yasalar öğrencilerin görüşü alınmaksızın çıkarılamaz. Çağımızın geçerli demokratik kuralları, öğrencilerin de katkısını gerektirir. Ne var ki, egemen güçlerin yıllardan beri izleyegeldikleri politika bu gerçeklere ters düşüyor.

Toplumun ve demokrasi güçlerinin etkin bir kolu olan yüksek öğrenim gençliği demokrasi, ulusal bağımsızlık ve özgürlüklerden yanadır. Bu savaşıma etkin bir güç olarak katılıyor. Kendi geleceği ile ilgili yasal demokratik haklarını savunmasını hiçbir güç engelleyemez.

Üniversiteler, öğrencileriyle, öğretim üyeleriyle, çalışanlarıyla bir bütündür. Bu güçlerin özlemlerini yansıtmayan bir yasa demokratik olamaz. Bu açıdan bakıldığında hazırlanan yeni yasa taslağı anti-demokratik bir özellik taşıyor. Öğrencilerin, çalışanların ve öğretim üyelerinin demokratik bir yöntemle görüşlerini içeren bir yasa taslağı ancak sağlıklı olabilir. İçinde bulunduğumuz ortamın buna elverişli olmadığı savı belki ileri sürülebilir. Fakat bu sav geçerli değildir. Çünkü yetkili çevrelerin bu ortamın yaratılması için hiçbir çaba harcamadıkları biliniyor.Yakında meclis gündemine gelmesi beklenen yasa taslağı birçok yönleriyle incelendiğinde üzerinde söyleyecek çok söz olduğu görülecektir.

Bu yazımızda taslağın maddeleri ele alınarak olumlu ve olumsuz yönleri üzerinde durulacaktır. Biz daha çok önem taşıyan maddeler üzerinde ağırlıkla durmak istiyoruz.

Yasa taslağında üniversitelerin özerkliği birçok yönden zedeleniyor. Üniversitelerarası Kurul'un herhangi bir kararının Millî Eğitim Bakanlığı'nca onanması koşulu getiriliyor. Bu durum üniversitelerin, bakanlığın, dolayısıyla iktidarın isteğine uygun olarak çalışacağını gösteriyor. Bu ise özerklikle çelişiyor. (Mad.2) Üniversitelerarası Kurul da tüm üniversite kesimlerini kapsamıyor. Şöyle ki, rektörler kurula katılıyor. Bunlara ek olarak Üniversite Senatosu'ndan birer üyenin katılması öngörülüyor. Bu ise profesörlerin dışındaki kesimlerin Üniversitelerarası Kurul'da yer almalarını olanaksızlaştırıyor. Ayrıca kadrosu, öğretim üyesi, öğrencisi olmayan üniversiteler kurulda temsil ediliyor. Bu durumda hükümet, kurulda dengeyi kendi lehine çevirmek için hayali üniversiteler kurabiliyor. (Mad.7)

Üniversitelerarası Kurul'a çok geniş yetkiler tanınıyor. Kurul, bir üniversitenin veya fakültenin en küçük idarî işlerini bile kontrol edebiliyor. Böylece Üniversite Senatosu'nun, Yönetim Kurulu'nun insiyatifi kırılıyor, bilimsel ve yönetsel özerklik büyük ölçüde çiğnenmiş oluyor. Üniversite kurullarında öğretim üyesi yardımcıları, öğrencilerin temsil oranı ve biçimi ile ilgili yönetmeliğin hazırlanması da bu kurula veriliyor. (Mad.8) Üniversitelerarası Kurul'un görev ve yetkileri sınırlandırılmalı, tüm üniversitelerin her kademesinden seçimle gelen temsilciler eşit oranda bu kurula katılmalıdırlar. Bu kurul yüksek öğretim kuruluşları arasında çalışma uyumluluğunu sağlamalı, yürütme organlarıyla çağdaş diyalog bağları oluşturmalıdır. Bir danışma ve karşılıklı bilgi, deney alışverişi merkezi olmalıdır.

Denetleme Kurulu da özerkliği çiğneyen organların başında yer alıyor. Denetleme Kurulu "Üniversiteler üzerinde devletin gözetim ve denetimini sağlayan bir kuruluştur" şeklinde tanımlanıyor. (Mad.4) Bu kurul yürürlükte olan 1750 sayılı yasada da yer alıyor. 12 Mart faşist döneminde yasaya yerleştirilen bu kurul, üniversitelerin özerkliğini ortadan kaldırmak için getirilmiştir. Kurul hükümetin doğrultusunda üniversiteleri denetleyecek ve baskı yapacaktır. Yeni taslakta yer almasıyla taslağın en önemli anti-demokratik niteliklerinden birini oluşturuyor.

TÜM KESİMLER YÖNETİME KATILMALIDIR

Tasarının ilginç ve önemli yönlerinden biri de öğretim üyeleri dışında kalan kesimlerin yönetime katılması ile ilgili hükümlerdir. Bu 1750 sayılı yasa ile kıyaslandığında kuşkusuz daha ileri olduğu görülür. Ne var ki kuşkuya neden olabilecek birçok yönleri de bulunuyor. Öğretim üyeleri dışında kalan öğrencilerin ve asistanların yönetime katılmaları öngörülüyor. Katılma biçimi ve oranının saptanması ise Üniversitelerarası Kurul'a veriliyor. Bununla bu hakkın sembolik bir duruma düşebileceği tehlikesi başgösteriyor. (Mad.13) Ayrıca üniversitenin en önemli unsurlarından olan çalışanların yönetime katılması düşünülmüyor. Çalışanların temsil edilmediği bir organın yapısı demokratik olamaz. Yeni taslağın en önemli eksikliklerinden biri budur.

Üniversite Senatosu'nun kararlarını Millî Eğitim Bakanlığı veto edebilecektir. Bu uygulama üniversitelerin bağımsız çalışma yapmalarını engeller. Yönetsel özerkliğe aykırıdır.

Yeni taslakta Üniversite Yönetim Kurulu, rektöre bağlı bir alt organ konumuna getiriliyor. (Mad.15) Rektöre çok geniş yetki tanınıyor. Bu durum Senato ve Yönetim Kurulu organlarının yapısını zedeliyor. (Mad.16) Rektör, dekan seçimlerinde profesörlerin dışındaki kesimler etkisiz kılınıyor.

Taslağın olumlu yeniliklerinden biri, kürsü sisteminin kaldırılarak, bölüm sisteminin getirilmesidir. (Mad.21) Kürsüleri yıllardır bir çiftlik gibi kullananların karşı çıktığı bu yenilik sonuna kadar savunulmalıdır. Diğer organlarda olduğu gibi bölüm sistemi de demokratik bir mekanizma içinde düşünülmelidir.

Öğretim üyeleriyle ilgili maddeler tam bir açıklık içinde değildir. (Mad.25) Yüksek öğrenim kurumlarında görevli birçok öğretim üyesi yeni düzenlemeye karşı çıkıyor. Öğretim üyeliği kapsamı genişletilerek yardımcı öğretim üyeliği ünvanı getiriliyor. (Mad.26) Bu ünvanı alacak asistanların seçimi birçok yönden sakıncalı olup asistanlar arasında ayrıcalık yaratmaktadır.

ÜNİVERSİTELER ÇAĞDAŞ, İLERİCİ DÜŞÜNCELERE AÇIK OLMALIDIR!

Öğretim üyelerinin çağımızın bilimsel ilerici düşüncelerine açık olmaları, bu konuda bilimsel araştırma yapmalarının güvence altına alınması gerekir. Oysa ilerici öğretim üyelerinin düşüncelerinden, yapıtlarından dolayı yargılandığı bir gerçektir. Birçok öğretim görevlisinin düşüncelerinden dolayı doçent ya da profesör yapılmadığı biliniyor. Bu kısıtlayıcı durumları ortadan kaldıran güvencelerin getirilmesi zorunludur. Bu konuda öğretim üyelerine önemli görevler düşüyor. Toplumsal yaşamda demokrasinin, özgürlüklerin savunulmasıyla, yüksek öğrenim alanında özgürlüklerin, çağdaş özerkliğin savunulması birbirinden ayrılmaz. Öğretim üyelerinin bu doğrultuda etkili oldukları söylenemez.

Öğretim üyeleriyle öğrenciler arasında diyalog kurulması şüphesiz olumlu bir girişimdir. Bunun verimli ve yapıcı bir biçimde düzenlenmesi şarttır. Kâğıt üzerinde bırakılmamalıdır.

Profesörler kadrosuna atanacak kişilerin gelişmekte olan ya da yoksunluk bölgelerinde iki yıl gibi bir süre çalıştırılmaları olumlu olmakla beraber, bazı yönlerden sakıncalıdır. (Mad.31-c) Daha doğrusu söz konusu bölgelere öğretim üyesi atama yetkisinin Üniversitelerarası Kurul'a verilmesi sakıncalıdır. Çünkü olağanüstü koşullarda kurulun bu uygulamayı kötüye kullanacağı olasılığı büyüktür.

Öğretim üyelerinin ve yardımcılarının tam gün çalışmaları ilkesinin getirilmesi, kuşkusuz olumludur. Bunun yıllardır uygulanmayışından ötürü öğretim üyelerinin görevlerini yapmadıkları, görevleri dışında işlerle uğraştıkları biliniyor. Getirilen ilkeyle çıkarları zedelenen öğretim üyeleri bu uygulamaya karşı çıkıyor. Bu ilkeden ödün verilmemeli, bunun denetimi demokratik bir yöntemle sağlanmalıdır. Denetim işini sadece rektör, dekan ya da bölüm başkanlarına yüklemek, ilkenin uygulanma olasılığını kısıtlar. Asistanlık, doçentlik, profesörlük seçimini yapacak jüri için somut, bilimsel kıstasların getirilmesi zorunludur.

Taslağın sekizinci bölümünde getirilen maddeler, seçme sınavıyla yüksek öğrenime girişteki derin çıkmazı ve haksızlıkları ortadan kaldıracak berraklıkta değildir. Şimdiki yüksek öğrenimi uygulamalı meslek öğrenime kaydırma ve belli dallarda uzmanlaşma isteği göze çarpıyor. Fakat bunun alt yapı koşulları oluşturulmadan şimdiki durumda başarı beklenemez. Bunun orta öğretimden başlaması gerekir. Tüm öğrenim sisteminde A'dan Z'ye değin değişiklik gereklidir. Aksi halde gerçeklerden soyut birkaç madde ile eğitim sistemi düzelemez.

Yüksek öğrenime giriş sınavları ve kontenjanlar Üniversitelerarası Seçme Kurulu tarafından tespit edilir, deniliyor. (Mad.59) Bu seçmenin, kontenjanların nasıl olması gerektiği bizce, asgari olarak ilgili çevrelerde en geniş biçimde tartışılmalı, konferanslar düzenlenmeli, bu konuda kitle haberleşme araçlarından, TV'den yararlanılmalıdır.

Üniversitelerin birinci yılının yabancı dil öğrenimi için ayrılması olumludur ve çağdaş bir anlayıştır. (Mad.61) Bu olumlu girişimin alt yapı koşulları yaratılmadan, gerekli araç ve gereçler sağlanmadan, dil laboratuvarları açılmadan, yabancı dil kütüphaneleri açılmadan verimli sonuçlar alınamaz. Yalnız bu konuda haklı olarak belirli kuşkular taşımaktayız. Yabancı dil eğitimi yapan Yabancı Diller Yüksek Okulları ve Filoloji'lerde de gerekli araç ve gereçler yokken bunlar 18 üniversitenin yüzlerce bölümünde nasıl ve ne zaman sağlanacaktır? Bunlar sağlanamazsa yabancı dil için ayrılacak bir yıl boşuna yitirilmiş olacaktır.

Öğrenciler için büyük bir önem taşıyan okulu bitirme süresi "öğretim kademesi için öngörülen öğretim süresinin en fazla yarısı kadar" sınırlandırılması (Mad.62), Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar açısından olumsuzdur. Çünkü bugün öğrenci gençliğin can güvenliği sorunu çözüme kavuşturulmuş durumda değildir. Yüzlerce, binlerce öğrencinin kimisi faşist saldırılardan, kimisi de maddî olanaksızlıklardan dolayı okuluna devam edemediği gözden uzak tutulamaz. Eğitim ve öğretim normal şekilde sürdürülemezken öğrencilerden normal bir başarı grafiği beklenemez. Bu nedenle bu sınırlandırma en az normal öğrenim süresinin bir katına çıkarılması gerekir.

Öğrenci gençliğin bedensel ve ruhsal sağlığı günümüz koşullarında gittikçe kötüleşmektedir. Bu konuyla ilgili madde (Mad.64) kâğıt üzerinde kalmaya mahkûm olduğu izlenimini veriyor. Çünkü bu gibi hükümler geçmiş dönemlerde de yer alıyordu yasada.

Özerkliğin ve demokratikliğin en önemli kıstaslarından biri de öğrencilerin yönetime katılmasıdır. Taslakta ilke olarak bunun benimsenmesi geçmişe göre olumludur. Ne var ki bunun düzenlenme biçimi sağlıklı bir anlayışla düşünülmemiştir. (Mad.66) Öğrenci temsilcilerinin seçimi ve öğrencilerin kurullarda temsil edilmesinin biçim ve oranının belirlenmesi Üniversitelerarası Kurul'a bırakılmış, bu durum öğrenci kitlesinin istemlerine aykırı sonuçlar yaratabilir. Öğrenciler kendi temsilcilerini ve yöneticilerini demokratik bir yöntemle seçmeden bu sorun göstermelik olmaktan kurtulamaz.

Okul öğrenci dernekleriyle ilgili madde (Mad.66) bir savsaklama biçimindedir. Birçok ülkelerde okul öğrenci örgütleri yüksek öğrenim yaşamında önemli işlevi olan kuruluşlardır. Öğrenimin demokratikleştirilmesinin mihenk taşlarından biridir. Okul öğrenci derneklerinin yeni bir düzenleme ile okul içinde çalışmalarının güvence altına alınması, bu örgütlerin çalışabilmeleri için ödenek ayrılması, yönetim tarafından tanınması sağlanmalıdır.

Taslağın dokuzuncu bölümünde disiplin ve ceza işleri ile ilgili hükümler yeralmaktadır. Verilecek cezalar Üniversitelerarası Kurul'ca çıkarılacak disiplin yönetmeliği ile saptanacaktır. (Mad.68) Disiplin yönetmeliğinin öğrenci kitlesinden kopuk bir kurul tarafından hazırlanması gerçekçi bir çözüm değildir. Uygulanmasında birçok sakıncalar olacaktır. Bu yönetmelik öğretim üyesi, asistan, öğrenci ve çalışanların istemleri doğrultusunda, onların görüşü alınarak düzenlenmelidir. Öğrencilere verilecek ceza konusu da (Mad.72) sağlıklı değildir. Cezaların niteliği bir yana, üniversiteden çıkarma dışındaki cezalar için itiraz hakkı tanınmıyor. Bu çoğu kez keyfiliği getirecektir. Verilecek cezalar öğrencilerin savunması alınmadan kesinleşmesi demokratik anlayışa aykırıdır.

Güvenlikle ilgili önlemler, tam anlamıyla üniversitelerin özerkliğini ayaklar altına almayı hedeflemiştir. Düşünüldüğü biçimiyle gerçekleşirse (Mad.74) yüksek öğrenimde sıkıyönetim resmen gerçekleştirilmiş olacaktır. Rektörün ya da dekanın hiçbir organa danışmadan güvenlik kuvvetlerini üniversitelere, fakültelere çağırabileceği gibi; güvenlik kuvvetleri de istedikleri zaman izin almadan üniversitelere girebilmektedirler. Bu uygulama sırf öğrencilerin, öğretim üyelerinin, üniversite mensuplarının sorunu değildir. Bu tüm demokratların, anti-faşistlerin, yurtseverlerin sorunudur. Buna karşı olmak demokrasiyi savunmakla özdeştir. Böylesi bir uygulamaya ancak İran, Şili gibi faşist ülkelerde rastlamak mümkündür. Bu madde mutlaka kaldırılmalıdır. Üniversitelerde güvenlik ancak faşist odakların kurutulmasıyla sağlanabilir.

Dekanın fakülteyi kapatma yetkisi (Mad.75) kısıtlanmalıdır. Bu süre bir güne indirilmelidir. Rektörün ve Yönetim Kurulu'nun üniversiteyi 1 yıla kadar kapatma yetkisi de geçersiz sayılmalıdır. Bu sürenin bir haftayı geçmemesi gerekir.

İKTİDARA, ÜNİVERSİTELERİN YÖNETİMİNE EL KOYMA YETKİSİ VERMEK ÖZERKLİĞE AYKIRIDIR!

Hükümetin üniversitelere el koyma yetkisi taslağın en önemli olumsuz maddesini oluşturuyor. (Mad.77) Bu, öğrenimi engelleme, öğrencileri tehdit etme, abanın altından sopa göstermektir. Bu üniversitelerin özerkliğini yıkıcı çağdışı bir sıkıyönetim demektir. Bu maddelerin kaldırılması için tüm üniversite güçlerine aktif görevler düşüyor. Bu aynı zamanda tüm demokrasi güçlerini yakından ilgilendirmektedir.

Üniversite özerkliği denince bilimsel, yönetsel ve malî özerklik anlaşılır. Üniversiteler malî yönden özerk olmadan bilimsel ve yönetsel açıdan da özerk olamazlar. Üniversitelerin malî işleri, üniversitelerin toplumdaki saygınlığına gölge düşürmemelidir. Bu açıdan döner sermaye sistemi, özel sektöre kâr getiren bir biçim almamalıdır. Öğrencilerden yılda 1500 lira kadar harç alınabilir hükmü (Mad.81), kaldırılmalıdır.

Görüldüğü gibi yasa birçok yönleriyle çeşitli eksiklikleri ve anti-demokratik yönleri içeriyor. Bu yasa taslağı yürürlükte olan 1750 sayılı yasa ile karşılaştırıldığında olumlu bazı yönleri olduğu görülmektedir. Fakat 1750 sayılı yasa özü itibarıyla anti-demokratiktir. Bu yasa kıstas alınarak yeni yasa çıkarılamaz.

Özetlersek, tüm yüksek öğrenimin bütünlük içine alınması birçok ayrıcalıkları kaldırması açısından olumludur. Fakat bunun tek tek üniversitelerin özerkliğini zedelemeden çerçeve bir yasa biçiminde düşünülmesi gerekir.

- Üniversitelerarası Kurul'un yetkileri çok geniştir. Bu kurul demokratik bir yapı kazanarak yetkileri kısıtlanmalıdır.
- Denetleme Kurulu ise özü itibarıyla özerkliğe aykırıdır. Bu kurul kaldırılmalıdır.
- Güvenlik önlemleri alma gerekçesiyle hükümete üniversitelere el koyma yetkisi veren hükümler özerklikle hiç bağdaşmadığı için kaldırılmalıdır.
- Üniversite çalışanları da yönetime katılma kapsamı içine alınmalı, bu uygulama göstermelik olmaktan çıkarılmalı, öğrenci örgütleri ve temsilcileri ile ilgili hükümlere açıklık getirilmelidir.
- Tam gün çalışma ve yabancı dil uygulaması hükümleri yasada yer almalı, yoksunluk bölgelerinde çalışma ilke ve yöntemleri de olumlu bir biçime kavuşturulmalıdır.
- Bilimsel özerklik güvence altına alınmalı, çağımızın toplumcu, ilerici düşüncelerinin üniversitelere girmesi üzerine konan yasaklar kaldırılmalıdır.
- Bölüm sisteminin getirilmesi olumludur. Bölümlerin günün koşullarına göre çalışmaları sağlanmalıdır.
- Öğrencilerin barınma, geçinme, öğrenimini sürdürme vb. gereksinmelerinin karşılanmasını sağlayacak hükümler kesin bir hale sokulmalıdır.

KIBRIS TÜRKİYE'NİN 68. İLİ DEĞİLDİR

Kıbrıs sorununun yeniden gündeme geldiği bu günlerde Kıbrıslı öğrenciler üzerinde Türkiye ve Kıbrıs'taki gerici güçlerin baskıları yoğunlaştı. Bu baskıların, gerici güçlerin "Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti"ni ilan etme çabalarının hız kazandığı bu döneme rastlaması düşündürücüdür. Gerici güçlerin Kıbrıs sorununu NATO çerçevesinde ele alıp, emperyalizmin böl ve yönet politikasını uygulayabilmesi, stratejik bir öneme sahip Kıbrıs'ta ve Ortadoğu'daki insiyatifi eline geçirmeye çalışmak istemesi, bu saldırıların temel nedenidir. Bilindiği gibi Türkiye'de KÖGEF çatısı altında örgütlenen ilerici Kıbrıs gençliği Kıbrıs konusunda anti - emperyalist, anti - faşist ve anti - şovenist savaşım bayrağını yükseklerde tutmaktadır. Kıbrıs'taki UBP hükümeti ve karanlık güçler Kıbrıs'ı taksim etme yolunda engel gördükleri demokratik güçleri ve KÖGEF'i dağıtmanın hesabını yapmaktadırlar. Bu nedenle, 700 ilerici Kıbrıslı öğrencinin topluca barındığı Ankara ve İstanbul'daki dört yurdun kapatılması gündeme geldi.

KIBRISLI ÖĞRENCİLER YURTLARI KAPATILARAK AÇIKTA BIRAKILAMAZ

KTFD Eğitim Bakanlığı bir süre önce yurtlar yönetimine gönderdiği genelgede, yurtların mali nedenlerle kapatılacağı ve Kredi ve Yurtlar Kurumu'na devredileceğini açıklamıştı. Öğrenciler bunun tutarsız bir gerekçe olduğunu, yurt kira bedellerinin beş yıl süre için ödendiğini, bu nedenle yurtları terketmeyeceklerini açıklamışlar ve KTFD Başkanı, Eğitim Bakanı ve T.C. Başkanına topluca birer protesto telgrafı göndermişlerdir. Bu arada Kıbrıslı öğrencilerle dayanışma içerisine giren Türkiye'deki demokratik kuruluşlar aynı çevrelere protesto telgrafı çekerek olayı kınamışlar ve yurtları ziyaret ederek dayanışmalarını belirtmişlerdir.

"Yetkili ve etkili" çevrelerce Kıbrıslı öğrencilerin, yurtların kapatılmaması isteminin dikkate alınmaması üzerine KÖGEF birtakım girişimlerde bulundu. Anti - demokratik baskıları Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF)'na ileterek bu baskıların temelinde Kıbrıslı öğrencilerin politik görüşlerinin bulunduğu, bu kararla öğrenim özgürlüğünün engellenmek istendiği belirtildi. Kıbrıslı öğrencilerin faşist terör, açlık ve soğukla karşı karşıya getirilerek sindirilmek istenmesi amacına dikkat çekildi ve bu konuda dayanışma istendi.

İLERİCİ KIBRISLI ÖĞRENCİLERİN İSTANBUL MİTİNGİ GERİCİ GÜÇLERE GERİ ADIM ATTIRDI

Bu arada İstanbul'da, KÖGEF'e bağlı üç dernek ve temsilciliklerin hazırladıkları bir miting yapıldı. Mitinge Türkiye'de öğrenim gören binden fazla Kıbrıslı öğrencinin katılması kamuoyunda ve basında geniş ilgi gördü.

Kıbrıslı öğrencilerin mitingte gösterdikleri birlik ve kararlılık gerici çevreleri geriletti. Ve yurtların kapatılması geciktirildi.

Kıbrıslı ilerici öğrenciler yurtlara uygulanan baskıların kalkması için savaşımı yükseltirken İstanbul ve Ankara'da, yurtlar çevresinde kalan mahalle sakinleri de kendi aralarında Kıbrıslı öğrencilerle dayanışma komitesi kurarak yüzlerce imzalı bir protesto metnini Kıbrıs ve Türkiye'deki yetkililere ilettiler. Yine direnişin bir halkası olarak 200kadar Kıbrıslı öğrenci Vatan Caddesinde trafiği bir süre keserek gösteri yapmışlar ve mahalle halkının katılımıyla yurtlar önünde bir toplantı düzenleyerek yurtların kapatılması girişimini protesto etmislerdir.

KIBRISLI VELİLER KARŞI ÇIKIYORLAR

KÖGEF'li öğrencilerin yurt savaşımları sürerken, Kıbrıs'ta da aynı şekilde çalışmalar devam etti. Veliler örgütlenme çalışmalarını hızlandırdılar. Kıbrıs'taki parti ve demokratik kitle örgütleri ile dayanışma sağlandı. Kıbrıslı ilerici yurtsever öğrencilerin sokağa atılmak istenmesi öğrenci velileri tarafından tepki ile karşılandı. Veliler oldukça yığınsal bir miting düzenleyerek UBP hükümetinin aldığı bu gerici kararı protesto ederek konuyu kamuoyuna mal ettiler. Mitingle birlikte üç öğrenci. bir işçi ve iki öğrenci annesinin de katıldığı bir açlık grevine gidildi. Oldukça kalabalık bir kitle, Eğitim Bakanlığına yürüyerek Bakanlığı bir süre işgal etmiş daha sonra da Meclis binasına giderek Eğtim Bakanının istifası ve kararın geri alınmasını istemişlerdir.

Bu arada Kuzey Kıbrıs'ta yüksek tirajlı bir gazetenin düzenlediği, yurtların kapatılmasıyla ilgili açık oturuma KÖGEF Genel Sekreteri ve Veliler Komitesi temsilcileri katıldı. Eğitim Bakanlığının da temsil edildiği açık oturumda yurtların kapatılmasının gerçek nedenleri belirtilerek UBP hükümetinin halk düşmanı yüzü teşhir edildi.

Kıbrıs'ta bu eylemler gerçekleştirilirken Türkiye'deki öğrenciler yurtlarda direnişe geçtiler. Yurtlara "Kıbrıs Yurtları Kapatılamaz", "Yaşasın KÖGEF", pankartları asıldı. İlerici öğrencilerin bu dayanışması gerici güçleri korkuttu. Baskılarını daha da yoğunlaştırdılar. Gerici güçlerin kuklaları eli kanlı maocu faşistler de Kıbrıslı öğrenci Ercan Turgut'u Ankara'daki yurt direnişinin sürdüğü sırada katlettiler. Aynı olayın arkasından 23 Kasım sabahı çok sayıda jandarma ve polis, İstanbul'daki yurtları, zor kullanıp, öğrencileri tehdit ederek boşalttı. Öğrencilerin sokağa atılmasıyla ilgili olarak basına açıklama yapan KÖGEF Genel Başkanı İsmail Kemal, "Bu baskıların Kıbrıslı öğrencileri yıldırmayacağını, 'Bağımsız, bağlantısız, üslerden arınmış, toprağı bütün Kıbrıs' savaşımından kendilerini hiç bir gücün ayıramayacağını" belirtmiş ve olayı kınamıştır. Bu arada yurda gelen İstanbul Barosuna kayıtlı , öğrencilerin avukatı, polis tarafından tartaklanarak götürülmüştür. Açıkta kalan Kıbrıslı öğrenciler, geçici bir süre için Barış Derneği'ne yerleştiler. Daha sonra bir kısım öğrenci çeşitli demokratik kuruluşların gösterdikleri yerlerde barınmaya başladılar. İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği'ni temsilen bir grup öğrenci Valiliği ve bazı gazeteleri ziyaret ederek sokağa atılmalarını protesto ettiler.

Ankara'daki Kıbrıs yurtları ise bu yazı hazırlanırken henüz kapatılmamıştı. Yurtları 21 Kasım'da kapattığını açıklayan KTFD yetkilileri, Ankara yurtlarının elektriğini, suyunu kesti. İdareci ve işçiler geri alındı. Öğrenciler kışın ortasında soğukta bırakıldı. Bütün bu baskılara karşın Ankara'daki kız ve erkek yurtlarında KÖGEF önderliğinde direniş sürüyor. Öğrencilerin bu baskılar sonucu çözülmelerini ve yurtları boşaltmalarını bekleyenler bu sonucu göremeyeceklerdir

KIBRISLI İLERİCİ ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ BASKILAR ÇOK YÖNLÜDÜR

Türkiye'nin egemen güçleri, bir taraftan Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyormuş gibi görünerek dünya kamuoyunu yanıltmaya çalışırken, diğer taraftan tüm fiili uygulamalarında Kıbrıs'ın bağımsızlığını ayaklar altına alarak, Kıbrıs'ın kuzey bölgesini Türkiye'nin bir vilayeti gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Bunun en somut örneği T.C. yardım heyetinin Kuzey Kıbrıs'ın ekonomisini planlaması ve bütçesini denetlemesidir. Yine bunun en somut ifadesi Türkiye'de yüksek öğrenim gören Kıbrıslı öğrencilerin yabancı uyruklu işlemi görmemesidir. Kıbrıs'lı öğrenciler tamamen Türkiyeli öğrencilerle aynı statüde ışlem görmektedirler. Bunun en son örneği İstanbul'da Uygulamalı Endüstriyel Sanatlar Yüksek Okulu (UESYO)'da görülmüştür. UESYO'nun yabancı uyruklu öğrencilere açtığı bir sınava İranlı öğrencilerle birlikte bir grup Kıbrıslı öğrenci katılmış ve bunlardan üçü okula girme hakkını kazanmış olmasına rağmen okul yönetimi bu üç öğrenciyi "Kıbrıslılar yabancı uyruklu değillerdir" gerekçesiyle okula almamaktadır. Oysa Kıbrıslı öğrenciler yabancı uyruklu oldukları için sınava alınmışlardı.. Aslında yapılan bu uygulama kendi içinde çelişkilidir. Çünkü birçok okulda yabancı uyruklu işlemi gören Kıbrıslı öğrenciler aynı zamanda Türkiye'de kalabilmek için de yabancı uyruklara has ikamet teskeresi çıkarmak zorundadırlar. Yabancı bir ülkenin pasaportunu taşıyan öğrencilerin yerli işlemi görmesi gerçekte Türkiye egemen güçlerinin özümseme politikalarının bir sonucudur. Aynı koroya Kıbrıs'taki gerici güçler de "Anavatanla birleşmek" naraları atarak katılıyorlar. Hepsinin amacı birdir. Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunur görünmek ama aslında Kıbrıs'ı emperyalizmin isteği doğrultusunda ikiye bölüp Kuzeyini Türkiye'nin 68. ili haline getirmektir.

Yukarda anlatılan uygulamaya karşı çıkan Kıbrıslı öğrenciler örgütleri KÖGEF öncülüğünde, yabancı uyruklu olup olmadıklarına ışık tutmak, aynı zamanda bu konudaki resmi tavrı açığa çıkarmak ve okula alınmayan öğrencilerin hakkını almak için Danıştay'a dava açma çabası içindedirler. İlk kez yapılan bu uygulama, pek çok konuya açıklık kazandıracaktır.

Yurtlarının kapatılmasının nedenlerini gayet iyi bilen Kıbrıslı ilerici yurtsever gençler, böylesi baskılara göğüs gererek işçi sınıfının savaş yolunda yürüyeceklerdir. Türkiye ilerici gençliği geçmişte olduğu gibi bundan sonra da "Bağımsız ve demokratik Kıbrıs" savaşımında Kıbrıslı gençlerin ve onların yiğit örgütü KÖGEF'in yanında olacaktır.

"TKP PROGRAMI DAVASI"NIN İKİNCİ DURUŞMASI 28 ARALIK'TA

DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM

Türkiye Komünist Partisi Programı'nı yayınlayan Ürün yayınları sorumlusu hakkında, faşist 142. maddeden, açılan davanın ikinci duruşması 28 Aralık'ta yapılacak. Bilindiği gibi, ilk duruşması 17 Ekim'de yapılan TKP Programı davası, dünya demokratik kamu oyunun geniş ilgisini çekmiş, Ürün yayınlarıyla ulusal ve uluslararası dayanışma dev boyutlara ulaşmıştı. Faşist Mussolini yasalarından olduğu gibi devşirilen 141 ve 142. maddelerin Türk Ceza Kanunu'ndan çıkarılması Türkiye Komünist Partisi üzerindeki yasağın kaldırılması, ülkemizin en canalıcı toplumsal ve politik sorunlarından birisini oluşturduğu için buna şaşmamak gerekir.

17 Ekim duruşması ve TKP Programını yayınlayanlarla ülke içindeki dayanışmanın bir kez daha gösterdiği gibi; bu maddelerin kaldırılması işçi sınıfının, emekçi halkımızın, ilerici demokratik güçlerin temel istemlerinin başında yer almaktadır. İşçi sınıfımız faşist 141 ve 142'nin kaldırılması yolunda uzun yıllar zorlu bir savaşım yürütmüştür. 17 Ekim duruşmasının burjuvazinin suratında bir tokat gibi patlaması bu ardıcıl savaşımın sonucudur.

TKP Programı davası ve düzenlenen dayanışma eylemleri, işçi sınıfımızın 141 ve 142. maddelerin kaldırılması yolundaki savaşım azmini açıkça gösterdi. Bu maddelerin kaldırılması için savaşımın sadece komünistleri değil, yurtsever demokrat, demokrasiden yana herkesin ortak görevi olduğu ve utkunun birlikte savaşımdan geçtiği bir kez daha somutlandı. Yarım yüzyılı aşan yasak ve teröre rağmen, Türkiye komünist Partisinin yığın üzerindeki etkisi ve saygınlığı bir kez daha gözlemlendi. 141 ve 142. maddeler Türk Ceza Kanunu'ndan çıkarılmadan, TKP üzerindeki yasak kaldırılmadan demokrasiden, insan haklarından söz edilemeyeceği gerçeğinin işçi sınıfının, halkımızın ezici çoğunluğunun bilincinde yer ettiği bir kez daha görüldü.

Demeçlerine bakılırsa bu gerçeği Başbakan Ecevit de kabul ediyor. Örneğin Ecevit, 17 Kasım 1978 tarihli Umut gazetesinde; "Solun her çeşidi var demokratik ülkelerde... Tek kanatlı demokrasi uçamaz; tek kanatlı demokrasi işlevini göremez, ona 'demokrasi' denmez. Dünyanın neresinde sol partileri olmayan demokrasi görülmüştür" diyor. Bu ve benzeri sözleriyle Başbakan, "demokrasi" şampiyonluğunu kimseye bırakmıyor. Ama ülkemizde demokrasinin gelişiminin önündeki en büyük engel olan 141 ve 142'nin kaldırılması konusunda en ufak bir girişimde bile bulunmuyor.

Sözle demokrasi geliştirilmez. Eyleme geçmek, faşist 141 ve 142'nin kaldırılması için savaşımı yükseltmek gerekir. Bu demokrasiyi savunmanın, demokrasiden yana olmanın zorunlu bir koşuludur. Günümüzde 141 ve 142. maddelere karşı savaşımın somutlandığı yer TKP Programı davasıdır. Ulusal ve uluslararası dayanışmanın sonucu, 17 Ekim'deki birinci duruşma, 141-142. maddelerin yargılanması şeklinde geçmiş ve bu demokrasi güçlerinin önemli bir kazanımı olmuştur.

Öyleyse ileri kazanımlar için, 141 ve 142'nin kaldırılması için dayanışmayı daha da yükseltelim. 28 Aralık duruşmasında Ürün Yayınevi ile dayanışmamızı pekiştirelim. Özgürlükler için savaşımımızı yaygınlaştıralım.

İŞSİZLİĞE KARŞI SAVAŞ!

Çalışma, her zaman, insanın yaşamını sürdürebilmesinin, gereksinimlerini karşılayabilmesinin ilk ve temel koşulu olmuştur. Bilindiği gibi doğada insan yaşamı için gerekli olan şeyler hazır olarak bulunmaz. Bunların üretilmesi, yararlı, kullanışlı bir hale getirilmesi gerekir.

İnsan çalışarak doğanın verilerinden yararlanmış, onları kendisi için yararlı hale getirmiş, yiyeceğe, giyeceğe kavuşmuş ve yaşamını sürdürmüştür. Yine çalışma sayesindedir ki, doğa güçlerini dizginleyerek dünyamızı yüzyıllar öncesiyle kıyaslanamayacak bır şekilde değiştirmiştir. Tamamen insana özgü olan bu yetenek, *"yaşamak için gerekli şeyleri üretme yeteneği, yani çalişma yeteneği, emek yeteneği, insanın en başta gelen, en önemli yeteneğini"* oluşturur. Engels, insanı yaratan emektir, der. Gerçekten emek yalnız insanın gereksinmelerini karşılamakla kalmaz, aynı zamanda insanın diğer yeteneklerinin gelişmesinde, kişiliğinin biçimlenmesinde sonuç belirleyici bir rol oynar. İnsanın tüm yeteneklerini ortaya koyup uygulayabileceği ve geliştirebileceği tek yer çalışma alanıdır.

Duyu organlarının gelişmesi, düşünme ve konuşma yeteneği, yaratıcılık, çalışma alanında, emek sürecinde oluşur. Bu süreç içerisinde, insanın kişiliği gelişir, toplumsal ilişkiler oluşur, bir yandan kardeşçe, dostça ilişkiler, diğer yandan, -sömürücü toplumlarda- sınıf çatışmaları ortaya çıkar.

Bütün bu saydıklarımız; insanın gerek gereksinmelerinin karşılanmasında, gerekse kişiliğinin gelişmesinde oynadığı etkin rolden dolayı - çalışmayı insan onurunun temel öğesi, kişinin yaşaması kadar doğal hakkı haline getirmiştir. Uluslararası belgelerde ve bir çok ülkenin anayasasında çalışma hakkının, kişinin temel hak ve özgürlükleri arasında yer alması bunu kanıtlıyor. Örneğin 10 Aralık'ta 30. yılı kutlanan Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bildirgesi, her insanın çalışma hakları ile başlamaktadır. Bildirge'de anlaşmaya taraf devletler, *"bu hakkı güvence altına alabilmek için gerekli girişimlerde bulunurlar"* denilmektedir. Yine yeryüzündeki devletlerin büyük bir çoğunluğunun - bazı faşist ve ırkçı devletlerin dışında - anayasalarında çalışma hakkı ve kişinin temel hak ve özgürlükleri arasında yer almaktadır. Bu duruma şaşmamak gerekir. Çünkü çalışma hakkı, kişinin diğer hak ve özgürlükleriyle sıkı sıkıya bağlıdır, ve bu hakların sağlanmasının temelini oluşturur. Açıktır ki, çalışma hakkı olmadan; beslenme, sağlık, eğitim, kültür vb. insan hak ve özgürlüklerinden söz etmek anlamsız olacaktır.

Çalışma hakkının uluslararası anlaşmalarda ve birçok devletin anayasasında yer alması; bu hakkın gerçekten sağlandığı ve çalışma konus'ında hiçbir sorunun olmadığı anlamına mı geliyor?

Bu sorunun cevaplandırılması ve genel olarak çalışma alanında varolan sorunların gerçekçi çözümlemesi sınıfsal bir yaklaşımı gerektirir. Çünkü emeğin insan kişiliğinin geliştirilmesinde gerekli etkiyi yapabilmesi ve çalışma hakkının sağlanması, sosyo-ekonomik koşullara sıkı sıkıya bağlıdır. Sömürüye ebediyen son verildiği sosyalist ülkelerde gerçekten özgür olan emek, insan kişiliğinin ve yeteneklerinin her yönden gelişmesine tam katkıda bulunur. Bu ülkelerde çalışma, insan için özgürlük ve mutluluk kaynağı haline gelir. Kapitalist ülkelerde ise durum farklıdır. Burada emek özgür değildir, kapitalistler tarafından sömürülür, insana yabancılaşmıştır. Bunun sonucunda çalışma zevkle yapılan bir iş değil, insanların açlıktan ölmemek pahasına katlandıkları, ızdırap dolu bir zorlama haline gelir. Kapitalist iş bölümü nedeniyle, insan dar bir çerçeveye sıkıştırılır, kişiliğinin, yeteneklerinin gelişmesi engellenir.

KAPİTALİZM, ÇALIŞMA HAKKINI SAĞLIYAMAZ

Kuşkusuz kapitalizmin, çalışma konusunda insanlığı karşı karşıya bıraktığı en büyük sorunlardan birisi de çalışma hakkını sağlıyamamasıdır. Çünkü kapitalizmde yaşamı düzenleyen ekonomik yasalar, bu hakkın gerçekten sağlanmasına olanak tanımaz. Kapitalist üretim ilişkileri işsizliğe yol açar. Böylece insan onurunun ayaklar altına alınması, kişinin hak ve özgürlüklerinin temel öğelerinden birisinin yok edilmesi işsizlikle başlamış olur.

Yukarıda çalışma hakkının uluslararası anlaşmalarda ve birçok devletin anayasasında insanın başta gelen hakları arasında yer aldığını söylemiştik. Uluslararası anlaşmalara imza atan, anayasalarında bu hakkı tanıyanlar arasında kapitalist ülkeler de vardır. Ama hiç birisi - en gelişmişinden, gelişmekte olanına kadar - çalışma hakkını gerçekten sağlıyamamaktadır. Bu ülkelerde çalışma hakkı sadece kitaplarda, kağıt üzerinde kalıyor. En yalın ifadesiyle; çalışacak durumda olan kişilerin çalışma olanağı bulamaması, insanın üretim sürecinin dışına itilmesi; kısaca çalışma hakkının sağlanamaması demek olan İŞSİZLİK kapitalist ülkelerdeki insanları, milyonlarca emekçiyi tehdit ediyor. Yaşlısıyla genciyle milyonlarca kişi iş bulmama veya işini kaybetme korkusuyla, güvensizlik, tedirginlik içinde yaşıyor.

İNSANLIĞIN TEMEL SORUNLARINDAN BİRİSİ: İŞSİZLİK

İşsizlik, uzun yıllar, insanlığın karşı karşıya bulunduğu en keskin ekonomik ve toplumsal sorunlardan biri olagelmiştir. Bu haliyle sorun oldukça eskilere dayanır. Çünkü kapitalizmin daha fazla kâr elde etme amacından kaynaklanan ekonomik yasalarının kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkmış ve günümüze kadar, 200 yılı aşan bir süre varlığını sürdürmüştür. Varlığını sürdürmüştür diyoruz, çünkü kapitalizmin tarihinde, işsizliğin tamamen ortadan kaldırıldığı bir döneme rastlamak olanaksızdır. Sermaye egemenliğinin her döneminde işsizlik var olmuş, kapitalizm, ne en elverişli ekonomik koşullarda, ne de hükümetlerin özel tedbirleriyle onu ortadan kaldırabilmiştir.

Tekel öncesi kapitalizmde, onun önemli bir varlık ve gelişim koşulunu oluşturan işsizlik, emperyalizm döneminde, özellikle kapitalizmin genel bunalımının ortaya çıkmasıyla birlikte kitlesel bir niteliğe dönüşmüş; kısacası ortaya çıkışından günümüze değin kapitalizmin yol arkadaşlığını yapmıştır.

Bu dönem boyunca işsizlik insanlığın önemli sorunlarından, işçi sınıfının savaşım hedeflerinden birini oluşturdu. Günümüzde de işsizlik çağın en önemli toplumsal sorunlarından biri olmaya devam ediyor. Bunun çeşitli nedenleri vardır.

Birincisi, kapitalizmin genel kuralıyla birlikte işsizlik görülmemiş boyutlara ulaşmış ve insanlık için tehlikeli bir duruma gelmiştir. Özellikle bilim ve tekniğin kapitalist koşullarda kullanımı işsizliği hızlandırmaktadır. Bugün otomasyon sonucu binlerce işçi sokağa atılıyor. Teknik gelişmelere ayak uyduramayan yaşlı işçiler üretim sürecinden dıştalanıyor. Gençler mesleki ve teknik eğitim noksanlığı ve tam istihdamın sağlanmaması nedeniyle daha çalışma alanına girmeden fazlalık duruma geliyorlar. İLO'nun verilerine göre yalnızca gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işsiz sayısı 20 milyonu bulmaktadır. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde ise bu sayı 80 milyonu buluyor. Bu ülkelerde 230 milyon dolayında gizli işsiz veya çok az bir süre çalışan insan vardır.

İkincisi; işsizlik, kapitalistler tarafından emekçileri, güçlerinin son kertesine kadar, öldürürcesine çalıştırmaya, onların birliğini parçalamaya yarayan bir tehdit aracı olarak kullanılmaktadır. İşsizlerin fazlalığından yararlanan kapitalistler, çalışma koşullarını, istedikleri gibi düzenlemekte, ücretleri düşük tutabilmektedirler. İşçilerin zorbaca uygulamalara karşı direnme güçleri zayıflamaktadır. Çünkü işveren dışardaki iş arayan, en az ücretle bile çalışmaya yanaşabilecek milyonlarca işsize dayanarak işçileri istediği an sokağa atabilmektedir.

Üçüncüsü, kapitalizm ile sosyalizm arasındaki yarışma kriterlerinden birisi de işsizliktir. Sosyalizmde ekonominin planlı ve tüm toplumun yararına gelişimi, çalışabilir durumda olan herkese yeterli iş olanakları sağlar. Bu da sosyalizmin kapitalizme üstünlüğünün somut bir örneğidir. İşsizlik, kapitalizmin bir ürünü, onun zorunlu bir sonucudur.

YERLERİNDE SAYANLAR

Faşizmın üstelediği, emekçi halkın ekonomik-toplumsal haklarının yok edilmek istendiği bir dönemde demokratik örgütlere düşen güncel görev: Faşizme karşı ortak savaşımı yükseltmek, eylem ve cephe birliğini güçlendirmek olmalıdır.

Ancak, bugün, eylem birliğinin sağlanması, iç gericiliğin demokrasi güçlerine yönelen çok yönlü saldırılarının püskürtülmesi yolunda herkesin aynı sorumluluk bilinci içinde hareket ettiğini söylemek olanaksız. Tarihsel deneyimlere, sınıf savaşımının öğretici derslerine rağmen, sınıf savaşımının ulaştığı boyutları görmek istemeyenler, gelişmelere ayık gözle bakmamakta ısrar edenler, yalnız eylem birliğinden yan çizmekle kalmayıp demokratik güçler arasındaki çeşitli alanlarda gelişen birlik hareketini küçümsemeye, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin günümüzün en yakıcı sorunu olduğunu öne süren örgütlere, bu arada İGD'ye karaçalmaya yelteniyorlar.

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da 34 demokratik örgütün katıldığı "demokratik platform" toplantısından sonra, "sosyalist" bir dergide İGD'nin de toplantıya katılmasını konu alan küçük bir yazı çıktı. DİSK'in İGD ile ilişkilerini askıya aldığını, buna rağmen İGD'nin toplantıya katılmasının "nasıl mümkün olduğunu" soruyor. Yanıtı da kendisi veriyor. Topladıkları (!) "haber"lere göre, İGD'nin toplantıya katılması: "1 Mayıs 1978 gösterilerinde davranışlarını geri alması, yani 'özeleştiri' yapmasıyla gerçekleşmişti."

Belli ki sözde sosyalistler asıl söylemek istediklerini söyleyememenin sıkıntısını çekmektedirler. İGD'nin, hatta 1 Mayıs 1978 gösterisinde "Tek Yol Devrim", "Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganı atanların "demokratik platform" toplantısına katılmaması gerektiğini ima etmektedirler. Yalan haber üretmekte veya bir takım yerlerden duydukları yalan haberleri malzeme yapmaktadırlar.

Ancak bu tür yöntemlerin kendilerine hiç bir yarar getirmeyeceğini, böylesi çarpıtmalarla bir yere varamayacaklarını, bunda ısrar ettikleri sürece yerlerinde sayacaklarını bilmelidirler.

İLERİCİ YAYINLAR SUSTURULAMAZ!

İYG'nin hemen her çıkan sayısı toplatılıyor. Gerici Tercüman Gazetesi'nin ihbarıyla yayınlarımız arasında çıkan Lenin kartpostalları toplatıldı. 67. sayısımız Kars'ta satan 3 İGD üyesi, Adıgüzel Orbay, Gürbüz Gökdegöz, Oğuzhan Kaya, 1.12.1978 gününden beri tutuklu bulunmaktadırlar.

Devrimci Demokrat Gençlik'in DDKD 1. Büyük Kongresi ile ilgili sayısına Diyarbakır Havaalanı'nda elkonuldu. Yine DEV-GENÇ Dergisi'nin 2. sayısı toplatıldı. Her üç yayının toplatılması kararı aynı nedene dayanıyor. Kanatlı J-78, Gürman J-78 vb. gibi tatbikatlarla ilgili yorumlar. Yani egemen güçlerin Kürt halkına karşı girişebilecekleri provokasyonları açığa çıkartan yazılar. 142'nci maddenin 3 ve 6. fıkraları. "Bölücülük" (!) propagandası.

Anti-demokratik uygulamalarla, baskılarla ilerici yayın organlarını susturabileceklerinin sananlar yanılıyorlar. Bu tür baskılara karşı en başta ilerici yayın organlarının dayanışma içine girmesi, gericiliğin saldırılarına karşı ilerici güçlerin, demokratik kamuoyunun ilerici yayın organları ile dayanışmayı yükseltmesi bir görevdir.

FAC'DE ÇELİK İŞ GREV VAR

Federal Almanya'da çelik işkolundaki IG Metal üyesi işçilerin grevi sürüyor. 26 Kasım gününden beri 37 bin emekçi, demir-çelik patronlarının yüzde 2.1 oranındaki ücret artışı dayatmalarına karşılık % 5'lik ücret artışı ve ücret kaybı olmaksızın 35 saatlik çalışma haftası için direniyor. Direnişe Alman, Türk, Yunan, yerli-yabancı tüm işçiler katılıyor. Gelişmeler, patronların grev kırıcı girişimlerine karşı, çelik iscilerinin birlik ve daşanışmasının çelikten olduğunu, temel istemlerini elde edinceye kadar grevi sürdüreceklerini gösteriyor.

İG Metal Sendikası bu temel istemleri ve nedenlerini şöyle sıralıyor: "Baş istemimiz 35 saatlik çalışma haftası! Hem de hiç bir ücret kaybı olmadan! Çalışma temposu hızlandırılmadan! Çünkü:

Yoksa patronlar önümüzdeki yıllarda her üç çelik işçisinden birini sokağa atacaklar! Oysa 35 saat çalışırsak işyerlerimiz güvence altında olacak. Kolay kolay hiç birimizi atamayacaklar.

Böylece işsizliğin daha da artmasını önleyeceğiz.

Demir-çelik işkolundaki yıpratıcı, ağır çalışma koşulları altında büsbütün ezilmemiz, erkenden yıpranıp sağlığımızı yitirmemiz bir derece önlenecek.

Ağır işten çıkıp biraz daha dinlenme olanağına kavuşabileceğiz.

Yüzde 5 ücret artışı istiyoruz! En azından fiyat artışı kadar ücretlerimizin de artması gerekir ki, yaşama düzeyimizi koruyalım! Çelik işkolunda patronların kârı % 40'a kadar artarken bize yüzde 5'i çok göremezler."

Çelik işçilerinin grevi ulusal çapta ve uluslararası alanda büyük destek görüyor. Federal Almanya'daki işçilerimiz çeşitli eylemlerle grevci işçilerle dayanışmalarını sürdürüyorlar. FİDEF, grev oylamasında ve grev süresince bir çok bildiri yayınladı ve genis olarak dağıttı. Frankfurt Türkiyeli Gençler Birliği grevci işçilerle dayanışma amacıyla bir futbol turnuvası düzenledi.

Uluslararası Dayanışma bayrağını her zaman yükseklerde tutan işçi sınıfımız, şimdi aynı geleneği 37.000 çelik işçisinin yanında yer alarak sürdürüyor. Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler İG Metal Sendikası'na bir mesaj göndererek, haklı direnişlerini desteklediklerini, utkuya ulaşana dek çelik işçilerinin yanında olacaklarını belirtti. Bu mesaj işçi sınıfımızın olduğu kadar tüm ulusal demokratik güçlerin görüşlerini ve duygularını yansıtıyor.

GENÇ EMEĞİ KORUYAN DEMOKRATİK İŞ YASASI

CHP ağırlıklı hükümet yaklaşık 1 yıldır işbaşında. 1 yıllık süre, hükümetin yapmak istediklerinin sınandığı, emekçi halkımızın istemlerine ne denli cevap verebileceğinin genel hatlarıyla ortaya çıktığı bir dönem oldu. Örneğin gençlik konusunda yapılan çalışmaları, çıkartılan yasaları ele alalım. Hükümet, programına gençlik hakları ile ilgili birçok maddeler koydu. Özellikle gençliği etkileyen işsizlik karşısında, işsizliği azaltıcı ve önleyici bir ekonomik politika izleyeceğini, gençliğe can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlayacağını, çocukların ve gençlerin gelişmelerini engelleyecek koşullarda çalıştırılmalarının önüne geçmek için önlemler alacağını vaad etti. Bugüne kadar yukarıda saydığımız vaadlerin hangisi gerçekten yerine getirildi veya bu sorunlarının çözümü doğrultusunda etkin, halktan yana önlemler alındı?

İlerici güçler, özellikle işçi sınıfımız, tekellerle, holdinglerle işbirliğine yönelen bir hükümetin, halka ve gençliğe vaad ettiklerini yapamıyacağını daha işin başında, hükümetin kuruluşu sırasında belirttiler. Gelişen olaylar bu saptamanın doğruluğunu gösterdi. Halkımız ve gençlik yine kanlı, karanlık, zor günler yaşıyor. IMF'lerin, ABD emperyalistlerinin dayattığı ekonomi politikalarının işsizliği azaltmadığını, 4. Beş Yıllık Plan görüşmelerinde Başbakan'ın işsizlikle ilgili verdiği rakamlar açıkça gösterdi. IMF'lere, tekellere dayanan uygulamalar sonuçlarını veriyor. Emekçi kitlelerin durumu günbe gün kötüleşir, yaşam çekilmezliği daha da artarken, Koç'un kârları (vergi sonrası) % 30'luk bir artış gösteriyor.

Böylesi bir dönemde CHP ağırlıklı hükümet sözümona halk yararına uygulamalarına bir yenisini ekliyor. 2,5 milyonu aşan sigortalıyı, 1,5 milyonu aşan sendikalı işçiyi ilgilendiren 1475 sayılı işyasası ile 274 - 275 sayılı Sendikalar, Toplusözleşme, Grev ve Lokavt yasalarında değişikliğe gidiyor.

Bu yasa değişiklikleri üzerine işçi sınıfımız, sınıf sendikaları gereken girişimleri yapacaktır, yapıyorlar. Ancak en başta, bu yasa değişikliğinin özellikle 274 - 2 275 sayılı yasaların - işçi sınıfının örgütlü güçlerinin, toplumda giderek artan etkinliğinin önünü tıkamayı amaçladığını belirtmek gerekir. Bu taslak, işçi sınıfımızın demokratik istemlerini yansıtmadığı gibi, sınıf sendikacılığının örgütlenmesini engelleyecek hükümler getirmektedir. 274 - 275 sayılı yasalarda "işletme düzeyinde sözleşme" ibaresiyle, DİSK ve bağlı sendikaların, özellikle kamu kesiminde örgütlenmesinin önüne set çekilmektedir. Şöyle ki; - değişik işyerlerindeki - 40 bin işçiyi kapsayan bir kamu işletmesinde yetki alabilmek için en az 20.001 işçiyi örgütlemek gerekiyor. Amaç, Türk - İş'in, sarı sendikacılığın kamu kesiminde konumunu güvence altına almaktır.

Yeni yasa taslağının üzerinde önemle durulması gereken yönlerinden birisi de eski işyasasının birçok anti-demokratik maddesini aynen bırakmasıdır. Örneğin yeni taslakta işyasasının, işçileri her an sokağa atabilen, ünlü 13. ve 17. maddelerinde öz olarak hiçbir değişiklik yapılmıyor.

Biz yasanın genel içeriği üzerinde yalnızca bu iki ana noktayı belirtmekle yetinelim. Ve Çalışma Bakanlığı'nın hazırladığı işyasası ile ilgili taslağın, işçi - emekçi gençliğe neler getirdiği, onların sorunlarının çözümü, özel olarak üretim sürecinde genç emeğin korunması konusunda neleri kapsayıp kapsamadığına bakalım.

GENÇ İŞÇİLERİN SORUNLARINA KÖKLÜ BİR ÇÖZÜM GETİRİLMİYOR

Sorunlara ciddi, çözümleyici yaklaşım, o sorunları ortaya çıkaran nedenlerin kaldırılmasına yönelik, somut girişimlerde ve önlemlerde kendisini gösterir. Bu anlamda genç emekçilerin sorunlarına karşı bir bütünlük içinde yaklaşılmadığı, sorunları ortaya çıkaran nedenlerin tümüne yönelik etkin uygulamalar aynı anda başlatılmadığı sürece, genç emeğin korunmasından ve sorunlarının köklü bir çözümünden söz edemeyiz. Örneğin düşük ücret uygulamasıyla, sağlık korunması; eğitim sistemiyle, işe girişte asgari yaş arasında çok sıkı bağlar vardır. Önlemlerden birini ele alıp, bir diğerini boş verme, her türlü düzenlemenin kağıt üzerinde kalmasına neden olacaktır. Genç işçi ve emekçilerin sürekli gelişme devresinde olmaları, bu bütünselliği daha da zorunlu kılmaktadır. Yeni taslakta, sorunlara bu bütünsellik içerisinde yaklaşılmadığı görülüyor. İşçi gençlerin genç olmalarının getirdiği sorunlar gözardı ediliyor. Genç işçiyi yalnızca işçi olarak gören böylesi bir yaklaşımın, doğal sonucu olarak; taslakta olumlu gibi görünen maddeler, genç işçiler açısından, kendi yararına işleyen maddeler olarak belirginleşmiyor.

1475 sayılı yasadaki değişiklikleri içeren taslağın gerekçeler bölümünde Anayasa'nın 43. maddesine ve 1973 yılında imzalanan uluslararası sözleşme (İLO) kararına uyulduğu, genç emekle ilgili maddelerin bu doğrultuda düzenlendiği belirtiliyor. Ama, bu değişiklikleri taslakta göremiyoruz.

Örneğin taslak hazırlanırken, Çalışma Bakanlığı ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı arasında organik bir işbirliği çalışmasının olmadığı, maddelerin düzenlenmesinden açıkça ortaya çıkıyor. Oysa İLO'nun kararlarında, bu otoritelerin çok sıkı ilişkiler içerisinde olması zorunlu kılınıyor. Böylesi bir anlayışın ve kopukluğun pratikte doğurduğu sonuçları emekçi gençliğe getirdiği yıkıcı etkileri görelim. DİE'nin 1975 verilerine göre, 1970 - 1975 döneminde ilkokuldan ayrılan çocuk sayısı 3.3 milyon, okulu bitiren çocuk sayısı ise 1.2 milyondur. 12 - 14 yaşları arasındaki toplam nüfusun % 39'u üretimde aktif rol oynamaktadır. Burada eğitim sisteminin öğrenim çağındaki çocukları kucaklıyamadığı açıkça görülüyor. Bunun sonucu giderek artan sayıda çocuk ve gençler çalışma hayatına giriyor.

Böylesi bir durumda hükümet, işyasasının 67. maddesiyle işe girişte asgari yaşı düzenliyor. Belirtmek gerekir ki, eski 1475 sayılı yasanın ilgili maddesi ilkokul çağındaki çocukların bile sömürülmesine izin veriyordu. Bu açıdan 15 yaşında küçüklerin çalıştırılmaması ve okulunu, ruhsal - fiziksel gelişmesini engelleyecek işlerde 13 yaş sınırının getirilmesi olumlu bir gelişme olarak görülüyor. Ancak kâğıt üzerindeki bu kararın gerçekten uygulanmasının nesnel koşulları yoktur ve hükümetin eğitimin demokratikleştirilmesi yönünde bir girişimi bulunmadığından çocuk ve gençler, yine işverenlerin ucuz işgücü kaynağını oluşturmaya devam edeceklerdir. Çünkü çocukların çalışmalarının temel nedenlerine yönelmeyen girişimler, yasa kitaplarında kalmaktan öteye gidemez. Sorunun çözümü, öğrenim çağındaki milyonlarca çocuğun öğrenim yapma olanaklarına kavuşturulmasında yatar. Ancak bu gerçekleştiğinde, işe girişle ilgili yaş tespiti bir anlam kazanır.

İşe girişle ilgili yaş tespiti gibi, yeni yasa taslağında yer alan bazı olumlu gelişmeler vardır. Örneğin 1475 sayılı yasanın 5. maddesinin kapsamına, genç emeğin çok yoğun kullanıldığı tarım ve orman çalışanları da alınmaktadır. Yine aynı yasa maddesinde "Haklarında 2089 sayılı çıraklık kanunu uygulananlar" ibaresiyle çıraklık tanımı daha da netleştirilmektedir. Ne var ki, 2089 sayılı kanunun, çocuk emeğinin sömürüsünü yasallaştırdığını, demokratik bir çıraklık kanunu çıkarmadan yapılan değişikliğin hiç bir anlam taşımadığını belirtmek gerekir.

YENİ İŞYASASI TASLAĞI ÇELİŞKİLERLE DOLUDUR

Daha öncede belirtildiği gibi, yeni işyasası taslağının Anayasa'ya ve İLO kararlarına uyularak hazırlandığı söyleniyor. Oysa taslakta yer alan maddeler ile gerekçeler bölümünde yazılanlar tam bir çelişki içindedir. Yasanın olumlu bir maddesi başka maddeler veya yönetmeliklerle geçersiz kılınmaktadır.

Gerekçeler bölümünde şöyle deniliyor: "1961 Anayasası'nda yer alan, gerçekleştirilmesi ertelenemez, ve geciktirilemez nitelikte bulunan bu hakların başlıcaları 42, 43, 44 ve 45'inci maddelerde yer alan, 'çalışma hakkı ve ödevi', 'çalışma şartları', 'Dinlenme Hakkı' ve ücrette adalet sağlanmasıdır". Bunun yanında üretimde genç emeğin özel olarak korunacağı belirtiliyor. Ancak 1475 sayılı yasanın genç işçileri işverenin ucuz işgücü yapan ve onları korumasız bırakan hükümlerini, değiştirmek bir yana dokunulmuyor bile.

1475 sayılı yasanın asgari ücretleri düzenleyen 33. maddesine rağmen, Asgari Ücret Yönetmeliği gereği 16 yaşından küçük ve büyük olmak üzere farklı ücret tespiti uygulamasını aynen kabul ediyor.

Çocuk ve genç işçilerin gece çalışmasına olanak veren yasal boşlukların bulunduğu 69. madde aynen korunuyor.

Aynı çelişkiler çocuk ve gençlerin ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmasında da geçerlidir. 78. madde, "İşçi sağlığını, güvenliğini ve ahlâkını bozacak işlerde 18 yaşından küçükler çalıştırılamaz" diyor. Bu değişiklik de kâğıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Gençleri ve çocukları ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırmaları için işverenlere olanak tanıyan eski maddede hiç bir değişiklik yapılmıyor. Ve böyle bir anlayışın, doğal olarak sağlığa zararlı işlerin düzenlenmesinde de yeni bir yönetmelik hazırlayacağı düşünülemez.

İŞVERENLERİN AŞIRI KÂR HIRSI GENÇ EMEĞİN KORUNMASININ ÖNÜNDEKİ BAŞ ENGELDİR

Sürekli gelişme içinde bulunan ve yarının tecrübeli işçileri olacak olan genç işçilerinin İLO kararlarında da belirtildiği üzere (bu yapısı göz önüne alınarak) çocuk ve gençlerin eğitimlerini sürdürmeleri, dinlenmelerinin sağlanması, sağlıklarının korunması için gerekli önlemlerin alınması zorunludur. Ancak, ülkemizde 12 - 18 yaşları arasındaki 3,7 milyon çocuk ve gencin üretimde aktif olarak çalıştığı DİE'nin verileriyle belgelendiğine göre, bu önlemler, tekellerin, holdinglerin aşırı kârlarının önemli ölçüde azalması, ucuz işgücü pazarının sınırlandırılmasını da beraberinde getirecektir.

Taslak'ta genç işçilerin sorunlarının çözümü doğrultusunda gerçekçi, sonuç alıcı değişikliklere gidilmemesi, şimdiye kadar yürütülen politikanın tekellerle işbirliği politikasının bir sonucudur. Gerekçeler bölümü ile maddelerin tam bir çelişki içerisinde olmasının altında da bu yatmaktadır. Çünkü gerçekler bölümünde söylenenler pratikte uygulandığında, işverenler kârlarından daha çok şey yitireceklerdir. Bu anlayış sonucu, eski yasada olduğu gibi taslak, kapitalist hukukun sömürü ve baskısını düzenleyen yapısını taşımaktadır. Yasada boşluklar bırakılması; yasanın olumlu bir yönünün, başka maddelerle veya yönetmelikler ve tüzükle yok edilmesi; Anayasa ve uluslararası sözleşmelerin (İLO) kararlarına uyulmaması.. bunun somut göstergeleridir.

İşçi - emekçi gençler tüm sorunlarının kapitalizm koşullarında çözümlenemeyeceğinin, köklü çözümün sosyalizme açılan ileri demokratik düzende olacağının bilincindedirler. Ama bu gerçek, genç işçilerin ekonomik - politik - kültürel istemleri doğrultusunda verdiği savaşımda elde ettiği kazanımların yasalarda güvence altına alınması için savaşım vermesini yadsımıyor. Bu açıdan milyonlarca genç işçiyi yakından ilgilendiren işyasası ve sendikalar yasasındaki değişikliklerin, genç emeği koruyucu bir şekilde düzenlenmesi için savaşım işçi - emekçi gençliğin, önünde bir görev olarak duruyor.

Gençlik haklarının kararlı bir savunucusu olan İlerici Gençler Derneği, genç emeğin korunması, çalışma koşulların düzeltilmesi ile ilgili 1. Büyük Kongre kararlarıyla bu gerçeği bir kez daha kanıtladı.

Şimdi güncel olan kongre kararlarını hayata geçirmek, GENÇ EMEĞİ KORUYAN DEMOKRATİK İŞ YASASI için sendikalarla, diğer demokratik örgütlerle birlikte etkin bir savaşım yürütmektir.

Çocuk emeğinin çıraklık adı altında azgınca sömürüsüne karşı ardıcıl bir savaşım vermeyi görev bilen bir anlayışla,
Genel Kurulumuz;
-Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)'nun kararlarına uygun olarak 16 yaşından küçük çocukların çalıştırılmasının yasaklanmasını,
-Mevcut anti-demokratik 2089 sayılı çıraklık, kalfalık, ustalık yasasının tümüyle kaldırılmasını,
-Çıraklık statüsü altında çalışmayan çocuk yaştaki kişileri koruyacak yasal hükümlerin iş yasasına eklenmesinin sağlanmasını ister, ve bu yöndeki savaşımın geliştirilmesini kararlaştırır.
(İGD 1. Büyük Kongre kararlarından)

KOLUNDA

★ 35 saatlik çalışma hattası! Hem de ücret kaybı olmaksızın.

★ % 5 ücret artışı!

10 –17 KASIM DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ HAFTASI

DAHA DA YIĞINSAL K

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası bu yıl, geçen yıllara göre çok daha canlı, yığınsal, ilerici gençlik hareketinde atılım olabilecek bir nitelikteydi. Hafta, büyük şehirlerle kalmayıp, Türkiye çapında, ilçelere, kasabalara inilerek kutlandı. Kutlamaların daha geniş yığınlara ulaşmasının yanı sıra, özü aynı kalmakla birlikte içeriği zenginleşti. Gençliğin anti-emperyalist dayanışması, Türkiye somutunda anti-faşist hareketle bağlandı. Gençliğin sorunlarının çözüm yollarının araştırılmasına inildi. Dünya gençlik hareketi ve örgütleri DDGF ve UÖB geniş gençlik kesimlerine daha iyi tanıtıldı.

Türkiye'de içinde bulunulan zor koşullar, azgınlaşan faşist terör, maocu saldırganlık, İGD tarafından haftanın yığınsal bir biçimde kutlanmasını engelleyemedi. İGD'nin militan üyeleri 11 savaş arkadaşlarını yitirmelerine karşın haftanın başarısı için ellerinden gelen hiç bir çaba ve özveriyi esirgemediler. Bizzat kutlamalar sırasında İGD üyeleri kurşunlandı, öldürüldü. Bu, Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nın Türkiye ilerici gençlik hareketinin köşetaşlarından biri haline geldiğini, bundan gerici güçlerin, faşist ve maocu katillerin ne denli korktuklarını gösteriyor.

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nın böylesine, yığınsal, görkemli ve içeriği zengin olarak kutlanması, onun gelenekleşti*ğinin* Türkiye ilerici gençlik hareketine malolduğunun kanıtıdır.

İGD bölge veya şube yöneticilerinden, basın yayın kollarından gelen veya kendimizin izleyip haberini çıkararak hazırladığımız bu sayfa hafta kutlamalarının başarısını gözler önüne seriyor.

Siirt

Antakya

İzmir

Diyarbakır

Trabzon

İZMİR

12 Kasım Pazar günü Izmir İGD Bornova şubesinde gençliğin uluslararası dayanışması konulu bir panel düzenlenmiştir.

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası ile ilgili olarak yapılan bu panele İGD, KÖGEF, Devrimci Demokrat Gençler, SGB ve GEB konuşmacı olarak, Genç Öncü ise konuk olarak katılmıştır. Önceden katılmayı kabul eden Dev-Gör ise sonradan bundan vazgeçmiştir.

Toplantıda konuşmacılara:

1. Gençliğin uluslararası dayanışmasının önemi,
2. Gençliğin uluslararası örgütlenmesi,
3. Yerel örgütlenme ve uluslararası birlik konularında sorular yöneltilmiştir.

Panelde özellikle vurgulanan konu, gençliğin uluslararası dayanışmasının önemi ve bunda Türkiye gençliğine düşen görevler konusu olmuştur.

Konuşmacılar DDGF'nin gençliğin uluslararası yığın örgütü olarak anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk açısından önemi üzerinde durmuşlardır. Yapılan konuşmalarda, DDGF'nin, Amerikan emperyalizminin yeni ürünü, kitle kırım silahı Nötron bombasına karşı savaşımda, dünyada adil ve kalıcı bir barış uğruna harcadığı çabada ve ulusal kurtuluş savaşı veren Vietnam gibi ülkelerle dayanışmada ön saflarda olduğuna dikkat çekilmiştir.

Emperyalizme, faşizme, militarizme ve şovenizme karşı savaşta gençlik hareketinin, ancak işçi sınıfının yolunda olduğu müddetçe olumlu yönde gelişeceği belirtilmiştir.

Toplantı sonunda bu konularda ortak bir fikir ortaya çıkmış ve bu toplantıların yararı ve bundan sonra da sürekliliği konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Ayrıca bu toplantının İGD açısından büyük bir önemi vardır. İzmir'de ilk olarak çeşitli görüşlerden gençlik grupları böylesi bir toplantıda bir araya gelmiştir. Ege Üniversitesi'nin açıldığı şu sıra, bu tür toplantılar anti-faşist gençliğin eylem birliği açısından büyük bir önem taşımaktadır.

Bugün, Ege Üniversitesi'nde gençliğin anti-faşist birliği sağlanamamıştır. Bu birliğin şimdiye dek sağlanamamasında, kampus içerisinde ilerici yurtsever gençler üzerinde terör ve saldırılarını sürdüren maocuların büyük payı vardır.

Bu toplantı ile, anti-faşist gençliğin birliğini her yerde bölmek için çaba harcayan maocuların gerçek yüzü bir kez daha sergilenmiştir. Uluslararası planda da Aydınlık maocularının faşistlerle işbirliği gözler önüne serilmiştir. Yığınsal katılımın sağlandığı panelde maoizm, bireysel terörizm ve troçkizm mahkûm edilmiştir.

ESKİŞEHİR

Türkiye gençliğinin onuru, savaşkan örgütü İGD'nin savaşım ilkeleri eylemleriyle, alanlarda somutlanıyor. Sesi bir daha yankılanıyor savaş alanlarında. Bir daha haykırıyorlar: Anti-emperyalist Dayanışma, Barış, Dostluk. Ve 10-17 Kasım'ları bayraklaştırıyor sesiyle, yumruğuyla, yığınsal eylemleriyle her yıl.

Türkiye'de İGD tarafından ikinci kez yığınsal olarak kutlanan "10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası" Eskişehir'de de tüm engellemelere rağmen yığınsal olarak kutlandı. Gece Eskişehir Valiliği tarafından sudan gerekçelerle bir hafta ertelendi. Bu engelleme ilerici yurtsever gençler, demokratik kitle örgütleri tarafından İçişleri Bakanlığı'na çekilen telgraflarla protesto edildi. PTT kuyrukları ilgi topladı. Böylece gecemiz 26 Kasım günü ancak yapılabildi.

İGD'nin savaşkan üyeleri, ilerici yurtsever gençler hep bir ağızdan "Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur", "Faşizme geçit yok", "Barış, dostluk, dayanışma", "İşçi sınıfı partisine özgürlük", "Bıji İGD" ve diğer savaş belgilerini haykırıyorlardı. Doğu'da yoğunlaşan faşist, maocu provokasyonlara karşı "Bütün halklar kardeştir", "Ulusal baskıya son" belgileriyle yanıt veriyorlardı. Salon her şeyi ile gençliğin uluslararası dayanışmasını simgeliyordu.

Yapılan konuşma ve sergilenen tiyatro, özellikle Maden-İş 12. Bölge Temsilciliği tiyatro kolu tarafından sergilenen "İGD'ye Uzanan Elleri Kırarız" adlı tiyatro salonu çınlattı. Böylece işçi-gençlik dayanışması bir kez daha vurgulanıyordu.

Gece "İGD'ye Uzanan Eller Kırılacaktır" belgisiyle ve Maden-İş'in folklor gösterisiyle bitti.

TRABZON

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nı şehrimizde 18 Kasım Cumartesi gecesi yığınsal bir biçimde kutladık.

YK üyemiz Cuma Halbutoğlu'nun öldürülmesine rağmen, yiğit İGD üyelerinin kararlı çalışmaları sonucu gecemiz yığınsal bir anti-faşist, anti-emperyalist kitle gösterisine dönüştürülmüştür. Gece barış, bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımında kaybettiğimiz arkadaşlarımız anısına bir dakika saygı duruşuyla başladı. Daha sonra İGD Trabzon Şubesi Başkanı Yaşar Yağcı ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Haluk Tan İpekçi konuşmuştur. Konuşmalar sık sık "Cumalar ölmez", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Faşizme geçit yok", "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi" belgileriyle coşkulu bir biçimde kesilmiştir. Konuşmalarda dünya işçi sınıfı hareketinin ve gecenin önemi vurgulandı. Gece folklor ve tiyatro gösterileriyle son buldu. Gecemiz YK üyemiz Cuma arkadaşımızı öldürerek bizi yıldıracaklarını sananlara sert bir şamar oldu.

GÜNEYDOĞU

İGD'nin tüm yurtta kutladığı 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nda, Güneydoğu'da bir başka görkem, bir başka coşku ile savaş alanları doldu. Bölgede gençler bir yandan dünya gençliğiyle dayanışma türküleri söylüyor, bir yandan aktif ve yığınsal olarak haftanın kutlanmasına hazırlanıyorlardı.

Nihayet haftanın açılış günü 13 Kasım gelmişti. Haftanın açılışını İGD Güneydoğu Bölge Sekreteri İsfendiyar Eyüboğlu yaparken, Diyarbakır halk eğitim merkezinde toplanan gençler hep bir ağızdan "YAŞASIN İGD"; "BIJİ İGD"; "YAŞASIN DDGF"; "BIJİ DDGF", "BARIŞ-DOSTLUK DAYANIŞMA" haykırmaları, haftanın görkemli geleceğinin belirtileri oluyordu.

İsfendiyar Eyüboğlu haftanın önemini ve programını açıklarken şöyle diyordu:

"10-17 Kasım Türkiye gençliğine ve dünya gençliğine kutlu olsun. İleri demokratik düzen kavgasıyla, kavgamızın sesi, Türk, Kürt, Arap gençliğinin sesi Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın ezilen halklarının özgürlük seslerine karışıyor, gürleşiyor." Hafta "Haydi Batman'a" belgisiyle açılıyordu. 14 Kasım sabahı hünerli ellerle siyah altın üretilen Batman'a insan seli akıyordu.

Daha haftanın hazırlığı sırasında Ergani'de bildiri dağıtan Ergani İGD üyesi Mehmet Aras arkadaşımız, maocu bozkurtlar tarafından katledildi. Yollarda araba kervanlarına maocular, maceracılar tarafından kurşun sıkıldı. Arabalar delik deşik edildi. Ama Batman'a akan coşkun insan seli hiçbir engel tanımıyordu. Süpürüp atıyordu kenara her türlü süprüntüleri, İGD şubelerini kurşunlayanları.

Batman'a gelen işçiler, köylüler, gençler, kadınlar, öğretmenler, teknik elemanlar tek bir yumruk, tek bir yürek oldular. İşçi sınıfının çelik disiplini ve savaş azmi kendini gösteriyordu. Batman, tarihinde ilk defa, böylesi disiplinli, böylesi görkemli, böylesi yığınsal bir eyleme tanık oluyordu. Batman halkı yürüyüş boyunca yollara yığılmış, yürüyen kardeşlerini alkışlıyordu. *"MHP ve tüm faşist yuvalar kapatılsın"*, *"faşist Türkeş yargılansın"* sözlerine canla kulak veriyordu.

Batman mitingi dünya gençliğiyle dayanışma eylemi olarak kalmadı, emekçi halkımızın katılmasıyla anti-faşist bir direnişe dönüştü. Kortejin en önünde "Faşizme geçit yok" flaması yürüyordu. Çeşitli anti-faşist flamalar ve pankartlar, yürüyüş ve miting boyunca, ışıklı meşaleler gibi insan yığınlarının üzerinden Batman'ı aydınlatıyordu. Devrim şehitlerinin resimleri gençlerin elleri üzerinde yükseliyordu. Hep bir ağızdan haykırılıyordu: *"15'ler başlattı, yüzbinler sürdürüyor"*, *"Haydi dünya gençliğiyle dayanışmaya"*, *"Faşizme geçit yok"*, *"141-142'ye hayır"*, *"İşçi sınıfı partisine özgürlük"*, *"Kürt gençliğine ana dilde eğitim."*

Bütün kortej miting alanında yerini aldıktan sonra ilk konuşmayı İGD Batman Şubesi Başkanı Naci Sürmeli yaptı. Sürmeli şöyle sesleniyordu:

"Mutluyuz, güçlüyüz, çünkü dünya gençliği ile eleleyiz. Çünkü işçi sınıfının savaş yolundayız." İkinci konuşmayı İGD Güneydoğu bölge sekreteri yaptı. Eyüboğlu şöyle diyordu:

"Bizim yumruklarımız dünya kadar büyüktür. Yumruklarımız faşizme geçit vermeyecektir. MHP, ÜGD ve tüm faşist yuvaların beynine inecektir. Batman halkı böylesi bir ilgi gösteriyorsa, savaş alanına akıyorsa gelecek mutlu günlerindir. Her 10-17 Kasım günlerinde dünya gençliği emperyalizme, faşizme, şovenizme ve her türlü gericiliğe karşı güçlerini birleştiriyor. İşte onun için biz buradayız, savaş alanındayız." Daha sonra İKD adına Ülkü Akgün ve TÖB-DER Genel Yönetim Kurulu Üyesi Salih Şimşek birer konuşma yaparak, İGD ile dayanışmalarını belirttiler.

Miting disiplinli bir şekilde dağılıyordu. Ama mitinge katılanlar evlerine değil bir başka savaş alanına, Siirt gecesine akıyordu. Sanki bu insanlar sabahtan beri ayakta değilmişler gibi, bütün gün miting alanında haykırmamışlar gibi, hep dinçtiler, güç doluydular, savaş azimleri yüksekti. Siirt'e gelindiğinde gecenin yapıldığı sinemanın hoparlöründen Enternasyonal Marşı yayılıyordu, bütün şehire yükseliyor, göklerin maviliğine tırmanıyordu. Sinema tıklım tıklım doluydu. Geceyi açmak için mikrofona gelen Siirt Şubesi Başkanı Adnan Canın şöyle sesleniyordu:

"Türkiye gençliği dünya gençliğinin bir parçasıdır. Dünya gençliğinin sorunları, Türkiye gençliğinin sorunlarıdır. Başarıları Türkiye gençliğinin başarılarıdır. Ülkemizde DDGF'nin tek üyesi olan örgütümüzü, İGD'yi güçlendirmek, ulusal özelliklere bakmadan bütün gençleri İGD'de örgütlemek dünya gençliğinin gücüne güç katacaktır."

UTLANDI

Ordu

Batman

Batman

İstanbul

Batman

IGD Siirt şubesinin tiyatrosu, korosu Türkçe, Kürtçe, Arapça oyunlar oynuyor, türküler ve marşlar çalıyordu.

Haftanın bir başka savaş alanı 15 Kasım gecesi Diyarbakır'da, Emek Sineması'nda oldu. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist gecesine çeşitli bölgelerden temsilciler gelmişti. Sinemanın önü bir miting alanına benziyordu. Sinema dolup taşıyordu. Böylesine disiplinli, böylesine görkemli geceler çok az olmuştur Diyarbakır'da. Geceyi, izleyicilerin gür alkışlarıyla İGD Diyarbakır Şubesi Başkanı Kemal Yıldız açtı. Kemal Yıldız Türk ve Kürt gençliğinin savaş birliğine değindi ve mücadele azimlerini dile getirerek şöyle dedi: *"Türk - Kürt gençliğinin birliğini savunduğumuz için dünya gençliğiyle beraberiz. Sömürüye, baskıya, her türlü ayrıcalığa karşı olduğumuz için dünya gençliğiyle beraberiz..."* Gecede en fazla ilgiyle izlenen İGD Diyarbakır şubesinin tiyatrosuydu. Oyun S.Üstüngel'in Savaş Yolu ve Kore Nire kitaplarından uyarlanmıştı. Türkiye işçi sınıfının büyük evladının savaş azmi ve kararlılığı herkesi heyecanlandırıyor, Savaşım ilerledikçe Türk ve Kürt halkının kardeşliği serpilip güçleniyor, boy veriyor. Kürt halkı, Kürt gençliği dostunu ve düşmanını tanıyor, öğreniyor.

Gecenin bir başka özelliği de buram buram enternasyonalizm kokmasıydı. Türkçe, Kürtçe, Arapça ve diğer dünya dilleriyle marşlar, şiirler okunuyor, türküler ve şarkılar söyleniyordu. Halkların kardeşliği kendisini böylesine gösteriyordu. Gecede bulunanlar her türlü milliyetçilikten uzak, şovenizmden uzak, kardeşlik duygularıyla haykırıyorlardı. "Yaşasın Türk - Kürt halklarının kardeşliği", "Barış-dostluk-dayanışma". Gece sonuna dek büyük bir ilgiyle izlendi ve disiplinli bir biçimde dağıldı. Haftanın bir başka savaş alanı Harran ovası, Urfa'da oldu. Bütün bu eylemler ilerici gençleri, İGD'yi güçlendirdi, biledi. Dünya gençliğiyle dayanışma haftası bitmedi ve bitmeyecek de. İGD bu haftada edindiği deneyimlere dayanarak yeni yeni eylemlere hazırlanıyor.

İSTANBUL: İŞÇİ GENÇLİK PANELİ

16 Kasım günü Bakırköy Halkevi'nde 1475 sayılı İş Yasası ve 274-275 sayılı sendikalar, toplu sözleşme, grev ve lokavt yasalarında yapılan değişiklikler ile ilgili bir panel yapıldı. Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası kutlamaları içinde yapılan panel, aynı zamanda yeni yasa taslağına karşı sendikaların, ilgili demokratik kuruluşların görüşlerinin açıklandığı ilk toplantı olması açısından büyük öneme sahipti. Çünkü, değişiklik, taslağının sunulmasından bu yana ilk kez sendikaların ve demokratik örgütlerin katıldığı yığınsal bir toplantı yapılıyordu.

Çok sayıda işçinin ve işçi gençlerin ilgiyle izlediği panele, konuşmacı olarak Maden-İş, Bank-Sen sendikalarından, İGD ve İKD'den temsilciler katıldı. Sendika temsilcileri, yeni yasa tasarısının işçi sınıfının istemleri doğrultusunda hazırlanmadığını, bu haliyle eskisinden pek farklı bir şey getirmediğini, tersine yasada yer alan bazı maddelerin -özellikle kamu kuruluşlarında- sınıf sendikacılığının gelişimine set çekmeyi, sarı sendikaların konumunu güçlendirmeyi amaçladığını belirttiler. Ayrıca eski yasanın işçi düşmanı anti-demokratik maddelerinin aynen korunmasına dikkat çektiler.

Panele katılan İlerici Gençler Derneği temsilcisi, yeni yasanın işçi gençlik, genç emeğin korunması konusunda neler getirip neler götürdüğü üzerinde durdu. Konuşmacı yeni taslağın eskisine göre bazı olumlu yönleri içerdiğini, ancak diğer anti-demokratik madde ve tüzüklerin varlığının korunması nedeniyle yasanın bu olumlu yanlarının yok edildiğini belirtti. Çalışma Bakanlığı'nın İLO'nun kararlarını göz önünde bulundurduklarını söylemesine karşın, bu kararlardan hiçbirinin yeni taslakta tam olarak yeralmadığı, bu haliyle yasanın genç işçilerin sorunlarının köklü bir çözümünü beraberinde getirmeyeceğini vurguladı.

Gençlik halklarının ardıcıl bir savunucusu olan İlerici Gençler Derneği, "Genç emeği koruyan Demokratik-İş Yasası" için vereceği savaşımla, bunu bir kez daha dost ve düşmanına gösterecektir. Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası içerisinde yapılan bu panel ve hafta süresince yapılan işçi gençliğine yönelik çalışmalar bunun somut bir göstergesi olmuştur.

İSTANBUL: ÖĞRENCİ GENÇLİK PANELİ

18 Kasım 1978 Cumartesi günü Bakırköy Halkevi'nde *"İstanbul Yüksek Öğrenim* Gençliğinin *İstemleri ve Can Güvenliği"* konulu panel yapıldı. İGD İstanbul Bölge Sekreterliği tarafından hazırlanan panele konuşmacı olarak İGD Merkez Öğrenci Gençlik Bürosundan Nihat Üstün, İGD İstanbul Bölge Sekreterliğinden Ali Fuat Vardal, İLD adına Şahin Yüksel, Tümas üyesi Eczacılık Fakültesi asistanlarından Vehbi Yüksel, İstanbul Barosu avukatlarından Bahri Bayram Belen katıldılar. Paneli İGD İstanbul Bölge Sekreterliği'nden Aziz Aslan yönetti. Toplantıya ayrıca Kadıköy'de faşistlerin silahlı saldırısından ağır yaralı olarak kurtulan Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencisi ve İGD Kadıköy Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Mihrap Miralay Yazıcı ve 16 Mart kırımından yaralı olarak kurtulan Hüseyin Köse, veliler, öğretim üyeleri, demokratik örgütlerin temsilcileri, basın ve öğrenciler katıldı.

Toplantı saygı duruşu ile başladı. Aziz Aslan 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nın önemini anlattı. Ülkemizin bugünkü ekonomik - politik durumunu özetleyerek Türkiye gençlik hareketinin kısa bir tarihini verdi. Daha sonra ilgiyle izlenen Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde *"Öğrenim ve Meslek Eğitimi"* konulu sesli bir slayt gösterisi yapıldı.

Panelde ilk sözü Ali Fuat Vardal aldı. Vardal konuşmasında öğrenci gençliğin istemlerini sıraladı, sosyalist ülkelerdeki eğitiminin niteliğine değindi ve İstanbul yüksek öğrenim gençliğinin can güvenliğini ortadan kaldıran faşist saldırı üslerinin dağıtılıp kapatılması gerektiğini söyledi. İkinci olarak söz alan Nihat Üstün demokratik Üniversitenin ne demek olduğunu açıkladı ve öğrenci gençliğin bazı demokratik mevziler kazanmasının eylem ve güç birliğine bağlı olduğunu belirtti. İLD adına konuşan Şahin Yüksel, orta öğretim gençliğinin üniversiteye giriş zorluklarını ve genel akademik - demokratik sorunlarını sayısal verilerle açıkladı . Asistan Vehbi Yüksel can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için öğrenci, veli ve öğretim üyelerinin birlik ve dayanışmasının zorunluluğu üzerinde durdu ve yeni çıkarılacak 1750 sayılı üniversiteler yasasının mutlak bir yapı taşıdığını; sorunlara çözüm getirecek yeterlilikten uzak olduğunu belirtti. Avukat Bahri Bayram Belen ise can güvenliğini ortadan kaldıran faşist odakların kapatılması için yeterli yasal dayanakların bulunduğunu açıklayarak öğrenci gençliğin ve diğer toplumsal kesimlerin örgütlenmesine konan yasakların kaldırılması gerektiğini söyledi. Mihrap Yazıcı, konuşmasında faşist saldırılardan yılmamak gerektiğini, faşist saldırıları etkisiz kılmak için yığınsal eylemler düzenlemek gerektiğini ve öğrenci gençliğin eylem birliğinin sağlanmasının ivedi bir görev olduğunu söyledi. Hüseyin Köse'nin konuşmasından sonra ikinci tur konuşmalara geçildi. Burada konuşmacılar öğrenci gençliğin sorunlarına ve can güvenliğine çözüm getirici öneriler getirdiler. Okullarda kurulacak savunma komitelerinin faşist saldırıları geriletmede olduğu gibi öğrenci gençliğin eylem birliğini sağlamada önemli bir rol oynayabileceği üzerinde duruldu. Akademik - demokratik sorunların çözümlenmesinin ve can güvenliğinin sağlanmasının önemli bir yolunun örgütlenmeyi güçlendirmekten ve anti-faşist savaşımı yükseltmekten geçtiği önemle vurgulandı. İstanbul Bölge Sekreterliği'nden Ali Fuat Vardal bu yönde İGD'ye, onun savaşkan üyelerine büyük görevler düştüğünü belirterek İlerici Gençler Derneği'nin bundan yüzünün akıyla çıkabilecek güçte olduğunu söyledi.

ANTAKYA

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası dolayısıyla, ülkemizin dört bir yanında yapılan haftanın önemini belirten gecelerden birisi de 17 Kasım tarihinde Antakya İGD şubesi tarafından coşkulu bir biçimde "Dostluk ve Dayanışma" gecesi ile kutlandı.

Gece İGD Antakya şubesi başkanı Abbas Güldiker'in ülkemizdeki politik durum, gençliğin sorunları, uluslararası dayanışması, örgütlenmesi ve mevcut hükümetin faşist tehlikeye karşı kararsızlığını vurgulayan konuşmasıyla başladı. Daha sonra hazırlanan gençlik konulu senaryo, koro ve folklorla gece sona erdi.

KAYSERİ

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası için Kayseri'de,

Dernek içerisinde haftayı anlatan pano asıldı, seminer verildi.

"Yaşasın 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası" başlıklı bildiri halka dağıtıldı.

Sanayi bölgesinde bulunan Maden-İş ve Lastik-İş grevleri ziyaret edildi. Grev yerlerine kalabalık bir grupla gidilerek "Hak alma savaşımınızda yalnız değilsiniz. İGD" adı altında pankart asıldı. Grev yerinde patron-işçi ilişkisini anlatan bir sokak tiyatrosu oynandı. Şiirler okundu, halaylar çekildi.

ORDU

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası yığınsal bir biçimde Ordu'da da kutlandı. Hafta dolayısıyla örgütümüz Ordu İGD şubesinin düzenlediği dünya gençliği ve öğrencileriyle dayanışma gecesinde yığınsal bir katılım sağlanmıştır.

Uluslararası dayanışma bayrağını Ordu'da yükseklerde tutma şerefini paylaşarak, tüm dünya gençliği ile aynı heyecanı ve aynı duyguları paylaştık. Ordu ilk defa böylesine görkemli bir gece gördü. Gece ilerici demokrat Ordu halkı tarafından ilgi ile, "sol" sapık unsurlar tarafından hayretle karşılandı.

BALIKESİR

10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası Balıkesir'de de çeşitli eylemlerle kutlandı. Duvar gazeteleri ve panolar hazırlandı. Yine Bandırma'da yapılan geceye gençlik yığınsal olarak katıldı.

Daha sonra faşist işgalin olduğu çarşı ve pazarda haftayı tanıtan bildiriler dağıtıldı. Haftanın önemi ve anlamı en geniş halk yığınlarına tanıtıldı. Bu arada faşist işgalin kırılması doğrultusunda ileri bir adım daha atıldı.

DÜZELTME

69. sayımızda "Eylem Birliği ve Gençlik Hareketi" başlıklı yazıda anlam değişikliğine yolaçan önemli dizgi hataları olmuştur. Düzeltiriz.

"etkinleşme"nin doğrusu "etkisizleşme"

"gerici uzlaşmalar" doğrusu "geçici uzlaşmalar"

"ilkeldir" doğrusu "ilkelidir" olacaktır.

MAOCU - FAŞİST DİYALOĞU

Günümüz Türkiye'sinde Maocu faşist - Türkeşçi faşist diyaloğunu gösterebilmek için fazla söze gerek yok. Perinçek'çi Aydınlık gazetesi ile Hergün ve diğer faşist yayın organları, Maocu-faşist işbirliğini sergileyen yüzlerce malzeme veriyor. İşçi sınıfı düşmanlığı, anti-sovyetizm ve anti-komünizm temelinde faşistlerle maocu faşistler arasındaki yarış jet hızıyla sürüyor. İşçi sınıfına, demokrasi güçlerine azgınca saldıran, saldırganlıklarını arsızlığa, küstahlığa, hayasızlığa kadar götüren Maocu ve Türkeşçi faşistler birbirlerine karşı pek iyi niyetli, yol gösterici yazılar döktürüyorlar. Karşılıklı polemiklerinde 'saygılı' davranmaya özen gösteriyorlar.

Örneğin faşist "Turan Kavgamız" dergisinde Perinçek'çi Aydınlık gazetesi için şunlar söyleniyor: *"...İlk defa bir komünist gazete Rusya'ya şiddetle saldırıyor ve birçok sağcıdan daha büyük cesaretle Sovyet emperyalizmine karşı çıkıyordu. O kadar ki, bazen milliyetçilerin bile dolambaçlı yoldan söyledikleri hususları, bu, avaz avaz bağırmaktan çekinmiyordu."* (Turan Kavgamız, Aralık 1978 sy. 5) Belli ki, faşist yazar anti-sovyetizm düşmanlığında Maoculardan geri kalmanın acısını duyuyor. Ama aynı yazıda yeter ki anti-sovyetizm, anti-komünizm savunulsun da ne olursa olsun demeyi de ihmal etmiyor: *"Aman, şu Aydınlık, Türkiye'nin bir kısım gafil, cahil, budala, nemelazımcı ve şartlandırılmış yarım aydınlarını Rus tehlikesinin var olduğuna inandırsın da, bize de ne söylerse söylesin! Gam değil."* diyor.

Tercüman gazetesi yazarlarından Ergun Göze, apaçık söylüyor: *"Maocularla ülkücülerin bir müşterek noktası var. Maocular da ülkücüler gibi, fakat şu son günlerde açıkça Sovyet düşmanlığı yapmaktadırlar."* Maoculara öğütler veriyor: *"...Sadece gönlüyle hareket eden bir kara sevda gibi, bir kızıl sevda gibi Maoculuğa yakalanan genç, gönlüyle Maoizmin yıkılışına nasıl bir izah bulabilir"* diyor. Maocuları faşist saflarda bütünleşmeye çağırıyor: *"Çünkü ben onların ekonomik kıymetlerin çok ötesinde insanî değerleri atalarından kazanmış bulunduklarını biliyorum. Ve onlara dert anlatamayan akıldan, yürekten ,kalemden bizarım"* (Ergun Göze, Maocu genç, ülkücü genç, Tercüman, 12 Aralık 1978 Pazartesi)

Ya Aydınlıkçı maocu faşistler ne yapıyor? Sayfalarında faşistlere yer açıyor. Azgın yalan, iftira temelinde yükselen anti-sovyetizm propagandasını sürdürüyor. *"Aydınlık Meclisi"* başlıklı köşede faşistlerin mektuplarını yayınlıyor.

MHP'nin, ÜGD'nin Aydınlık sayfalarında çarşaf çarşaf tekzipleri yayınlanıyor. Yaşar Okuyan, Aydınlık muhabiri gibi çalışıyor. Tekzip yazıları Aydınlık sütunlarından eksik olmuyor.

Faşistler, tekzip yazılarını, saldırganlıklarını aklama belgesi olarak gösteriyorlar. Saldırganlıklarını gizlemede Aydınlık'ı tanık olarak kullanıyorlar. Faşist Hergün, *"Aydınlık gazetesi açıkladı: Elazığ'da kanlı olayları sol tahrip ediyor"* diye yazdı. Faşistler, Aydınlık'ı kendilerine o kadar yakın buluyorlar ki, renkli-resimli fotoroman gazetelerinin *"dertler, bunalımlar"* köşesine yazan bilinçsiz gençlerin saflığı ile soruyorlar(!). Aydınlık'ın abi ve ablaları da faşist kardeşlerine cevap veriyorlar. Örneğin Aydınlık'ın 7 Aralık 1978 tarihli sayısında *"İsmi Aydınlık'ta mahfuz"* bir faşist, *"Davam için, milletim için başka partiler altında mücadele ederim"* diyor ve şunları söylüyor: *"Merhabalar, sayın Aydınlık gazetesi, etkili yayınlarınız, beni gazetenizi almaya zorluyor. Alıyorum da. Rus filosunun Türkiye'mize gelişinde en ateşli neşriyatı sizler yaptınız. Bundan dolayı ayriyeten size teşekkür ederim. Ülkücüyüm. Bu hareketi bizden, kendimizden bekliyorduk. DAVAM İÇİN, VATAN MİLLET İÇİN BAŞKA PARTİLER VE FİKİRLER ALTINDA MÜCADELE EDERİM - EDEBİLİRİM. Bunu fikrimin, bir insan olmanın bir gereği sayarım, telakki ederim. Yayın hayatınızın, Türk İslâm alemi için başarılı olmasını dilerim."* Biz de muhabbetiniz bol olsun deriz.

MAOCU FAŞİSTLERİN DİĞER KOLLARI DA TÜRKEŞÇİ FAŞİSTLERLE KUCAK KUCAĞADIR

Maoculuğun "Aydınlık" dışındaki diğer kolları da faşistlerle sarmaş dolaştır. Perinçekçi Maocu faşistlerin açıktan açığa faşistlere ellerini uzatmalarına karşılık diğerleri daha başka yöntemlerle faşistlerle aynı konumda hareket ediyorlar. Aydınlıkçı faşistler gibi Türkeşçi faşistlerle işçi sınıfı düşmanlığı, anti-sovyetizm ve anti-komünizm temelinde birleşiyorlar. Türkeşçi faşistler gibi ilerici yurtsever güçlere, gençlere saldırıyorlar. Son 1.5 ay içinde katledilen 12 İGD ve İLD üyesi gencin 4'ü maoculuğun değişik uzantıları tarafından öldürtülmüştür. Maocu saldırılarda onlarca ilerici genç yaralanmıştır.

İlerici yurtsever gençlerin kanına giren maocu faşist katillerin cinayet yöntemleri çoğu zaman Türkeşçi faşistlerin yöntemleriyle çakışıyor. Türkeşçi faşistler gibi hem öldürüyorlar, hem de suçluluklarını gizleyebilmek için yalan - dolana, demagojiye başvuruyorlar. İlerici gençlik militanlarını adice yalanlarla karalamaya çalışıyorlar. Kendi pisliklerini yurtsever gençlere yamamak istiyorlar. Oysa bir maocunun diğer bir maocu hakkında söyledikleri yoruma bile gerek bırakmıyor: *"Köyden büyük bir kente geldikten bir süre sonra, daha önce taşıdığı lumpen eğilimleri depreşti. Giderek geriledi, yozlaştı. Bir süre içinde bir başka HB sempatizanının bazı eşyalarını çaldığı kısa süre sonra ortaya çıktı. Yine önceki günlerde* H.K.taraftarlarının bir emanetini *sudan gerekçeler getirerek kaybettiğini söyledi.*

Hırsızlık olayının açıkça ortaya çıkmasından sonra kayıp işinin uydurma olduğu konusundaki tereddütler yerini kesinliğe terketti. Tabiî ki, bundan sonra bu kişi M-L saflarında tutulamazdı. Bu yüzden ilişkisi kesildi. Bu kişinin hırsızlığı belgelenmiştir. Bazı devrimci sempatizanlar bunu bilmektedir. Bunun tanıkları, kanıtları bellidir. Öğrenmek isteyen gelir öğrenir." (Halkın Birliği, Sayı: 45, Sy: 14, HK yoz unsurlara kucak açıyor başlıklı yazı) Sadece bu kadar da değildir. Aynı derginin bir başka yazısında bakın ne deniyor: *"HB sempatizanı olan bu kişi önceleri bazı olumlu özellikler taşımasına rağmen giderek yozlaşmış; bazı arkadaşların parasını çalmış, M-L hareketine ait malzemeyi kendi bireysel çıkarları için kullanmıştır. İkinci kişi ise, kahvelerden çıkmayan oldukça geri bir sempatizandı.."* (Devrimci Halkın Birliği, S.45, Sy.14)

Örnekleri çoğaltmak mümkündür. Geçen yıl İstanbul'da pavyon basmaya kalkan ve yakalanınca faşist komando olduğunu söyleyen kişinin maocu faşistlerin liderlerinden olduğu herkesçe bilinmektedir.

İşte Maocu faşist - Türkeşçi faşist diyaloğu böylesine canlı, böylesine somuttur. Buna rağmen. kimi unsurlar hâlâ, maoculara "devrimci", "anti-faşist", "anti-emperyalist" demeye kalkıyor. Kimileri ise maoculuğa teoride karşı olmalarına rağmen pratikte aktif tavır alamıyor. Maoculuğa karşı savaşımdan kaçıyor.

Her şey apaçık ortada. Maoculuk gerek dünya ölçüsünde, gerek Türkiye somutunda emperyalizmle, gericilikle, faşist güçlerle içiçe geçmiş, karşı devrimci bir akım olarak, tüm ilerici, yurtsever güçlerin karşısına dikilmiştir. Maoculuğa karşı savaşım bu yüzden günceldir.

Anti-Faşist eylem birliği güçlensin

İzmir Meslek Liseleri'nin sorunlarını tartışmak üzere yapılan Panele katılmak isteyen Devrimci Yol'culara, paneli hangi koşullar altında izleyebileceklerini salona girmeden önce ve girdikten sonra defalarca hatırlatmamıza rağmen, onlar, toplantıyı sabote etme niyetiyle geldiklerini açıkça ortaya koydular. Bunun üzerine ilerici liseliler, toplantının devamını sağlamak için bu tavırlarından vazgeçmemekte ayak direyenleri salondan çıkardılar. Panel devam etti.

Devrimci Yol'cular salondan atılmalarını hazmedememiş olacaklar ki, Karşıyaka Erkek Lisesi'nde, Çınarlı ve Mithatpaşa Endüstri Meslek Liseleri'nde, Agora Akşam Ticaret Lisesi'nde ilerici liseIilere saldırdılar. Kuru sıkı tehditler savurdular. Karşıyaka'da bir arkadaşımıza 10 kişi saldırarak yaraladılar.

İlerici liseliler bu saldırılara rağmen, onları, liseli gençliğin sorunlarının çözümü için güç ve eylem birliğine çağırdılar. Sorumlu tavırlarını elden bırakmadılar. Bunun üzerine yapılan görüşmelerde bu tür olaylara meydan verilmemesi fikrinde birleşildi.

İZMİR'DEN
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

4.SAVAŞIM YILINDA, DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL İGD!

●

İGD 3. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ GECESİ

5 Ocak 1979 Spor ve Sergi Sarayı Saat:19.30

İGD'YE YÖNELEN SALDIRILAR VE GÖREVLERİMİZ

İşbirlikçi tekelci burjuvazi faşizme tırmanırken, faşizme geçit vermemek için savaşan demokrasi güçlerine karşı kudurmuşçasına saldırıyor. İşçi sınıfı hareketinin, ilerici güçlerin ardıcıl savaşımları sonucu faşist hareketin gelişme yolları tıkanırken, saldırıların boyutları genişliyor. Faşist çeteler bir yanda ilerici, yurtsever, demokrat, sosyalist, komünist ayırımı yapmadan herkese saldırırken, öte yandan saldırıların sivri ucunun demokrasi savaşımının en kararlı unsurlarından biri olan İGD'ye, onun savaşkan üyelerine yöneltiyorlar.

Sadece son 15 günde 9 İGD üyesinin öldürülmesi, onlarcasının yaralanması, faşist saldırıları protesto eden yüzlercesinin gözaltına alınıp tutuklanması, İGD'nin aktif, militan üyelerine yönelik kaçırma eylemleri bunun somut bir kanıtıdır. Saldırılar bununla da kalmamakta, İGD şubeleri birbiri peşisıra gerekçesiz olarak kapatılarak ilerici gençler örgütsüz bırakılmak istenmektedir. İzmir, Denizli, Eskişehir ve Giresun şubelerinin kapatılmasının başka bir amacı yoktur.

İGD kurulduğundan bu yana egemen güçlerin dikkatlerini üzerinde toplamıştır. Onlar, gençliğin, böylesi bir örgütlenmeyi gerçekleştirmekle başlarına bela kesileceğini çok önceden görmüşlerdir. Her geçen gün, onların bu düşüncelerinde ne denli haklı olduklarını göstermektedir. İGD'nin gençlik içinde kök salması, ilerici gençliğin canı-kanı pahasına örgütüne sahip çıkması, egemen güçleri oldukça tedirgin etmektedir.

İGD bunun için ta baştan gericiliğin boy hedefi olmuştur. Bugün olan, saldırıların bu hedef üzerinde yoğunlaşmasından başka bir şey değildir.

Gerici egemen çevrelerin öteden beri İGD'yi kapatmak için nasıl çırpındıkları, yırtındıkları açıktır. Ancak onlar bunu pek kolay başaramayacaklarının bilincindedirler. Egemen güçlerin bugün sahneye koydukları plân açık ve ortadadır: Faşistleri, maocuları İGD'nin üzerine sürmek. İGD üyelerini sinsi tuzaklarda, pusularda arkadan vurarak katletmek, şube binalarını bombalamak, kurşunlamak. Bu yolda başvurulan araçlar oldukça çeşitli. Bunlardan en önemlisi ise tekelci basının, gerici-faşist-maocu yayın organlarının İGD üzerine uydurma, çarpıtma, yalan haber üretmeleridir.

İGD üzerine döktürülen yazılar, ihbarlar sadece bu çevrelerle de sınırlı değil. Kendisine "sosyalist", "devrimci" diyen kimi unsurlar, maoculardan, faşistlerden farklı bir dil kullanmakla birlikte öz olarak aynı amaca hizmet etmektedirler. Bunlar İGD düşmanlığında birbirleriyle adeta yarışa girmektedirler. Bu çevrelerden gelen saldırıların nedeni bilinmektedir. İGD hareketi küçük burjuva devrimciliğinin temellerini sarsacak boyutlara varmaktadır. Kendilerine "sosyalist" diyen kesimlerin ise gelişim yollarını tıkamaktadır. Hepsinde de ortak kaygu: İGD'nin olduğu yerde gençlik içerisinde varlık gösterememek. Eldeki konumlarını yitirmek korkusudur.

Egemen güçler doğrudan saldırarak, kan dökerek İGD'yi etkisizleştiremeyeceğini, İGD üyelerini yıldıramayacağını iyi bilmektedir. Bu yüzden hesapları, İGD'yi, çeşitli çevreleri de buna alet ederek saldırgan göstermektir. Böylece bir taşla birkaç kuş vurmak istemektedir. İGD'yi demokratik kamuoyundan yalıtlamak, hatta kapatabilmek için yasal dayanak bulmaktır.

Ancak ilerici gençlik bu hesapları boşa çıkaracak güçtedir. Çünkü onun savaş yolunu aydınlatan Türkiye işçi sınıfı hareketidir. Örgütsel birliğinin düzeyinin yüksekliğidir. Disiplini, savaşım kararlılığıdır. İlerici gençlik hareketinin bu özellikleri, egemen güçlerin İGD'yi istedikleri yere çekememelerinin güvencesidir. İGD'ye yönelen saldırılara karşı sessiz kalınacak mıdır? Hayır. Nereden gelirse gelsin, kim adına hareket ederse etsin, İGD'ye uzanan eller kırılacaktır!.. İGD'nin işçi sınıfının savaş yolunda yürümesini hiçbir güç engelleyemeyecektir!..

NEY MİŞ ?

Maocu TİKP'in başkanı, "AYdınlık" gazetesinin başyazarı Doğu Perinçek; "Çağımızda ilericiliğin denek taşı emperyalizme karşı tutumdur. Hiç kimse 'sol' gevezelik yaparak ilerici veya devrimci olamaz. Herkesin sınıf mücadelesinde somut olarak hangi safta yeraldığına bakılır." diyor. (Aydınlık, 14 Aralık 1978, "O faşist, bu faşist" başlıklı başyazı)

Aynı yazıda, Cüneyt Arcayürekleri, Hüsamettin Çelebileri "halkın safında" gösteren Perinçek, "emperyalizme karşı tutum"dan "Sovyet sosyal-emperyalizmi"ni kastettiğini bir alttaki paragrafta vurguluyor. Perinçek'e göre; bütün azılı anti-komünistler, yani faşist Türkeşler, Demireller, Nazlı Ilıcaklar, Taha Akyollar "ilerici"dir. Çünkü bu saydığımız zatlardan daha iyi (maocular hariç) "emperyalizme karşı ("sosyal-emperyalizme" İYG) tutum" alan yok. "Herkesin sınıf mücadelesinde somut olarak hangi safta" yeraldığı açıktır. Perinçekçiler karşı-devrimin saflarında, faşist Türkeşlerin, Demirellerin yanında yerlerini çoktan almışlardır.

Aynı gazetenin 1. sayfasında "Öğrenim özgürlüğünün baş düşmanları İGD ve MHP" başlığı atılıyor. Maocuların İGD ile MHP'yi yanyana kullanmalarının nedeni bellidir. Maocular "Ne Amerika ne Rusya" sloganını atarken de aynı yola başvurmuşlardı. "Ne Rusya" diyebilmek için istemeyerekte olsa "Ne Amerika" demek zorunda kalmışlardı. İYG, bunu 1. sayısında yazmış "Maocu Bozkurtlar"la "Faşistler bozkurtlar"ın nerede birleştiklerini somut olarak göstermişti. Bugün birleşme noktaları daha da çoğaldı. Kucaklaşmalarına çok az kaldı.

Maocu "Aydınlık" Gazetesi'nin birgün önceki sayısında ise, DGBF'nun kuruluşunu açıklayan genel başkanları; "Can düşmanımız İGD'dir" diyordu.

Maocuların can düşmanlarının İGD olmasından daha doğal bir şey yoktur. Çünkü İGD, maoculuğa karşı savaşımda kararlıdır. Emperyalizmin yedeğine giren, ülkemizdeki en gerici, faşist güçleri "ilerici" olarak göstermek isteyen maoculuğun korkulu rüyasıdır. Maoculuğa karşı savaşımda kimi sözde maoculuğa karşı olanlar gibi kıvırtmıyor, maoculuğa karşı savaşımı, emperyalizme ve faşizme karşı savaşımdan ayrı tutmuyor.

ANTİ—FAŞİST,ANTİ—EMPERYALİST SAVAŞIMDA

POLİTİK AFİŞ

Politik afişlerin etkisi her geçen gün artıyor. Özellikle sınıf savaşımının kızıştığı ülkelerde bu etki daha belirgin olarak kendini göstermektedir. Ülkemizde de oldukça yaygın olarak kullanılan bu afişlerin önemi, doğrudan görsel öğelere dayanmasından, afişleri hazırlayanların istemlerini doğrudan kitlelere aktarmasından ileri gelmektedir.

Günümüzde özellikle bilimsel ve teknolojik gelişmeler gerici ve sömürücü güçlerin eline yeni propaganda araçları verdi. Basın ve yayıncılıktaki gelişmeler, radyo ve televizyon gibi yaygın ve etkili kitle iletişim araçları yoluyla az gelişmiş ülkelerdeki tüm haber kaynaklarını, kültür ve sanat kurumlarını kitlelerin psikolojik yaşamını etkileyen önemli noktaları denetimi altında tutan tekelleşmiş haber şirketleri (AP ve UPİ gibi) burjuvazinin sömürgen politikasını sistematik olarak kitlelere aktarmaktadır. Bu iletişim araçlarından yararlanma olanağı bulamayan emekçi güçler anti-faşist anti-emperyalist istemlerini kitlelere aktarmanın, bilimsel sosyalizmin propagandasını yapmanın değişik yollarını araştırırlar. İşte politik afişleri yaygınlaştıran, ön plana çıkartan bu gereksinmedir. Politik afişlerin diğer haberleşme ve propaganda araçlarına üstünlüğü ucuz ve dağıtımının kolay olmasıdır.

Politik afişlerin tarihsel gelişimi ve yaygınlaşması, bunların amaçlarıyla sıkı sıkıya bağlıdır. Tarihsel gelişimi bu amaçlar gözönünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Politik afişler çok yönlü amaçları yanında özellikle şunları amaçlarlar:

- Haber veya bilgi vermek,
- Eleştirmek,
- İkna etmek,
- Yücelterek veya yererek propaganda yapmak.

Her politik afiş bu amaçlardan birine ağırlık vererek, ikincil ve üçüncül amaçları da içinde barındırır. Ana amaç etrafında yan amaçlar çevrelenir. Örneğin ülkemizde azgınlaşan faşist saldırılara, cinayetlere ilişkin afişler;

MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını faşist yuvaların dağıtılmasını, sorumlularından hesap sorulmasını ana amaç olarak almakla birlikte aynı zamanda demokratik güçlerin eylem birliğini vurgulamalıdır.

Bu derece yaygın olarak kullandığımız politik afişler nasıl olmalıdır? Politik afişin amacının dolaysız olarak aktarılabilmesi nasıl sağlanmalıdır? Bunlar her afişin hazırlanmasında üzerinde durulması gereken önemli konulardır. Unutmamak gerekir ki propaganda ve onun bir aracı olan politik afişlerin hazırlanması bir sanattır. Ve Marksçı-Leninci kuram, kültür ve sanat kavramlarını yaratıcılıkla iç içe kabul eder. Demokratik istemleri kitlelere iletilmesinde yaratıcı olmak, propaganda da belirli kalıplara saplanıp kalmamak, propagandanın değişik biçimlerini yaratıcı bir yaklaşımla geliştirmek büyük önem taşımaktadır. Politik afişte çizgi, resim, renk, yazılı sözler vb. amacı olumlu veya olumsuz yönde etkiler. Kesin yalın ve açık olmak, afişte bütünlük ve dengeyi sağlamak ve çarpıcılık afişi başarılı kılar. Politik afiş anlaşılır ve akılda kalıcı olmalıdır. Duvara asılan bir afişin göze batar olması ve afişi hazırlayanlarla, seslendiği kitle arasında en dolaysız bağı kurabilmesi başarıda ölçüttür. Politik afişleri hazırlarken afişin bir anlık zamanda kişinin dikkatini çekmek zorunda olduğunu unutmamak gerekir.

Politik afiş, yaygın ve önemli bir propaganda aracıdır. Özellikle burjuvazinin kitle iletişim araçlarını denetim altında tuttuğu, emekten ve sosyalizmden yana güçleri bunlardan alabildiğince yoksun bıraktığı ülkemizde afişlerin propaganda önemi daha fazladır. Politik afişlerin bu öneminin bilincinde olunmalı, örgütlülükteki yeri iyi değerlendirilmeli ve en etkili biçimde yararlanılmalıdır.

1. FESTİVAL BİR ÇAĞRIDIR

Geçtiğimiz günlerde İzmir'de yapılan 1. Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali gençliğin sanatsal ve kültürel gereksinimlerinin karşılanması ve kültürel çalışmalara etkin olarak katılması yolunda olumlu bir adım oldu. Bugüne kadar yapılan tüm festivallerden farklı bir içeriğe sahip olan Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali Türkiye ilerici gençliğinin içten desteğine sahiptir.

Sanat ve kültür alanında sürdürülen savaşım, gençliğin demokrasi ve sosyalizm savaşımıyla iç içedir. Genel olarak kültür ve sanat, özel olarak ta müzik gençliğin önde gelen gereksinimlerindendir. Toplumsal ve politik gereksinimlerin artmasıyla birlikte nitelikli sanat ürünlerine karşı duyulan istemler de orantılı olarak artmaktadır. Kültür ve sanata karşı duyulan bu gereksinimi doğru değerlendiren ve gereken önemi veren İGD, 1. Genel Kurulu;

"1.Emekçi ve öğrenci gençliğe gerçek sanat ürünlerinin ulaştırılması ve genç amatör sanatçıların etkin çalışmaları yapabilmesi yolunda öncülük etmeyi,

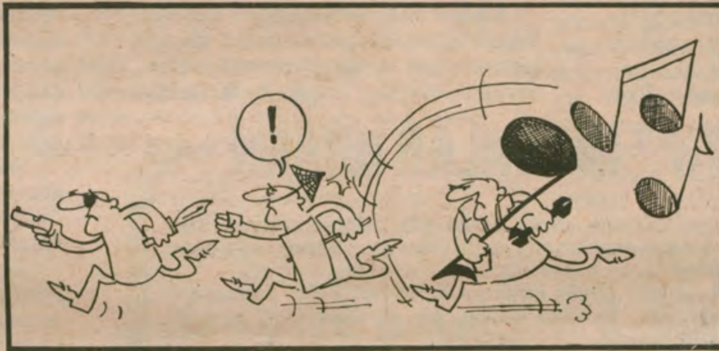
2.Genç sanat emekçilerinin sosyal güvenceleri için savaşım veren sendika ve demokratik kuruluşlarla işbirliği yapmayı,

3.Çağdışı sansür uygulamalarına ve düşünce özgürlüğünü, yaratıcılığı boğmayı hedefleyen yasaklara karşı çıkmayı,

4.Kitle iletişim araçlarının yoz emperyalist kültürü yaygınlaştırma ve gençliği zehirlemede kullanılmasına karşı savaşım vermeyi karar altına (İGD 1.Büyük Kongresi, sy. 398. İYG Yayınları) almıştır. Kongre sonrası uygulamalar, özellikle 1. Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali bu kararın yaşama geçirilmesinin önde gelen kanıtlarındandır.

1.Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali'nin diğer bir önemi ise ilerici sanatçılarla, ilerici gençlik arasındaki bağları güçlendirmesinden ileri gelmektedir. Festivale katılan Kerem Güney, Melike Demirağ, İskender Doğan, Cem Karaca ve İlhan İrem, Sabahattin Ali ve Nazım Hikmet'in şiirlerini müziklendirerek, toplumsal içerikli parçalar söyleyerek, festival üzerine konuşmalar yaparak bu bağın önemini dile getirdiler. Sanatçılar faşizme ve emperyalizme karşı verilen savaşımın barış savaşımından ayrılamayacağını bir kez daha belirttiler. Festivale katılan ilerici gençler, ilerici sanatçılar "Nötron Bombasına Hayır!", "Kahrolsun Amerika Emperyalizmi!", "Barış, Dostluk, Dayanışma!" belgilerini tek bir yürek, tek bir ağızdan haykırdılar.

1.Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali bir çağrıdır: Amaç bugüne kadar yapılan tüm festivallerden farklı bir içeriğe sahip olan bu festivali bundan böyle ulusal ve uluslararası çapta gerçekleştirebilmek, demokrasi ve sosyalizm savaşımına kültür ve sanat alanında yığınsal katılımı sağlamaktır.

İLERİCİ GÜÇLERİN ZAFERİ

Amerika'da insan hakları ayaklar altına alınmaya devam ediyor. SSCB'de ve diğer sosyalist ülkelerdeki bir iki anti - komünist, emek düşmanı için yaygara kopartan burjuvazi, Amerikalı ilerici artist ve şarkıcı Din Rid'in tutuklanması karşısında küçük dilini yuttu sanki. Tutuklama olayını gözardı etmeye çabaladı. Emperyalist ve gerici güçlerin tüm eylemlerine karşı sesini yükselten, Minoseta kentinde çiftçilerin gösterisine katılan bu ilerici sanatçının keyfi tutuklanmasına karşı Carter yönetimine ardı arkası kesilmeyen kınama mektupları yağdı. ABD yönetici çevreleri, beklemedikleri böylesi yığınsal tepki karşısında Din Rid'i serbest bırakmak zorunda kaldılar. Serbest bırakıldıktan sonra SSCB ve Demokratik Almanya'yı ziyaret eden Din Rid uluslararası dayanışmanın bugün yeni bir başarı kazandığını belirterek şunları söyledi: *"Şimdi Ben Chavis'in, Russel Means'in ve daha binlerce politik tutuklunun özgürlüğü için savaşımı şimdiye kadar olduğundan daha şiddetle* yürüteceğiz."

DİN RİD'LE SÖYLEŞİ

Evet
Bayrak dediğin
dilenci mendiline dönmemeli Din Rid
marihuana torbası olmamalı kaçakçılıkta
Hayın tabutlarına da örtülmemeli bayrak
Kurtarıcı oğulların kanıdır her bayrağın allığı
Ulusal bağımsızlık için dökülmüş
Saldırganlık simgesiyle esir ülkede
Esirci bayrak da yitirir ulusallığı.

Ellerin dört görmesin e mi Din Rid
Vaşington'ta tekne kurup kongre alanında
Gösteriyle sabunlayıp çitileyip sıkarak
Yıkamışsın gıcır gıcır bigüzel
Lekelerden arınmış olmalı artık sizin bayrak.

Değil mi ki göçmensin bu yüzden Avrupa'da
Yazgı kardeşlerimden biri de sensin
Seviyorum şarkılarını, Robson'u sevdiğim gibi
Şarkı dili bütün dünyada bir
Ne dedin kardeşim sizinkiler ne mi yapıyor dedin?
Bizimkiler mi sağol, iyi diyelim de iyi olsunlar
Ve sana firede firede selamları var
Ve de sizin Vinatın'a, Gus Hol'a, Anjela'ya.
Biliyor musun senin iş bizimkileri sardı basbaya,
Epeydir bir gohomla çınlıyor bizde alanlar,
Sizin conileri koğuyor üsleriyle birlikte millet
Ama sana ve sizinkilere söylemiyorlar elbet bunu
Ve olanağı varsa ödünç istiyorlar senden biraz,
Amerikan bayrağını yıkadığın sabunu.

1976 - FAHRİ ERDİNÇ

"ANTİ—EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ VE DOSTLUK" YARIŞMAMIZ SONUÇLANIYOR

Genç sanatçılar,

Gazetemiz tarafından açılan "Anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk" konulu yarışmamıza katılma süresi 15 Aralık 1978 tarihinde sona erdi. Bu süre içinde yarışmamıza çok sayıda yapıt geldi. Önümüzdeki günlerde seçici kurullar tarafından yapılacak toplantılarda bu yapıtlar değerlendirilecek, dereceye giren yapıtlar saptanacak. Seçici kurullarımız şu adlardan oluşmaktadır:

Karikatür Seçici Kurulu:
-Engin Ergönültaş .... Mikrop dergisi
-Hasan Kaçan........................ Mikrop Dergisi
-Canol Kocagöz................ Karikatürcüler Derneği
-Oğuz Makal................ Karikatürcüler Derneği
-Orhan Alev. .... Gırgır Dergisi
-Ercan Akyol .... ÇİVİ Gazetesi
Fotoğrafçılık Seçici Kurulu:
-İbrahim Akyürek................................ İfsak
-İsa Çelik.................... Görsel Sanatçılar Derneği
-İslam Doğan.................... İGD Fotoğrafçılık Kolu
-Hilmi Etikan.................. Maden-İş Foto-Film Merkezi
-Özhan Özdil .... İfsak
Şiir ve Öykü Seçici Kurulu:
-Yelda Tuncer.................. İGD Merkez Sanat Bürosu
-Ataol Behramoğlu.................... Sanat Emeği Dergisi
-Refik Durbaş .... Şair-Cumhuriyet Gazetesi
Afiş ve Resim Seçici Kurulu:
-İGD Grafik Kolu

Yarışmamızın duyuru yazılarında şiir ve politik fıkra dallarındaki yarışmaların sonuçlarının önceden saptanacak olan bir gecede, okunarak belirleneceğini açıklamıştık. Şiir dalında seçici kurulun ön eleme ile seçeceği beş şiir 5 Ocak 1978 tarihinde İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılacak olan "İGD 3. Kuruluş Gecesi"nde okunarak geceye katılanlar tarafından değerlendirilecektir. İlk elemeyi kazanan beş genç sanatçıya geceye katılmaları ve şiirlerini gecede okumaları için gazetemiz tarafından çağrı yapılacaktır. Politik fıkra dalında ise daha önceden belirttiğimiz bu değerlendirmeyi yapamayacağımızı üzülerek belirtiyoruz. Çünkü yarışmamıza gelen politik fıkralar yarışma şartlarımızla uygunluk taşımamaktadır.

Yarışmamızın çeşitli dallarında dereceye giren tüm yarışmacılara ödülleri 5 Ocak 1978 tarihinde yapılacak olan İGD 3. Kuruluş Gecesi'nde verilecektir. Dereceye giren genç sanatçıların ödül töreninde bulunabilmeleri amacıyla daha önceden gazetemiz tarafından çağrı yapılacaktır.

KISACIK

- *İGD Beşiktaş Şubesi Edebiyat Araştırma Kolu 15 Aralık 1978 tarihinde 2. çalışma yılına giriyor. Edebiyat araştırma kolu tarafından yapılan açıklamada tüm çalışmaların bir özeti yapılarak yeni çalışma yılında gençliğin sanatsal ve kültürel çalışmalarının daha geniş boyutlar alacağı belirtildi.*

- *İGD Merkez Sanat Bürosu çalışmalarını hızlandırıyor. 5 Ocak çalışmalarının yanısıra, yeni yıl çalışma programı hazırlıkları da sürüyor.*

- *İstanbul Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği (İFSAK) amatörler için "Temel Fotoğraf Kursları" düzenliyor. Fotoğraf makinası ve parçaları, fotoğrafçılık tekniği ve karanlık oda çalışmaları gibi konularda amatörlerin eğitileceği kurslar 1 Aralık 1978 günü başlayarak her Cumartesi sürdürülecek.*

İNSAN HAKLARINI KORUMAK İÇİN SAVAŞ!

Bu Aralık, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin kabul edilmesinin 30. yıldönümüne tanık olacağız. Bildiri yayınlandığında, insanlar Hitler faşizminin terör saltanatı ve savaş politikasına karşı çok şey öğrenmişlerdi: İnsan haklarına saygı ve bunun doğrudan doğruya barışın korunmasıyla ilişkili olduğu. İşte bu nedenle barışın korunması insan haklarının korunması ve yüreklendirilmesi için temel koşuldur. Birleşmiş Milletler Tüzüğü bu amaçla üç koşuldan sözeder. Barışın, devletlerin egemenlik eşitliğinin korunması ve halkların kendi yazgısını tayin hakkı. Dokunulmaz haklar olarak çalışma, eşit işe eşit ücret, dinlenme ve öğrenim görme hakkını tanımlar. 1948'e kadar dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği'nde tümüyle güvence altına alınan bu hakları tüm halklara söz verir.

BM Genel Kurulu'ndan geçen bir kararla alınan 10 Aralık İnsan Hakları Günü, tüm ülkeler için insan haklarını uygulamada aldıkları yolu gözden geçirmek için bir neden olmalıdır.

Bizim söylediğimiz, insan haklarının gerçek yerini sosyalizm dünyasında bulduğudur. Bizim ileri sürdüğümüz, insan haklarının, diğer tüm insan özgürlüklerinin temeli olan insanın insan tarafından sömürülmeme özgürlüğünü temel alan bir toplumda gerçekleşebileceğidir. Bizim kanıtlayabileceğimiz şey, sosyalist toplumda insan haklarının yalnızca yasa olarak kalmayıp, günlük yaşam da gözle görüldüğüdür. Ülkemiz insanlarının toplumsal güvenlik, demokratik, özgürlükler ve devlet işlerine aktif olarak katılmaları gerçeği, bunun bir kanıtıdır. Herkes için eğitim olanaklarının sağlanması ve geliştirilmesi, toplum sağlığı konusunda alınan genelönlemler ve hükümetimizin analar ve aileler konusunda yaptıkları da bunun kanıtıdır. Sosyalist toplumda insan, onun refahı ve onuru, yapılan her işte temel öğedir.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler uluslararası ilişkilerdeki tüm tersliklere ve soğuk savaşa rağmen insanın tanınan ve uluslararası anlaşmalara geçen temel hakları için her zaman sabırlı çabalarını sürdürüyorlar. Birleşmiş Milletler'in kuruluşundan bu yana onların girişimleri ve etkin işbirliğinden dolayı, temel insan hakları ve özgürlükleri üzerine yaklaşık 20'ye yakın anlaşma yapılmıştır. Ama sınıfsal haklar ve bu haklar için savaşıma uluslararası gerici çevreler karşı çıkıyorlar. Birleşmiş Milletler'deki ABD daimi temsilcisi Andrew Young'ın kısa bir süre önce söyledikleri bizleri düşünmeye itiyor! Birleşik Devletler'in insan hakları anlaşmalarına karşı tavrı hiç bir şekilde örnek alınabilecek bir tavır değildir ve ABD'nin bu sorundaki yeri yetersiz kalmaktadır. Birleşik Devletler'in birçok önemli anlaşmaya taraf olmadığını anımsatmakta yarar var. 30 yıl önce imzalanmasına rağmen, Soykırımı Anlaşması hiç bir zaman Kongre'de onaylanmadı (Birçok uluslararası anlaşma herhangi bir ülkede bağlayıcı olabilmesi için yalnızca imzalanmakta kalmayıp o ülkenin en yüksek organı tarafından onaylanmak zorundadır.) Aynı şekilde, ABD, Her Türlü Irk Ayrımının Kaldırılması için Uluslararası Anlaşmayı 12 yıl önce imzaladı ama başka bir adım atmadı. Tüm diğer batılı ülkeler gibi, ırk ayrımı cinayetlerinin önlenmesi, savaş ve insanlık suçları konusunda sınırlar getirilmesine karşı savaşımda da yer almıyor.

Neden teknik engeller değildir: Emperyalist devletlerinin bu tür anlaşmalardan doğan zorunluluklara cevap verme güçsüzlükleridir.

İnsan hakları anlaşmaları özellikle çalışma hakkını sağlıyor. Ama kapitalist ülkelerdeki emekçiler kitlesel işsizlikle karşı karşıyalar. Birleşik Devletler'de 11,3 ve Ortak Pazar ülkelerinde 6 milyon işsiz var. Sanayileşmiş Batı ülkelerinde işsiz gençlerin sayısı 7 milyon.

Anlaşmalar uygun ve elverişli çalışma koşullarına sahip olma hakkını tanıyor. Ama Federal Alman Cumhuriyeti'nde kişinin görüşü üzerine denetlemeler, hatta demokratik düşünceye sahip insanları mesleklerinde çalışmaktan alıkoyan yasaklar gündemde. Bu tür yasaktan 1,3 milyon eski ve 4 bin yeni örnek var.

İnsanın yaşama hakkı hiç bir zaman şimdi insanlığı tehdit eden Nötron Bombası kadar emperyalizm tarafından çiğnenmedi.

Emperyalist ülkelerde belirli çevreler artan bir biçimde sosyalist ülkelerde insan haklarının uygulanmasını yargılama hakkını kendilerinde bulurken, bu, kendi ülkelerinde insan haklarının her zaman kitlesel olarak ayaklar altına alınma gerçeğini kamuoyunun dikkatinden kaçırmak için yararsız bir çaba olmaktan öteye gitmiyor.

Bu yazı Demokratik Almanya Cumhuriyeti Barış Konseyi yayın organı Information'un 12/78 sayılı yazısından alınmıştır.

ŞİLİ:"KAYIP" İNSANLAR DRAMI

Şili'de "kayıp" insanların durumu yavaş yavaş gün ışığına çıkıyor. Tüm gizleme çabalarına karşın maden ocaklarında açığa çıkarılan yüzden fazla ceset cuntanın "kayıp" yurtseverleri "nasıl kaybettiğini" gözler önüne seriyor.

Bulunan yüzden fazla cesedin büyük bölümünü, "kayıp" 2.500 yurtseverin oluşturduğu olasılığı kuvvetlidir. Bundan dolayı, bu yurtseverlerin hayatlarından duyulan endişe büyümektedir.

Demokratik dünya kamuoyunun büyük tepkisine, "kayıp" yurtseverlerin ailelerinin açlık grevlerine, Şili halkının dev direnişine rağmen faşist Pinoşe cuntası halen bu kişilerin ne oldukları, hayatta olup olmadıkları üzerine bir açıklama yapmamakta ayak diretiyor.

Şili halkının katili cuntanın işlediği cinayetler faşizmin iğrenç yüzünü sergiliyor. Faşist cunta, yıkılmamak için insanlık dışı yöntemler geliştiriyor. Yurtseverleri maden ocaklarında toptan imha ediyor. Ancak Şili halkının direnişini kıramıyor. Dünya demokratik kamuoyu Şili halkıyla dayanışmayı yükseltiyor. Türkiye ilerici gençliği Şili halkı ve gençliğiyle dayanışmayı yükseklerde tutuyor. Kayıp yurtseverlerin özgürlüğü için, nerede olduklarının açıklanması için savaşım veriyor. Kongre kararları bu savaşıma ışık tutuyor.

■ İSPANYA ŞİLİ İÇİN GENÇLİK FORUMU

Madrid'de yapılan Şili ile Dünya Dayanışma Konferansı'nda "Şili için gençliğin dünya forumu" da toplandı. Üç ayrı çalışma grubunda Şili'deki durum üzerine önemli sorunlar tartışıldı. Forumda temel olarak yeni Şili Anayasası, Şili'deki ekonomik durum, Pinoşe cuntasının kültür ve bilim üzerindeki etkileri görüşüldü. Forumun sonunda değişik ülkelerden gençlik temsilcileri "faşist cuntanın politik, diplomatik ve ekonomik soyutlanmasını ve bütün önlemlerin, olağanüstü durumun kaldırılması istemleriyle" çeşitli eylemlerin düzenlenmesini kararlaştırdılar.

■ ÇEKOSLOVAKYA - SOSYALİST ÜLKELER ÖĞRENCİLERİNİN BULUŞMASI

Sosyalist ülkeler öğrencilerinin 2. buluşması 20 Kasım'da Prag'da başarıyla tamamlandı. Buluşma sosyalist ülkeler gençliğinin ve politik örgütlerinin işbirliğini ve dostluğu pekiştirmede önemli bir katkı oldu. Konuşmacılar öğrenimde ve toplumsal yaşamda aktif çabalarıyla sosyalist ülkelerin güçlenmesine katkıda bulunma kararlılıklarını vurguladılar.

■ FAC - GENÇLİK İŞSİZLİĞE KARŞI

Federal Almanya Cumhuriyeti'nde gençlik çalışma ve öğrenim haklarının tanınmasını istiyor. "Gençlik işsizliğine son" kampanyası çerçevesinde düzenlenen eylemlere her hafta bir yenisi ekleniyor. Sendikaların kampanyaya ilişkin açıklamalarında bu ülkede, hiçbir yardım göremediklerinden dolayı iş bulma kurumuna başvuran genç insanların sayısında büyük bir azalma olduğu belirtiliyor.

■ FİNLANDİYA - İŞSİZLİK TOPLANTISI

Finlandiya gençliğinin işsizlik sorunlarıyla ilgili olarak Kasım ayında Komünist Gençlik Örgütünün düzenlediği bir gençlik toplantısı yapıldı. Bu ülkede 60 bin genç işsiz bulunmakta. Çalışma bakanı toplantıda bu yıl işsiz kalan 20 bin sanayi işçisinin yüzde 70'inin 25 yaşının altında gençler olduğunu açıkladı.

■ GÜNEY AFRİKA- POLİS BASKISI ARTIYOR

Güney Afrika polisi 14 Kasım günü Bulavaya kentinde ırkçı beyaz azınlık ordusuna katılmaya karşı çıkan 226 siyah genç tutukladı. Buna karşı düzenlenen protesto gösterisine katılan 32 genç ise tutuklandı.

GUYANA'DA İNSANLAR NEDEN ÖLDÜ?

Geçtiğimiz günlerde dünya, Guyana'dan gelen haberlerle çalkalandı. Ne oluyordu? 900'den fazla tarikat üyesi kendini neden öldürüyordu? Gerçekten böyle trajik bir olayın ardında yatan neden ne olabilirdi ki? Tekelci basına göre tek suçlu: tarikat kurucusu Johns. Kanserliymiş, bilmem ne hastalığına tutulmuş da, üyeleri toplu intihara sürüklemiş. Bu sudan nedenler olayın özündeki gerçeği gizleyemez.

ABD'de ekonomik ve toplumsal bunalımın derinleşmesinin emekçi insanlara daha çok yansımasıyla, işsizliğin yüksek boyutlara ulaşmasıyla, enflasyonun dörtnala gitmesiyle, ırkçılığın sistemleştirilmesiyle, Amerikan yurttaşları değişik türden çözüm yolları aramaya itiliyor.

Benimsenen çözüm yollarının büyük bir bölümü ya böyle trajik olaylara yolaçıyor ya da avuntudan, kendini topluma yabancılaştırmadan öteye gitmiyor. Amerikan insanlarının yüzde kırkı hergün basında yayınlanan yıldız fallarıyla avutuyor kendini. Bazıları, allanıp pullandırılan acayip dinsel arayışlara yöneliyor. Egemen güçlerin kitle iletişim araçları, sansasyon basın, şiddet duygularıyla dolu filmler, "çok satan" kitaplar, hep emekçi kesimden insanların böyle sapık yollarda kaybolmasına, felaketlere sürüklenmesine adanıyor.

Bu olayla, ABD yurttaşları gibi, kapitalist dünyanın tüm emekçileri de sorunlarının gerçek çözümünün, böyle tarikat liderleri, ormandaki trajik "komünler"le değil, tersine yalnızca tüm toplumsal hastalıkların temeli olan sömürüye karşı, ardıcıl, zorlu ama eninde sonunda utku getiren bir savaşımla olabileceğini daha iyi kavrıyorlar.

KIBRIS:
NATO'CULARIN TELAŞI

Kıbrıs sorunu gerginliğini koruyor. Kim, hangi güçler Kıbrıs'ta gerginliği kışkırtıyor, adil ve kalıcı bir çözümü engelliyor?

NATO'da yuvalanan güçler, niyetlerini Birleşmiş Milletler'in son Kıbrıs görüşmelerinde bir kez daha açığa vurdular. Genel Kurul'un büyük oy çoğunluğuyla aldığı kararı Güvenlik Konseyi'nde kırpmaya çalıştılar. Washington'da bu güçlerin direktifini ve tavsiyelerini aldığı anlaşılan Denktaş jet hızıyla soluğu Ankara'da aldı. *"Bağımsızlık zorunlu olmuştur"* dedi. Ama mübarek öyle **söylüyordu ki** sanırsın adam "Kıbrıs'ın bağımsızlığından" dem vuruyor.

NATO'cuları telaşlandıran çözüm için doğrudan planlar öne sürmeye zorlayan nedir? Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden tüm engellemelere rağmen ilerici öze sahip bir karar çıkmıştır. Karar, sorunun BM kararlarına uygun olarak çözümlenmesini getirmektedir. Bu kararla, şu olgu, emperyalizmin ve yardakçılarının gözüne daha çok dayamaktadır kendisini: Dünyanın sosyalist, ilerici, demokratik hükümetleri, tüm barışsever güçler, Kıbrıs sorununun bağımsızlık, bağlantısızlık, ülke bütünlüğü temelinde çözümlenmesinden yanadırlar.

Böylesine açık olan bir olguya karşı, Kıbrıs üzerine son gelişmeler karşısında kendini "ilerici", "demokratik" sayan Ecevit iktidarının tutumu ne olmuştur? Onun Kıbrıs sorununda bugüne kadar izlediği tutum, dış **politikada** izlenen kararsız sözümona barıştan, yumuşamadan yana politikanın yansımasıdır.

Bu, sosyalist ülkelerle, bağlantısızlık hareketinde yeralan ülkelerle ilişkilerde en açık bir biçimde kendini gösteriyor. Ecevit, Denktaş'ın bağımsızlık önerisine ilişkin sözlerinde, BM'in kararından tek söz etmiyor. Bu kararı, "Rum tarafı bugünkü yanlış tavrından vazgeçecektir" sözleriyle örtbas ediyor.

Kıbrıs Türk kesiminde anti-emperyalist savaşımın yükselmesi, Başbakan Örek'in hem hükümetten ve hem ve UBP'den istifasında yansıyor Bugün Denktaş yönetimi, emperyalist güçler için, Kıbrıs sorununu kendi çıkarları doğrultusunda çözmede en güvenilir dayanaklardandır. Ancak, uluslararası planda Kıbrıs sorununun, Kıbrıs halkının kendi yazgısını belirlemesi lehinde güçlerin ağır basması, Kuzey'deki "güvenilir dayanağın" da hergeçen gün güçten düşmesi, emperyalizmi ve yardakçılarının telaşlanmasının başlıca nedenidir.

İRAN HALKININ YİĞİT EVLADI
SAFER KAHRAMANI SERBEST BIRAKILDI
SELAM ÖZGÜRLÜĞE

Her yaprağı şehit düşen binlerce yoldaşın kanıyla allanan kızıl gül. Kırılan 30 yıllık mapus zinciri. Koparılan pranga zincirleri, açılan demir kapılar. Güneş yüzü. Gardiyanların uykularını gözünden alan karanlık odalarda söylediğin güneş marşı. Özgürlüğün kutlu olsun Safer Kahramani. Senin özgürlüğün İran halkının özgürlüğüdür.

Tarihin nabzı dün Angola'da, Vietnam'da atıyordu. Bugün İran'da. Senin ve öbür yoldaşların zindan duvarlarının içinde ve dışında zincirleri kırdıklarını gören düşmanlar ne denli alçaktılar, kalleştiler. Öylesine alçaktılar ki, sana, "Burada o kadar çok kalacaksın ki, çürüyeceksin" diyorlardı. Buna karşı sen "Ben çürüyecek değilim. Halkım zindan duvarlarının ardındadır" diye haykırıyordun.

Alçaklar, "Hangi halk?.." diye alay ediyorlardı. Ama İran halkı gerçekten duvarların ardındadır ve tüm siyasi tutukluların salınması için savaşıyor. Senin ve öbür yoldaşların özgürlüğü İran halkının büyük bir zaferidir.

Bugün Safer'lerin halkın bağrına dönmesinden ODYSİ'nin (İran Demokratik Gençlik ve Öğrenci Örgütü) gurur duyma hakkı vardır. Bu örgüt yurt dışında Safer Kahramani'ye, "Bu en eski siyasi tutukluya özgürlük" belgesini dünya kamuoyuna duyurdu. Şunları yaptı.

1977 yılını Safer'e özgürlük yılı ilan etti ve Demokratik Hukukçular Derneği, İnsan Hakları Komisyonu, Uluslararası Af Örgütü'ne 30 yıldan beri tutuklu olmasından dolayı, 1977 yılını Safer'e Özgürlük Yılı ilan etmelerini istedi.

Safer'in fotoğrafı olan binlerce kartpostal bastı. Bunlar bütün ilerici ve demokratik örgütler, kişiler tarafından imzalanıp Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na gönderildi.

Safer'e özgürlük isteyen büyük afişler Avrupa'nın büyük şehir merkezlerine ve üniversitelerine asıldı.

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde ODYSİ tarafından direniş kahramanı olarak Safer'in afişi taşındı.

İRAN
EMPERYALİZMİN HEVESİ KURSAĞINDA KALACAK !

Ne olacak sorusu temel olarak İran'daki güçler dengesinde düğümleniyor. Muharrem ayı dolayısıyla 10 Aralık'ta ülkenin birçok büyük kentinde yapılan kitlesel gösteriler -ki yalnızca başkent Tahran'dakine milyonun üzerinde yurtsever katıldığı anımsanırsa- ve bunun karşısında, tüm çaba ve niyetlerine rağmen gerici güçlerin böylesi kitlesel gösterileri bastırma ve dağıtma gücünü kendilerinde bulamamaları, İran halkının, ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin bu düğümü utkudan yana çözebileceklerini gösteriyor. Ancak, gösterilerin ertesinde, ABD Devlet Başkanı Carter'in demecine çevrildi gözler. Carter, Şah'ın iktidarda kalacağına dair "sağlam inancını" yeniden tekrarlıyordu.

Başta ABD olmak üzere emperyalist güçler bugüne kadar İran'da Şah rejiminden başka (belli tavizlerle, yükselen halk hareketinin önüne daha "Ilımlı" yollarla geçebilecek) bir seçenek oluşturamamışlardır. Bu durumda, temelleri çöken bir binayı onarma çabaları, İran'da faşist terörün böylesine kanlı boyutlara ulaşmasının başlıca nedeni. Bugün emperyalist güçler çıkarlarını korumak için ülkeye askeri bir müdahaleye niyetlendiklerini bile gizlemiyorlar. Sözcülerinin söylediği her söz böyle bir saldırı için zemin hazırlama niteliğini taşıyor. Bunlara göre, İran'daki halk hareketi NATO'nun, ABD'nin konumunu tehlikeye itiyormuş (!) güçler dengesini bozuyormuş (!)

Ancak, zaman onların borazanlarının öttüğü zaman olmaktan çıktı. Uluslararası alanda güçler dengesinin gittikçe daha çok sosyalizm ve barış güçlerinden yana değişmesi, emperyalizmi bugün dünya üzerinde egemen güç olmaktan çıkarmıştır. Diğer yandan Şah rejimi de hem uluslararası, hem de ulusal planda iyice soyutlanmıştır. Ülke dışında emperyalist güçlerden, Mao'cu Pekin Yönetimi'nden ülke içinde SAVAK ve ordudan başka bir dayanağı kalmamıştır. Ordunun ise daha ne kadar Şah'ın halk düşmanı politikasından yana olacağı şüphe götürür. Bu gerçekler ışığında bakıldığında İran halkının savaşımının zafere yakın olduğu görülebilir. Ancak unutulmaması gereken nokta, emperyalizmin geriledikçe saldırganlığının artmasıdır. İşte bu nedenle dünyada barıştan, demokrasiden yana olan güçler, emperyalizmin böyle bir çılgınlığına meydan vermemek için İran halkıyla dayanışmalarını yükseltiyorlar. İran'a dıştan yapılabilecek bir müdahaleye karşı çıkıyorlar.

KÜBA

Cüneyt Başbuğ –

YAŞASIN ÇOCUKLAR

Bütün sosyalist ülkelerde olduğu gibi çocuk, Küba'da da toplumda en fazla özen gösterilen ve gerçek anlamda geleceğin sahibi olarak değerlendirilen bir varlık. Sosyalizmde tek ayrıcalıklı sınıfın çocuk olduğunu söylemek abartı değil.

Tüm festival boyunca açık olan uluslararası çocuk merkezi bu alanda çok yönlü gelişmeleri açıkça sergiliyordu. Merkezin özgün adı "Biz Dostuz" idi. José Marti Piyoner kampında yer almaktaydı.

ÇOCUK CENNETİ

José Marti Piyoner kampı tam anlamında bir çocuk cenneti. Kamp binlerce dönümlük alan üzerinde kurulmuş. Aynı anda 21 bin çocuğun kalabileceği, ders görebileceği, oyun oynayacağı, her türlü kültürel faaliyeti yürüteceği olanaklar sağlanmış. Eğitim ve sağlık alanında hiç bir eksiklik yok . Kampta binlerce sağlık, eğitim, spor vb. uzmanı görevli. Kübalı çocuklar üç haftalığına gelip kalıyorlar burada. Her tarafta çocuk kaynayan bir yer. Piyoner giysileriyle şenlendiriyorlar ortalığı.

ÇOCUKLAR İÇİN MUTLU BİR GELECEK

Festival yılının hemen ertesinde 1979 Uluslararası Çocuk Yılı geliyor. Hazırlık Komitesi bu önemli olaya festival programı içinde yoğun bir yer vermiş José Marti'de bir çok ülkenin çocuk örgütü yöneticilerinin katıldığı bir konferans yapıldı. Çocuğun çok yönlü ve bağımsız gelişimi, bu yolda yapılan deneyler, sonuçları, çeşitli eğitim programları ve Çocuk Yılı için ortak girişimlerin tartışıldığı Konferans ilgiyle izlendi. Bu Konferans'ın sonuçlarının 1979 hazırlıkları için çok önemli bir dayanak oluşturacağı kuşkusuz.

YENİ YASA

Küba halkının etkin katılımı ile hazırlanan "Çocuk ve Erginlik Yasası" festival sırasında yürürlüğe girdi. Sosyalist ülkeler için bile önemli bir ilerici öz taşıyan yasa çok büyük bir kazanım. Kübalı çocuğun her türlü hakkı bu yasayla garanti altına alınıyor ve aynı zamanda sosyalist devleti çocuğun gelişiminden, eğitiminden sorumlu tutuyor.

José Marti kampında, bu yasanın yürürlüğe girmesi nedeniyle çok büyük bir gösteri yapıldı. Nefesler kesecek güzellikte bir kültür şöleni olarak geçen gösteriyi yapanların hepsi çocuktu. Sosyalist düzende yeteneklerini özgürce geliştiren çocuklar dünyanın dört bir tarafından gelenlere becerilerini sergilediler. Gerçekte sergiledikleri şey sosyalizmde elde ettikleri kazanımlardı. 20 yıl öncesinin cehaletin, hastalıkların Küba'sından çok cok ileri konumları sergilediler. Küba'da 1965'den bu yana çocuk felci, difteri gibi hastalıkların olmadığını, eğitim görmeyen bir tek insanın kalmadığını, genç kafalarda kötülüğün yerinin yok olduğunu sergilediler.

BİZ DOSTUZ

Merkezde bir diğer ilgi çeken şey de, "Biz Dostuz" adını taşıyan sergiydi. Bu sergi dünyanın hemen bütün ülkelerinden getirilen, çocukların yaptıkları resimleri, elişlerini, çeşitli oyuncakları, desenleri içeriyordu. Tüm bunlar dilleri, renkleri, yaşam biçimleri farklı çocuklar tarafından aynı tema için yapılmış: "Anti-emperyalist dayanışma, Barış ve Dostluk". Şaşırtıcıdır ki yapanların bu kadar değişkenlik göstermesine karşın bu özlemler hepsinde anlaşılır bir biçimde dile gelmiş. Bizler de, Türkiye'den götürdüğümüz, ülkemizin çocuklarının barış ve dostluk özlemlerini taşıyan yapıtlarını kattık diğerlerinin yanına.

(Devam edecek)

MİHRAPLARIN SAVAŞIM GÜCÜNE FAŞİST KURŞUNLAR VE FELÇ DAYANAMAZ

MHP'li ÜGD'li faşistlerin, MC döneminde karargah haline getirdiği Eğitim Enstitülerinde, tüm yüksek okullarda faşist işgalleri kırmak için çetin bir savaş yürüten ilerici gençlik, bir çok savaşerini yitirdi, yitiriyor. Yüzlercesi yaralanıyor, sakat kalma tehlikesiyle karşılaşıyor. Buna karşın, bombalar, kurşunlar ve katliamlar bu onurlu kavgayı durduramadı, düşen yiğitlerin yerini binlercesi dolduruyor, saflarımız sıklaşıyor. Bu kavgada yaralanan bir çok arkadaşımız dimdik ayakta, kavga arkadaşlarıyla omuz omuza, faşizmi inine tıkmak, yok etmek için savaşıyorlar.

İşte, İGD Kadıköy Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Mihrap Yazıcı!.. Faşist işgali kırmak için savaşan Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin ön saflarında, yiğitçe savaşırken yaralandı. Bir ay komada kaldı, doktorlar "ölecek" dediler, Mihrap ölümü yendi. Doktorlar "Felçli kalma olasılığı büyük" dediler, Mihrap ayağa kalktı. şimdi, adım adım ve kararlılıkla yürüyor.

Gerici faşist karması MC döneminde, diğer Eğitim Enstitüleri'nde olduğu gibi, Atatürk Eğitim Enstitüsü de faşist işgâl altındaydı. Bu dönemde okula alınan faşist komandolar, enstitüyü saldırı üssü haline getirmişler, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmışlardı. CHP ağırlıklı hükümetin işbaşına gelmesinden belirli bir süre sonra enstitüde demokratik bir yönetim oluşturuldu. Faşist iktidar döneminde okula gidemeyen öğrenciler okuldaki faşist işgâlin kırılması için okula gitmeye kesin kararlıydılar. Okulda can güvenliğinin sağlanması yolunda, Milli Eğitim Bakanı ile görüştük. Okul yönetimi ile sıkı ilişkiler kurduk. Can güvenliği konusunda; okulun karşısında bulunan ve faşistlerin üssü durumundaki yurdun kapatılması, faşist polislerin değiştirilmesi, MC döneminde okula yasa dışı olarak alınan faşistlerin okuldan atılması gibi, somut önerilerimiz ve istemlerimiz vardı. Tüm görüşmelerimizde bu istem ve önerilerimizi yetkililere ilettik. Valilikle üç-dört kez görüştük. Bütün uyarılarımız ve görüşmelerimiz olumlu sonuç vermedi, istemlerimize kulak asılmadı.

Bu arada biz, eski ve yeni öğrencilerin okula gidebilmesi için örgütlenme çalışmalarını hızlandırdık. Okula gitmeye ve faşist işgâli kırmaya kesin kararlıydık. Bunu sadece İGD'lilerin yapacağını da düşünmüyorduk. Okulda anti-faşist tüm gruplarla eylem birliği sağlamaya çalıştık. Bu gruplara eylem birliği çağrısı yaptık. Daha önce okulu faşistlere elleriyle ve hiç bir direniş göstermeden teslim eden Mao'cu faşistler, eylem birliği çalışmalarını baltalamaya çalıştılar. Eylem birliğinin hayata geçmesinde, belirli ölçülerde başarılı olduk. Fakat bazı sekter, küçük burjuva devrimcilerinin, Mao'culuğun gerçek yüzünü görememesi, bu konuda ileri adımlar atmamızı engelledi.

Okul, 22 Mayıs 1978'de hiç bir öğrencinin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmadığı bir ortamda açıldı. Daha okulun açıldığı ilk günden, CHP ağırlıklı hükümetin düşündüğü gibi; okullarda faşistlerle, "Kardeş kardeş ve barış içinde" okuyamayacağımız ortaya çıktı. Faşistlerin barındığı yerde can güvenliğinin olamayacağı gerçeği daha ilk günden gözler önüne sergilendi.

Okula, Kadıköy İskelesi'nde toplanarak gidiyorduk. Gücümüzü gören ve bu gücü kırmak isteyen faşistler, öğrencilere okul dışında saldırmaya başladılar. Karaköy vapur iskelesinde arkadaşlarımıza saldırarak üç arkadaşımızı yaraladılar. Biz İGD'liler, bu saldırılara karşı en önde, en kararlı bir biçimde kendimizi savunduk. Ben vurulmadan bir gün önce faşistler, Kadıköy iskele meydanında üzerimize saldırmışlardı. Biz faşistlere gereken cevabı verdik, faşistlerin bir çoğu kurtuluşu denize atlamakta bulmuşlardı. Bu saldırıyı protesto etmek için bir gösteri düzenlemiştik ki, bu kez de Mao'cuların saldırısına uğradık. Bu saldırıyı da boşa çıkardık. Faşistlere ve Mao'culara karşı verdiğimiz kavgalarda İGD üyeleri ölüm pahasına, ön saflarda yiğitçe çarpışırken, kendilerini "Aktif mücadeleci" ilan eden, küçük burjuva devrimcileri ortalıkta görünmüyordu.

Bu arada faşistler tarafından sürekli ölümle tehdit ediliyordum. Fakat hiç bir zaman öldürülmekten korkmadım. Çünkü ölsem de arkamda binlerce Mihrap vardı. Bu kavgaya; bu koşulları, yaralanmayı ve hatta ölümü göze alarak girmemiş miydik? Bir çok arkadaşımız yaşamını yitirmedi mi? İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın kurtuluşu, ekmek gül ve hürriyet günlerine kavuşması, çetin bir savaş yolundan geçmiyor mu?

Nasıl yaralandığıma gelince; olay sabahı okula gitmek için Kadıköy vapur iskelesinin önünde toplanıyorduk. Karaköy'den vapurla gelecek arkadaşları bekliyorduk ki, bu sırada vapurdan inen faşistler, silahlarını çekerek, kitlenin üzerine ateş etmeye başladılar. İlk vurulan ben olmuşum, yattığım yerden kalkamıyor, kıpırdayamıyordum. Kurşun sırtımdan, enseme yakın bir yerden girmişti. Saldırı sonucu dördü İGD'li beş arkadaş yaralanmıştı.

● **Mihrap arkadaş, zor ve tehlikeli günler geçirdin. Özellikle yaralandıktan sonra neler düşündün? Ölümü, felci yenmende, bugünlere ulaşmanda en önemli etkenler nelerdir?**

Vurulduğumda, ölebileceğimi düşündüm. Fakat hiç bir zaman ölüm konusunda umutsuzluğa kapılmadım. Bir ay komada yattım. Doktorlar ölebileceğimi, kurtulursam felçli kalacağımı, hareket edemeyeceğimi söylüyorlardı. Karamsarlığa düşmedim, ölümü ve felci yeneceğimi, ayağa kalkacağımı, ve savaşı sürdüreceğimi düşündüm hep.

Tedavi için Ankara'ya gittiğimde İGD'li arkadaşlardan ve özellikle tıp fakültesindeki İGD'li arkadaşlardan, sıcak destek ve ilgi gördüm. Arkadaşlar, birgün olsun yanımdan ayrılmadılar, sürekli ziyaret ederek bana büyük bir güç ve moral verdiler. Doktorların yarım ağızla konuşmalarına karşın, Tıp öğrencisi arkadaşların hastalık konusunda beni bilgilendirmeleri, bu konuda kitaplar getirmeleri, felci yenmemde önemli rol oynadı. Bu arada hastanede çalışan TÜS-DER'li sağlık emekçisi arkadaşların da yardımları övgüye değer durumdadır. Kısaca felci yenmemde, örgütüm İGD'nin, kavga arkadaşlarımın ve ailemin yardımları, sıcak ve yakın ilgileri belirleyici rol oynadı.

● **Felci yenme konusunda senin özel olarak yaptığın çalışmalar neler? Çalışmalarını nasıl programladın?**

Benim, vurulduktan sonra göğsümden aşağı vücudumun hiç bir organı hareket etmiyordu. İlk önce kollarım hareket etmeye, duyarlılık kazanmaya başladı. Ayaklarımdaki küçük kıpırdamaları, sürekli hareket ederek, spor yaparak geliştirdim. Doktorların kesinlikle zararlı demelerine karşın, günde üç-dört kez, ikişer saat spor yapıyordum. Vücudumun yeniden hareket etmesine neden olan etmen de, spor yapmam oldu.

Çalışmalarımı programladım. Belirli hedefler koydum kendime. Günlük, haftalık, aylık hedefler. Örneğin ilk önceleri ayağımı hafifçe kaldırıyorken, bir hafta sonra tümüyle kaldırmayı ve giderek hareketliliğini sağlamayı hedefledim. Ayağa kalkınca da, önce koltuk değneği, sonra da bastonla yürümeyi hedefledim. Doktorlar, ayağıma tahta bağlayarak, olmazsa cihazla yürütmeye kalkıştılar. Kabul etmedim. Fakat koyduğum hedeflere de birer birer ulaştım. Şimdi kendime belirli bir uzaklık hedefliyorum ve o kadar yürümeye çalışıyorum. Şu anda bastonla yürüyebiliyorum.

Kesinlikle yürüyeceğime, eskisi kadar güçlü olacağıma en küçük bir kuşkum bile yoktur. Programlı çalışmalarımı aralıksız sürdürüyorum. Tümüyle iyileşinceye kadar da sabırla sürdüreceğim. Kendimi hiç bir zaman savaşın dışında düşünmedim. İşçi sınıfımızın devrimci savaşına, ilerici gençlik saflarında gireceğim günler yakındır.

Mihrap'la söyleşimizi burada bitirdik. İlerici gençlik hareketindeki onurlu yerini alacağı günlerin çabuk gelmesini dileyerek yanından ayrıldık. Mihrap'ın ilerici gençlik hareketinin genç savaşçılarına çağrısı ise, genç bir anti-faşist savaşçının, inancını ve devrimci moralini ne denli yükseklerde tuttuğunu gösteriyor.

MİHRAP MİRALAY YAZICI'DAN İLERİCİ GENÇLİĞE

İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen genç arkadaşlar.

Bugün ülkemizde faşist terör alabildiğine yükselirken, faşist saldırıların sivri ucu bizlere, ilerici gençlik hareketine yöneliyor. Okullarda, fabrikalarda, mahallelerde en doğru örgütlenmeyi yapan, işçi sınıfının savaş yolundan bir milim sapmayan biz gençleri hedefliyorlar. Faşist terör artarken, CHP ağırlıklı iktidar, İGD şubelerini kapatıyor, üyelerini tutukluyor. İyice palazlanan faşist odakları dağıtmakta tereddüt ediyor. Yine CHP ağırlıklı iktidar, can güvenliğinin sağlanması için, faşizmin geriletilmesinin gerektiğini, bununsa ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçtiğini bir türlü kabullenemiyor. Tekellerle işbirliği politikasından vazgeçmiyor.

Uluslararası tekellerin ve emperyalizmin kıskacında iliklerine kadar sömürülen işçi sınıfımız ve emekçi halkımız kurtuluşu ileri demokratik bir düzende görüyor. Savaşkan politik örgütünün öncülüğünde çetin bir savaş yürütüyor. Gençlik, işçi sınıfımızın bu savaş yolunu izliyor. Yaşamın her alanında, haklı, doğru ve kararlı savaşımızı sürdürüyoruz. Bu savaşın utkusundan en ufak bir kuşkumuz bile yoktur.

Onlarca üyesi öldürülen, yaralanan, şubeleri bombalanan, yakılan, kapatılan İGD büyüyor. MHP'li, ÜGD'li ve maocu faşistlerle göğüs göğüse savaşarak büyüyor. Gençliğin içinden küçük burjuva pislikleri temizleyerek büyüyor. Gençliğin birliğini sağlayarak ve işçi sınıfı bilimini rehber edinerek büyüyor.

Örgütümüz büyüdükçe, savaş alanı da büyüyor. Sorumluluğumuz da büyüyor. Daha kitlesel örgütlenmeliyiz, örgütsel birliğimizi gözbebeğimiz gibi korumalıyız.

Bu savaşta daha düşen arkadaşlarımız olacak. Acı günler geçireceğiz, bazen gerileyeceğiz de. Saldırılar bizi yıldıramayacak, her saldırının sonrasında daha dirençli, daha güçlü, daha bilenmiş olarak çıkacağız savaş alanlarına.

Çünkü, biz ne için savaştığımızı çok iyi biliyoruz.

KAZANAN BİZ OLACAĞIZ ARKADAŞLAR!

FİKİRTEPE'DE SAVAŞIM YÜKSELİYOR

Fikirtepe, Kadıköy bölgesinde faşist saldırıların ve cinayetlerin üssü olarak tanınır. Bunun nedeni de, gerici, faşist karması MC hükümetleri zamanında Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün faşistler tarafından işgâl edilmesidir. Ve bu işgâlin garantiye alınması için AEE civarına faşist katillerin yerleştirilmesidir. İşte faşist katillerin, ırz düşmanlarının yatıp kalktığı bu barınaklar faşist saldırı ve cinayetlerin merkezi üssü olmuştur.

Fikirtepe semti faşistler tarafından "Pilot bölge" seçilmişti. Diğer bölgelerden toparladıkları silahlı militanlarını, Sağmalcılar hapishanesinden kaçanları, serserileri, ruh hastalarını Fikirtepe'ye yığdılar.

Fikirtepe'ye yığılan faşist caniler saldırı ve cinayetlerine hız verdiler. Yol kesmeye, kahvehane basmaya, halktan haraç istemeye, otobüslerin, minibüslerin yolunu kesip üstbaş aramaya, geceleri silahlarla atış talimleri yapmaya başladılar. Bu tür saldırı ve cinayetleri için de merkezi bir üs edindiler. Mandra caddesi üzerinde, Sefa sineması karşısında eski bir kumarhaneyi bir yıllığına kiraladılar. Ve bu faşist cinayet yuvasına da "Güzelleştirme Derneği" adını verdiler. Bu cinayet ocağı işlemeye başladıktan sonra faşist saldırılar yaygınlaştı. İlerici, yurtsever gençlerin devam ettiği Anadolu, Dost, Barış, Temel kahvehaneleri kurşunlandı. En son olarak da Dostlar kahvehanesi kurşunlandı Saldırgan faşistler halkın da yardımlarıyla bir tavuk kümesinde silahlarıyla birlikte yakalandılar.

Fikirtepe'ye saldırı ve cinayetle yerlesmek isteyen faşistler Fikirtepe'nin dikensiz bir gül bahçesi olmadığını anladılar. İlericiler, yurtseverler, demokratlar her faşist saldırının karşısında yiğitçe direndiler. Bir adım bile geri çekilmediler. Çünkü inançlıydılar, örgütlüydüler. Faşizme ve faşist saldırılara karşı yığınların savaşımını yükselttiler. İlerici gençler binlerce bildiri dağıttılar. Kahvehanelerde konuşmalar yaptılar, ev ev dolaşarak faşist saldırıların ardındaki gerçeği halka anlattılar. Ajitasyon ve propaganda çalışmalarına hız verdiler. Halkın can güvenliğine yönelik faşist saldırılar karşısında can güvenliğini korumada etkin çalışmalara girdiler.

İlerici, yurtsever gençler faşist tırmanışa karşı yığınsal savaşımı yükseltirken demokratik güçlerin eylem birliğini hiç bir zaman akıllarından çıkarmadılar. Kasım ayından itibaren de İGD, GİB (Genç İşçiler Birliği), ve GEB (Genç Emekçiler Birliği)'li gençler arasında eylem birliği sağlandı. İGD ve GİB tarafından yayımlanan beş bin bildiri tüm Fikirtepe'de dağıtıldı, yığınsal olarak kahvelerde konuşmalar yapıldı. 13 kasım'da yığınsal bildiri dağıtımı ile birlikte faşist cinayet ve saldırıları protesto eden bir gösteri yapıldı. Yığınsal olarak faşistlerin tüm yazıları silindi, yerine anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliği yazıları yazıldı. "Fikirtepe'de Faşist Yuvaları Dağıtacağız" adlı ortak basılan afiş tüm Fikirtepe'ye yapıştırıldı.

Fikirtepe'de faşist katiller tarafından pusu kurularak katledilen Nevzat Bulut'un anısına İGD tarafından bastırılan afişler tüm Fikirtepe'de yapıştırıldı. Nevzat'ın anısına basılan bildiriler dağıtıldı, yığınsal bir gösteri ile anma töreni düzenlendi.

Tüm bu gelişmeler faşistleri tedirgin etti kitleden iyice soyutladı. Kahvehane kursunlayan faşist çetenin belkemiği dört faşistin yakalanması, halkın tepkisi sonucu derneklerinin kapattırılması faşist canileri dağılma sürecine soktu. Hatta içlerinden bir kısmı ilerici gençlerden af dilemeye başladılar. Fakat Fikirtepe'de faşist hareket tümden geriletilebilmiş değildir.

Biz Fikirtepe'li ilerici, yurtsever gençler olarak daima eylem birliğinden yanayız. Fakat eylem birliği çalışmalarını "İş yapmak için değil, lâf yapmak için araç" olarak görenlere de izin vermeyeceğiz. Böylesi anlayışlara karşı tavrımız daima uzlaşmazdır.

Faşistlerin Fikirtepe'de gerilemesinden, endişe duyan Mao'cu faşistlerde yeni tertiplerin içine girdiler. Onlar faşistlere karşı hiç bir çalışmada bulunmazken, eylem birliği yazılarını silmede, afişlerini yırtmada gayretliydiler. Son günlerde de bazı ortaklarıyla birlikte "Fikirtepe'de faşist işgâli kırdık" diyerek akılları sıra parsa toplamaya çalışmaktadırlar. Fakat boşuna gayret. Fikirtepe halkı faşist işgâli kıranları, savaşımın ön saflarında olanları çok iyi tanıyor ve onları bağırlarına basmaktadırlar.

Fikirtepe'de ilerici gençliğin savaşımı önemli bir mevzi kazanmıştır. Fakat faşist yuvaları dağıtmada yapılacak daha çok iş var. Görevlerimizi biliyoruz. Gevezilik yapmaya, övünmeye gerek yok. Biz, Fikirtepeli ilerici, yurtsever gençler savaşımımızı yeni mevzilerde sonuna dek sürdereceğiz. Fikirtepe'yi ilerici gençliğin önemli bir kazanımı haline getireceğiz.

FİKİRTEPELİ
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

NAZİLLİ

Genelde dünya devrimci güçlerine düşman, amacı dünyanın neresinde gelişen ilerici hareket varsa onu bölmek, parçalamak ve saldırmak olan Mao'culuk emperyalizmin yedek gücüdür. Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de Sovyetler Birliği ve sosyalist sisteme, işçi sınıfı hareketine ve onun savaş yolunda yürüyen ilerici gençliğe azgınca saldırarak emperyalizmin yedek gücü olduklarını kanıtlamaktadırlar. Nazilli'de de günden güne gelişen ilerici gençlik hareketine, daha düne kadar "Bismillahsız kesilmiştir diye kasaptan et almayan" azılı bir faşistin önderliğinde saldırı üstüne saldırı tertip eden "Halkın Kurtuluşu" Mao'cuları 17.11.1978 günü savunmasız iki arkadaşımızı taşlı, sopalı, tabancalı saldırıyla yaralamışlardır. Saldırıyı yapan 40 kadar Mao'cu daha sonra kaçmışlardır. 40 kişiyle yapılan bu gözdağı niteliğindeki saldırıdan yılmayan ilerici, yurtsever gençler 18.11.1978 günü Mao'culara anladıkları dilden cevaplarını vermişlerdir.

Nazilli'deki ilerici gençlik hareketinin gelişip güçlenmesini ne Mao'cular ne de faşistler engelleyebilecektir.

Gençliğin yolu işçi sınıfının savaş yoludur!

Yaşasın İGD!

NAZİLLİ'DEN
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

CUMA YOLDAŞA

(Trabzon'da MHP'li faşistlerce katledilen Cuma Halbutoğlu'na)

Çiçekleri açsın
Çiçekleri batsın
Hasat mevsimlerinde yurtseverlerin

Ağızlarında
Türküleri yansın
Türküleri sönsün
En güzel heybelerinde
Karadenizimizin

"İçi kalaylı bir kazan" Trabzon
Derin-zifiri cehennem
Ama yeşil - cennet
Güllük gülüstanlık Trabzon
Şimdi meydanlarında türkülerimiz
pankartlarımız
Cuma yoldaşlarımız

Karadeniz sana sesleniyor
Duysun bunu kana bulanan içli
suların
Onbeşleri yutan "Allahsız"
dalgaların

Andımız var ölülerin yasını
tutmamaya yıllardan
Daha ne Cumalar kaybedeceğiz
bu diyardan

GÜRSEL ÇORUHLU
TRABZON

KEŞAN

KEŞAN'DA ENGELLERİ EZİP GEÇECEĞİZ

Kavga sesleri geliyor Keşan'dan. İGD hareketi Keşan'da da serpilip gelişiyor. Fakat bu hareketi engellemek isteyenler var. Faşistler ve Mao'cu faşistler ilerici yurtsever gençlere, adeta kolkola saldırıyorlar. 13.11.1978'de faşist komandolar bir arkadaşımıza saldırdılar. Suçu ise yine bir başka arkadaşımızın üstüne atmaya çalıştılar. Faşistler bundan önce de yaraladıkları arkadaşlarımızı yaralayanların İGD'liler olduğu yalanını mahkemede söylemişlerdi.

İlerici, yurtsever gençlere bir yandan faşist komandolar saldırırken diğer yandan da Mao'cu faşistler aynı yöntemlerle saldırmaktadırlar. Tek tek saldırılardan yılmadığımızı gören Mao'cu faşistler geceleri toplandığımız kahvehaneye telefon ederek "Bu kahvede İYG satanı vuracağız" yollu tehditlere başladılar.

Bu tehditler, saldırılar ister faşistlerden gelsin, ister Mao'cu faşistlerden, Keşan'da ilerici, yurtsever gençlik hareketini durduramıyacaktır. "Halkın Kurtuluşu" Mao'cularının "İYG satanı vururuz" tehditlerine gözümüz, kulağımız, gür sesimiz İYG'yi daha da yaygınlaştırarak, Keşan'da tirajını daha da artırarak cevap vereceğiz. Keşan ilerici, yurtsever gençleri tüm engelleri ezip geçerek yoluna devam edecektir.

KEŞANLI
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

VAN

Tüm ülkede olduğu gibi Van'da da İGD'ye yoğun saldırılar yapılmaktadır. İGD'nin Van'daki sağlıklı gelişimi burjuvaziyi olduğu gibi bazı sapık akımları da alabildiğine korkutmuş, telaşlandırmıştır. Bu korku ve telaşla saldıran sapık akımlar Eğitim Lisesi'nde 22.11.1978 günü İGD üyesi Tamer Bahadır'ı okul koridorunda yaralamışlardır. Bu olaydan bir gün sonra İGD Yönetim Kurulu üyesi Nebi Aktaş gece evine giderken bir grup saldırganın saldırısına uğramıştır.

İGD'ye yapılan bu tür saldırılar ülkenin hiç bir yerinde başarıya ulaşmamıştır, Van'da da ulaşamıyacaktır. İGD'ye uzanan eller kırılacaktır!..

VANLI
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

MANİSA

MANİSA'DA FAŞİSTLERE YER YOK!

İGD Manisa şubesi, faşist yuvaların dağıtılması ve faşistlerin etkinliklerinin kırılması yolunda savaşımını yükseltiyor. Bu çalışmalar sonucunda faşistler etkinliklerini tüm birimlerde birer birer yitiriyorlar. Semtlerden ve okullar dan sökülüp atılıyorlar. Lisede ÖYK (Öğrenci Yönetim Kurulu) seçimleri İLD (İlerici Liseliler Derneği)nin kesin zaferi ile sonuçlandı. Meslek Lisesi'nde yoğun çalışma sonucu faşistlerin etkinliği tamamen kırıldı. Spor Akademisi'nde de anti-faşist gençliğin eylem birliği sonunda faşist komandolar okula dahi gelememektedirler. Şehrin merkezi de faşistlerden temizlenme süreci içindedir. Gerici yapısıyla bilinen Manisa'da faşistlerin sürekli geri adım atmaları onları daha azgınlaştırmış, MHP'li ve ÜGD'li faşist komandolar kurtuluşu pusularda, provokasyonlarda aramaktadırlar. Faşist katiller İGD üyelerinin evlerini kurşunlamakta, taşlamaktadırlar. En son olarak İGD Manisa Şube Başkanı evinin önünde kurşunlanmış, lise yolunda iki arkadaşımız saldırıya uğramış ve dernek binamız yakılmak istenmiştir.

Faşist saldırıların sivri ucu gençliğe özellikle de gençliğin biricik tek merkezi yığınsal örgütü İGD'ye yöneliktir. Manisa ilerici, yurtsever gençleri bunun bilincindedir. Faşist saldırıları ve provokasyonları boşa çıkartacak güç ve kararlılıktadır. İGD'nin bu gücü ve kararlığı savaşımda yalnız olmamasındandır. Demokratik güçleri İGD'ye uzanan elleri kırma kararlılığındadır. Manisa'da bu yönde somut adımlar atılmaktadır. İGD şube başkanımızın yaralanmasının hemen ardından 12 demokratik kuruluş düzenledikleri basın toplantısında İGD ile dayanışmalarını dile getirmişlerdir.

MANİSALI
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

FRANKFURT

FTGB, İG-METALİN 37.000 GREVCİ İŞÇİSİNİN YANINDADIR

İG-METAL Sendikası'nın haftalık çalışma süresinin 35 saate indirilmesi ve saat ücretlerine %5'lik zam isteminin işverenler tarafından reddedilmesi üzerine İG-Metal, çelik sanayiinde çalışan 37.000 işçiyi kapsayan grevine 28.11.1978 günü başlamıştır. Frankfurt Türkiye Gençler Birliği işçilerin bu haklı eylemini bütün olanaklarıyla desteklemektedir. FTGB, grevci işçilerle dayanışma amacıyla 2.12.1978 Cumartesi günü bir futbol turnuvası düzenlemiştir. Turnuvanın tüm geliri grevci işçilere verilmiştir. Aynı gün akşamı örgüt lokalinde grev üzerine konuşmaların yapıldığı, üyelerin ve İG-Metal'den bir görevlinin de katıldığı dayanışma toplantısı yapılmıştır.

FTGB'Lİ GENÇLER

HÜSEYİN'E AĞIT

Kan kustu Hüseyin kanlar üstüne
Kurşunlar yağıyor canlar üstüne
Çok işkence gördü yanlar üstüne
Al kanlar içinde kaldı Hüseyin.

Elimiz kalleşçe vurmayı bilmez
Kaç kurşun sıksanız güzeller ölmez
Sanmayın ki başka Hüseyin
gelmez
İşte karşınıza geldi Hüseyin.

Dört yanını sardı faşist köpekler
Kimi pencerede kapıda bekler
Hüseyin vurulmuş yerde emekler
Ölürken son kere güldü Hüseyin.

Faşistler peşinden takipçi salmış
Tam beş kurşun O'nun canını almış
Dediler ki dostlar Hüseyin ölmüş
Kalbimizde yerini aldı Hüseyin.

SEFA YILMAZ
DÜZİÇİ

NEVZAT'IN ANISINI YAŞATACAĞIZ

2 Aralık 1977'de ilerici gençlik hareketinin yılmaz savaşçısı Nevzat Bulut, eli kanlı faşist komandolar tarafından pusu kurularak öldürülmüştü.

2 Aralık 1978 günü İGD Kadıköy Şubesi yöneticileri ve üyeleri Nevzat'ın mezarını ziyaret ettiler. Daha sonra İGD ve İLD Kadıköy şubelerinde ayrı ayrı anma toplantıları yapıldı. Toplantılardan sonra ilerici gençler Nevzat Bulut'un büyüdüğü evin önünde toplanarak, İncirli Bostan'da ve Nevzat'ın vurulduğu yer olan Tekel Deposu önünde saygı duruşu yaptılar. Yapılan konuşmalardan sonra bildiri dağıtımı yapıldı.

İlerici yurtsever gençler Nevzat'ların savaş bayrağını daha da yükseltecektir. "HAPİS, ZİNDAN, KAN" ilerici gençliği işçi sınıfının savaş yolundan döndüremeyecektir.

KADIKÖYLÜ
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

"SUÇLULAR ORTADA, MHP VE ÜGD KAPATILMALIDIR"

İGD, İKD, TÜS-DER Diyarbakır şubeleri ve MMO D.Bakır Bölge Temsilciliği ortak bir bildiri yayınlıyarak saldırı ve cinayetlerin sorumlusu olan faşist MHP ve ÜGD (Ülkücü Gençlik Derneği)nin kapatılması, sorumlularından hesap sorulması istemini yinelemişlerdir.

Diyarbakır'da yığınsal olarak dağıtılan bildirinin son bölümünde özet olarak şöyle denmektedir:

"MHP ve ÜGD'nin kanlı oyunları bizzat hükümet başkanı Ecevit tarafından, en yetkili ağız tarafından son bir kez daha belgeleriyle açıklandı. Bu olumlu bir adımdır. Ancak açıklamalar yapmak, belgeler sunmak yeterli değildir. Açık, gizli tüm faşist örgütler kapatılmalı, devlet kadrolarından sökülüp atılmalıdır. Yoksa; faşist güçlerle uzlaşarak faşist tehlike yok edilemez! Faşist güçler le uzlaşmak, faşistlerin kanlı emellerine yardım etmektir. Tarih bu tür örneklerle doludur.

"Tüm ulusal demokratik güçler, belgelerle açıklanan MHP'nin faşist eylemlerinin üzerine gidilmesini, kesin önlemler alınmasını istemektedirler. MHP'nin kapatılmasını, eli kanlı Türkeş'ten hesap sorulmasını istemektedirler.

"Hükümetin bu uğurda atılan her olumlu adımını desteklemeye hazırız."

"YOL"CULUK NEREYE?

18 - 19 Kasım'da Zonguldak'ta faşist Türkeş'e karşı demokrasi güçlerinin, emekçi halkın yükselttiği direniş, ülkenin tüm anti - faşistlerince takdirle karşılandı, örnek oldu. Demokrasi güçleri faşist Türkeş'e karşı Zonguldak'ta duvar ördüler. 18 Kasım *"Faşist saldırıları protesto ve halkın can güvenliğini koruma mitingi"*nde ilericiler, yurtseverler, anti - faşistler, işçiler, köylüler, gençler, kadınlar hep bir ağızdan *"Faşist Türkeş Zonguldak'a giremez", "Halkın can güvenliği için ileri", "Faşizme geçit yok", "Halkın can güvenliğini koruyacağız", "Faşizme karşı omuz omuza"* belgilerini haykırdılar. Binlerce kişi faşist Türkeş'in Zonguldak'a gelişini protesto etti. Bu eli kanlı faşisti Zonguldak'tan kovdular.

Ne var ki, tüm yurtsever güçler miting alanlarına, savaş alanlarına çıktıkları halde kabuğuna çekilmiş, olayları dışardan seyreden Zonguldak'lı Dev-Yol'cular hiç bir eyleme katılmadılar. 18 Kasım mitingine de katılmayan bu "yol"cuların nereye yolculuk ettikleri hâlâ anlaşılamadı. Üstelik bazı yalan dolanlarla 18 Kasım mitingini karalamaya çalışmaları, kimlerle aynı yolda olduklarını ortaya koydu. Sağ sosyal demokrat kimi yöneticiler de eylemlere aynı yöntemlerle saldırmışlardı.

Ancak Dev-Yol'un böylesi bir tutumu eylem birliğinin gelişmesine, yol almasına engel olamıyor. Demokrasi güçleri arasındaki iyi ilişkiler ve savaş arkadaşlığı köklü temellere oturtulmuştur. Devrimci Yol'un da bu yoldan geçmesini isterdik. Eğer bundan özellikle kaçınıyorlarsa sonuç ortadadır: "Faşizme ölüm. Türkeş'e birşey yok." Faşist Türkeş'e karşı yapılan eylemleri dışardan seyretmenin, bu eylemleri karalamaya çalışmanın başka bir anlatımı olabilir mi?

ZONGULDAKLI
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İSKENDERUN'DA "BARIŞ- DOSTLUK- DAYANIŞMA GECESİ" YAPILDI

İskenderun'da "Barış - Dostluk - Dayanışma Gecesi" çoğunluğunu İSDEMİR işçisi ve ailesinin oluşturduğu 1000'e yakın kişinin katılımıyla yapıldı. Gece, İGD İskenderun Şubesi Başkanı Doğan Özkan'ın açış konuşmasıyla başladı. Gecenin sanat gösterilerini İGD sanat bürosu hazırladı. İskenderunlu çıraklar bir skeç sundular. Tiyatro kolu işçi sınıfı tarihini içeren bir oyun sergiledi. İSDEMİR işçilerinden oluşan 15 kişilik işçi korosu ve Kürtçe marşlar okuyan Kürt korosu büyük ilgi topladı.

Adana bölge toplantısından dönen öğretmenlerin geceye katılması ve geceye TÖB-DER Genel Başkanı Talip Öztürk'ün mesajını iletmeleri coşkuyla karşılandı.

"Barış - Dostluk - Dayanışma Gecesi" "İşçi sınıfı partisine özgürlük", "Faşizme geçit yok", "Yaşasın İGD" sloganlarıyla coşku içinde sona erdi.

İSKENDERUNLU
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

VİETNAM GENÇLİĞİ SOSYALİST ANAYURT İÇİN YİĞİTÇE İLERİ YÜRÜYOR

Bu sayımızda şanlı bir savaşım tarihine sahip bir ülkenin gençlik örgütünü tanıtacağız. Ho Şi Min Komünist Gençlik Birliği. Birlik, Fransız ve Amerikan emperyalizmine karşı çok çetin savaşım koşullarında boy atmıştır. Fransız emperyalizmine karşı savaşta 780 bini milis ve gerilla olmak üzere 1 milyon 300 bin üyesi orduda çarpışıyordu. Daha sonra, Amerikan emperyalizmine karşı Kuzey'de 4 milyon, Güney'de 3 milyon Birlik üyesi savaş boylarındaydı.

Birliğin ve genç insanların savaşımı yalnız cephelerde sürmüyordu. Birlik, Kuzey Vietnam'da ve diğer kurtarılmış bölgelerde yolları onarma, yeni yollar yapma, ekonomiyi onarma ve geliştirme, okuma yazma bilmezliğin üstesinden gelme görevleriyle karşı karşıyaydı. Üç yıllık ekonomik onarım döneminde (1955-57) 60 bin Birlik üyesi, Hanoi-Tan Hoa ve Hanoi-Lao Cai demiryollarının inşasını tamamladı. 36 bin kadar üye değişik yol yapım işlerinde çalıştı. Üç yıllık ekonomiyi dönüştürme ve geliştirme döneminde (1958-60) örgüt *"Gençlik sosyalist çalışmada etkindir"* hareketiyle 20 bin üyesini Dong Anh-Thai Nguyen demiryolunun ve Thai Nguyen Demir Çelik Kompleksinin inşası için harekete geçirdi. *"Birinci beş yıllık planı yerine getirelim"* (1961-65) hareketiyle 100 bin genç insan toprak ıslahı için dağlık bölgelere gitti. 1965-67 döneminde 7 bin üye Thac Ba Elektrik Santralinin yapımında çalıştı. 300 bin kadar üye de tarımda sulama kanallarının açılmasıyla uğraşan gönüllü çalışma takımlarına katıldı.

Sanayide, 1965'ten 1975'e kadar Birlik üyeleri yüksek ekonomik değerde 40 bin kadar buluş yaptılar. Binlerce sanayi projesinin yapımını üstlendiler. 5.800 üretim tugayı oluşturdular. *"Kalifiye işçi olmak için mesleki düzeyimizi yükseltelim"* hareketi 400 bin genç insanı kendine çekti. Yaklaşık yarım milyon üye *"Devlet planını yerine getirmek için gönüllü olalım"* hareketine katıldı. Katılanların yarısından çoğu paylarına düşeni iki ya da beş ay önce yerine getirdi.

Fransız emperyalizmine karşı 9 yıllık savaşım döneminde Birlik üyesi 45 bin genç bilgisizliğin üstesinden gelmek için eğitim kadrosuna katıldı. Bunlar 10 milyon insanın okuma yazma bilmezlikten kurtulmasına katkıda bulundular. Birlik, yalnızca Okuma Yazma Öğretme Kampanyasında (1959-60) öğretmen ve öğrenci olan 100 bin üyesini tamamlayıcı eğitim için kırsal alana gönderdi. 1960-1967 yılları arasında 1 milyondan fazla üye tamamlayıcı öğrenime devam etti. Aynı dönemde Birlik üyeleri 46 bin mesleki ve mesleki olmayan okulların öğretmenlerinin yüzde 80'ini oluşturuyordu. 1975-76 ders yılında tamamlayıcı öğrenime devam edenlerin yüzde 68,2'si Birlik üyesiydi. Bugün üyeler 17.800 öğretmenin yüzde 62'sini oluşturuyor.

> *"Hiçbir şey zor değildir*
> *Yeterki insan çabalarında*
> *direşken olsun,*
> *Dağları oynatmak, denizleri*
> *doldurmak bile*
> *mümkündür kararlılıkla."*
>
> (Ho Şi Min)

Günümüzde 3 milyondan fazla üyesi bulunan Ho Şi Min Komünist Gençlik Birliği'nin ülke yönetimindeki etkinliği de giderek artmaktadır. Ulusal Meclisin toplam 492 üyesinden 127'si gençtir. (% 26)

Vietnam halkının ve gençliğinin emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşımının, utkusuna, ülkede sosyalizmin kurulup geliştirilmesine dünya gençliğinin gösterdiği enternasyonalist dayanışma ve destek küçümsenemez. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 10. Kongresi'nde vurgulandığı gibi geçtiğimiz yıllarda tüm kıtalardaki değişik gençlik örgütleri, Vietnam ile aktif bir dayanışma içinde, özellikle Nguyen Van Troi hastanesinin ve okulunun yapımı için başlatılan kampanyada yer aldılar. Bugün bu kampanya *"Vietnam'a bir tren"* adı altında sürmektedir. DDGF'nin 10. Kongresi tarafından onaylanan "Vietnam Üzerine Çağrı"da dünya ilerici demokratik gençliği güçlerini harekete geçirerek Vietnam halkı ve gençliğinin barışçıl ulusal inşa çalışmalarına yardıma çağrılmaktadır.

MAOCULUĞUN ÇÖKÜŞÜ HIZLANIYOR

Pekin karşı-devrimcilerinin saldırganlığı Vietnam halkının sosyalizmi kurma ve geliştirme çabalarının önüne dikilen başlıca engeli oluşturuyor. Emperyalizm güçleriyle, faşist ve gerici rejimlerle bütünleşen maocular, Fransız ve Amerikan emperyalizmine karşı Vietnam halkının onyıllar süren savaşımla, dişiyle tırnağıyla kazandığı bağımsızlığı topla tüfekle çiğnemek, ortadan kaldırmak istiyorlar. Pekin ciler bu işte Japon militarizmiyle, faşist Tayland rejimiyle bağlaşıklık kuruyor. Kamboçya'nın yiğit halkını Vietnam'a karşı önü arkası görünmeyen bir serüvene sürme hayalini besliyorlar.

Maoculuğun karşı-devrimci, anti-komünist özü bugün, artık tamamen gün ışığına çıkmıştır. Son zamanlarda Çin'de Mao'nun kitaplarının gözden düşmesi, bugünkü yönetimin, ülkenin içinde bulunduğu çok yönlü çöküntüyü yükleyeceği yeni güçler araması, (ki dörtlü çetenin böyle bir vazife gördüğü ve hâlâ görmekte olduğu görülüyor) halk yığınları arasında yükselen huzursuzluğu ve hoşnutsuzluğu gösteriyor. Ülkede bunalımın daha geniş boyutlara ulaşmasıyla halk yığınlarının hoşnutsuzluğunun büyümesi karşısında, günümüz Pekin yöneticileri maoculuğu yaşatmak için Mao'dan bile vazgeçmek görünümündeler. Çin duvarları ötesindeki huzursuzluğun pek uzun olmayan bir zaman sonra kendini çok daha açık bir biçimde göz önüne sereceğini söylemek kehanet olmayacaktır.

Aynı huzursuzluk, daha belirgin olarak Kamboçya'da gözlemleniyor. Gerici Pol-Pot rejiminin maoculuğa hizmet etmesine karşı, ilerici demokratik güçler kuvvetlerini birleştiriyorlar. Kamboçya'nın Kurtuluşu İçin Ulusal Birlik Cephesi son yaptığı açıklamada Kamboçya halkını, tüm ilerici demokratik güçleri Pol Pot rejiminin yıkılması için savaşmaya çağırıyor. Kamboçya'nın üç yıllık bir bağımsızlıktan sonra salt Pekin karşı-devrimcilerinin hegemonyacı emelleri uğruna haksız bir savaşa itildiğini belirtiyor.

Emperyalist güçler Pekin yönetiminin bu karşı-devrimci politikasına büyük bir değer biçiyorlar. *Time* gibi dergilerin sayfaları Batı'ya açılmasından dolayı Pekin yönetimine övgülerle dolup taşıyor. Belli başlı haber kaynağı emperyalizmin kitle iletişim araçları olan ülkemiz tekelci basını "Vietnam'ın saldırganlığı" yalanına sayfalarında bol bol yer ayırıyor. Böyle yalanlarla Vietnam halkının, hükümetinin sorunların barışçıl yoldan çözülmesi için uzunca bir zamandır izlediği barış politikasına sünger çekeceklerini sanıyorlar.

Bizim maocuların da efendilerinden aşağı kalır yanları yok. Onlar da Vietnam'a karşı saldırı kusuyorlar. Bunlara diyecek yok, neyin nesi kimin fesi olduklarını herkes biliyor. Ama onlarla ittifak peşinde olanlar, maoculuktan göbek bağını kesemeyenler de var. Maoculuğun açmazı bunlara da yansıyor. Yayınlarında bir yandan Vietnam halkının sosyalizm kuruluşundaki başarıları sergilenir ve Ho Şi Min'in resimlerine yer verilirken, diğer yandan aynı sayfalarda Mao'nun resimleri basılıyor. Mao'ya övgüler diziyorlar. Bu unsurlar, değişik biçimlerde olsa da, Pekin karşı-devrimcilerinin bugün ulaştığı noktanın, Mao'nun teorik görüşlerinin zorunlu bir sonucu olduğunu kavramamakta ayak diriyorlar.

Ne Pekin maocuları ve ülkemizdeki hizmetkârları ne de tekelci basının yalanları Vietnam halkı ve gençliğinin sosyalizm kuruluşundaki başarılarını gölgeleyemez. Dünyanın barıştan, ulusal bağımsızlıktan ve sosyalizmden yana tüm güçleri gibi, Türkiye halkı ve gençliği de Vietnam'ın maoculuğun üstesinden geleceğine kesin bir inanç besliyor. İlerici gençlik sonuna kadar Vietnam halkının ve gençliğinin soylu davasının yanında olacaktır. Bu uluslararası görevini, ulusal planda maoculuğa karşı uzlaşmaz savaşımıyla bağlayacaktır.